

Khóa học Kinh thánh 2 Con đường và 2 Số phận

Hai Con đường và hai Số phận #1

CHỦ ĐỀ: Lời giới thiệu; Tên bài và Bố cục

Hãy đọc: Ma-thi-ơ 7:13-14 (đoạn Kinh-thánh đề tài, hay câu gốc) " Hãy vào cửa hẹp vì cửa rộng và đường khoảng khoát dẫn đến sự hư-mất, kẻ vào đó cũng nhiều. Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiếm được thì ít."

A. Lời giới thiệu Với mỗi một ngày qua đi thì càng thêm khó khăn cho việc giảng Phúc âm, Tin-lành về sự cứu-rỗi, bởi vì có ít dần và ít dần người tin Đức Chúa Trời. Hoặc, nếu họ nói họ tin, thực ra họ không có sự nhận biết rõ ràng hoặc sự tin chắc thiêng-liêng. Về cơ bản, họ lờ đi nội dung của Kinh-thánh, hoặc sự nhận thức của họ không sâu sắc. Đồng thời, mức đau khổ, bất bình và sự không vừa lòng trong cuộc đời họ tăng thêm liên tục. Loài người không được hoạch định để sống một cách độc lập với Đấng tạo-hóa, và thiếu Đức Chúa Trời họ không chỉ tự hủy hoại trong đời sống này, mà còn hư-mất đời đời. Tuy nhiên, sự thật là Ngài yêu thương chúng ta, những mục đích và Lời của Ngài là vì lợi ích, hạnh phúc và phúc lành của chúng ta. Khi con người quay lưng lại với Đức Chúa Trời và từ chối sự nhận biết Ngài, hậu quả chỉ có thể là suy đồi, giảm sút, và trụy lạc ở mọi mức độ: đối với mỗi cá nhân, mỗi gia đình và xã hội nói chung. Nếu họ quay trở về với Ngài, để tìm kiếm sự khôn-ngoan của Ngài trong Kinh thánh và sự cứu-rỗi trong Con của Ngài, họ sẽ kinh nghiệm được phúc hạnh của cuộc sống trong sự hòa thuận với Đức Chúa Trời.

B. Ma. 7:11 ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ TỐT LÀNH

" Vậy nếu các người vốn là xấu, còn biết cho con-cái mình các vật tốt thay, huống chi Cha các người ở trên trời lại chẳng ban các vật tốt cho những người xin Ngài sao?" Đây là văn cảnh của lời khuyên nhủ rất cần thiết từ môi miệng của Đấng cứu-thế mà chúng ta đã đọc trong Ma. 7:13-14. Những lời của Ngài đáp ứng như là bản đồ chỉ đường; không phải là bản đồ địa lý mà là bản đồ thiêng-liêng, về

VỊ TRÍ, HƯỚNG ĐI, và SỐ PHẬN ĐỜI ĐỜI

của mỗi và mọi con người. Chúng cung cấp những lời giải đáp cho những điều chưa biết lớn lao:

Bạn có mối quan hệ với Đức Chúa Trời như thế nào? Bạn đang đi về đâu? Số phận đời đời của bạn sẽ là gì?

Tôi mời bạn hãy thành thật đương đầu với những câu hỏi này; chúng là những câu hỏi mà tất cả chúng ta đều có, nhưng rất ít người có sự can đảm để đương đầu. Tôi khuyến khích bạn nên làm như thế, bởi vì Đức Chúa Trời yêu thương bạn, và Lời của Ngài, tức Kinh thánh, là một cuốn sách thiên khai rất quan trọng về những sự thật đời đời này. Chúng ta cùng nhau sẽ thấy được những câu trả lời thuộc Kinh thánh cho những câu hỏi này, và hơn thế nữa, còn phát hiện ra những lời dạy thích đáng mà Đức Chúa Trời ban cho về thể nào để bạn có thể được cứu-rỗi và biết chắc chắn rằng số phận của bạn sẽ ở thiên đàng (trời) với Chúa.

C. Sự giải thích về bức họa đồ: Hãy nhìn vào họa đồ sẽ thấy những phần chia được đánh dấu ở **đường viền bên trên** và cũng ở **đường viền bên phải**.

i) Sự sắp xếp theo niên đại (được biểu thị trên đường viền bên trên) -

Thời đại hiện nay: Bao gồm thời gian của chúng ta đến khi sự trở lại theo lời hứa của Đấng Christ để đón những người tín, kể cả sự sống lại của những người tin Chúa đã chết thuộc thời đại hiện nay của Hội thánh.

Tương lai: Từ sự trở lại của Đấng Christ cho Hội thánh đến Đòi đời vô-cùng.

ii) Những hình cầu (được biểu lộ ở gần đường viền bên phải)

Thuộc thiên đàng những sự việc xảy ra trên thiên đàng (trời)

Thuộc trần gian những sự việc xảy ra trên trần gian (đất)

Thuộc hỏa ngục những sự việc xảy ra trong những nơi thuộc địa ngục

D. Trở lại với câu gốc, Ma.7:13-14, chúng ta nhận biết rằng nó gọi lại sự chú ý của chúng ta về bốn cặp. Những cặp này định rõ đúng những vị trí và thân phận thiêng liêng tương phản nhau, và không thừa nhận

vị trí trung.

CỬA HẸP	--	CỬA RỘNG
ĐƯỜNG CHẬT	--	ĐƯỜNG KHOẢNG KHOÁT
SỰ SỐNG	--	SỰ HƯ-MẮT
ÍT	--	NHIỀU

Mỗi cửa mở tới con đường hoặc khoảng cách. Cửa rộng không được vẽ trong họa đồ, nhưng nó là sự khởi đầu của con đường khoảng khoát. Cửa hẹp có thể được nhìn thấy, và nó mở lối đi đến đường chật hướng lên trên.

Mỗi con đường đáp ứng để dẫn chúng ta tới mỗi số phận. Trong họa đồ, đường hẹp dẫn chúng ta đến thiên đàng ("sự sống"), và đường khoảng khoát đưa đến hỏa ngục ("sự hư-mất"). Vậy, chúng ta so sánh "ít" với "nhiều" và chúng ta nhận thấy có ít người được cứu! Chúng ta có thể hiểu rõ tầm quan trọng to lớn của chủ đề này mà Đức Chúa Giê-sus bày tỏ. Những điều gì làm động cơ thúc đẩy Chúa tỏ tin tức này ra cho chúng ta? Câu trả lời là Chúa yêu thương chúng ta, và Ngài khao khát sự cứu rỗi và hạnh phúc đời đời của chúng ta. Thực tế, Ngài thúc giục chúng ta suy nghĩ về những câu hỏi dưới đây. Ngài muốn làm tình ngộ chúng ta đối với sự thật thiêng liêng của chúng ta.

Từ trước đến giờ bạn đã đi làm đường phải không? Ngay bây giờ bạn có biết bạn đang ở đâu, về phương diện thiêng liêng?

VỊ TRÍ THIÊNG LIÊNG của bạn là gì? Bạn đang trên con đường nào?

Bạn có biết bạn đang đi đâu không? Nếu bạn theo con đường hiện nay của bạn, số phận đời đời của bạn sẽ là gì: thiên đàng hay hỏa ngục? Bạn có được thỏa lòng với số phận đó không? Bạn có nên làm việc gì đó về nó không?

E. Bạn đang trên họa đồ này. Bạn chưa chết, vậy bạn đang ở vị trí nào đó trước cột được gọi là "sự chết". Từ đó bạn đang đi, hoặc bạn đã vào trên con đường chật qua cửa hẹp, hoặc bạn còn đang trên đường khoảng khoát đi xuống. Mọi người trên thế giới đều được tính ở đây: thuộc số "ít" người đi hướng về sự sống, trong khi "nhiều" người đi hướng về sự hư-mất. Nếu chúng ta tổng cộng cả số "ít" và số "nhiều", chúng ta có "mọi người." Bao gồm cả bạn. Bạn đang ở đâu?

NHỮNG CÂU HỎI 1 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hoặc trên tờ giấy rời)

1. Hãy viết câu gốc (Ma. 7:13-14) một cách đầy đủ. (Đoạn Kinh-thánh này rất quan trọng vì thế chúng tôi đề nghị bạn học thuộc lòng nó.)
 2. (Mục A; Lời giới thiệu) Đức Chúa Trời tốt lành của chúng ta khát khao điều gì cho chúng ta?
 3. (Mục B) Tại sao chúng ta nói rằng Ma.7:13-14 là những lời giống như bản đồ chỉ đường thiêng liêng cho chúng ta?
 4. (Mục C) khi nhìn vào những phần chia được đánh dấu trên đường viền của họa đồ, tất cả chúng ta đang ở trên khu vực nào của họa đồ (Kết hợp đường viền bên trên với đường viền bên phải)
 5. (Mục D) hãy chỉ ra 4 cặp tương phản mà chúng ta tìm thấy trong Ma. 7:13-14.
 6. (Mục D và E) Bạn đang ở đâu trong họa đồ? (Nếu bạn cần sự giúp đỡ để trả lời câu này hoặc những câu hỏi khác, xin đừng do dự hỏi sự giúp đỡ từ một trong những người tin Đấng Christ nào đó.)
-

Hai Con đường và hai Số phận #2

CHỦ ĐỀ: Tại sao có con đường khoảng khoát?

Ôn lại câu gốc: Ma-thi-ơ 7:13-14 "Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường khoảng khoát dẫn đến sự hư-mất, kẻ vào đó cũng nhiều. Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiếm được thì ít."

Ôn lại câu Kinh thánh này và họa đồ.

NHỮNG CÂU HỎI CHO BÀI HỌC NÀY:

Tại sao có con đường khoảng khoát?

Tại sao có sự đoán-phạt, hay sự phán-xét và sự hủy-diệt?

Một người đến trên con đường khoảng khoát bằng cách nào?

HÃY ĐỌC Rô-ma 5:12 "Cho nên, như bởi một người mà tội-lỗi vào trong thế gian, lại bởi tội-lỗi mà có sự chết, thì sự chết đã trải qua trên hết thảy mọi người như vậy, vì mọi người đều phạm tội."

Câu Kinh-thánh này, với tất cả tính thẳng thắn của nó, xung đột với chủ nghĩa nhân bản, triết học được tập trung vào con người mà nó phủ nhận những tính tuyệt đối thuộc về tâm linh cũng như sự từ chối tội-lỗi. Chủ nghĩa nhân bản cố gắng tránh né sự cần thiết phải giải thích về Đức Chúa Trời. Chính chủ nghĩa nhân bản đẩy mạnh sự tiến hóa "không có Đức Chúa Trời."

Câu này, Rô-ma 5:12, ám chỉ trạng thái nguồn gốc của con người trong khi sáng-thể. Con người trong sự giao thiệp, hoặc sự thông-công với Đức Chúa Trời, không có sự cản trở hoặc khoảng cách; được hiệp cùng Ngài và được dựng lên theo hình và tượng Ngài. Đời sống của con người được kết hợp một cách thiêng-liêng với Đức Chúa Trời.

Với sự đi vào của tội lỗi, hai sự thay đổi lớn đã xảy ra ở loài người.

1) **Sự thay đổi trong vị trí thiêng-liêng của con người**, hay nói cách khác, vị trí của con người trong quan hệ với Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời, Đấng tạo-hóa, đã cảnh báo cho con người biết rằng tội-lỗi, mà tính chất của nó là sự chống lại Lời của Ngài và ý-muốn rõ ràng của Ngài, làm trái ý và xúc phạm Ngài, và dẫn đến sự chết của họ. Họ trở thành chết, tức là bị phân cách khỏi Ngài về phương diện thiêng-liêng, cũng như chết về thể xác một ngày nào đó. Nói một cách khác, họ đã chết một cách thiêng-liêng tại giây phút phạm tội đó, rơi ra khỏi sự giao thiệp với Ngài, và bị cắt đứt khỏi mối liên lạc thiêng-liêng thuộc sự sống với Đức Chúa Trời. Kinh thánh nói về những người trong thời đại của chúng ta, (họ có đời sống cho đến hết sự tồn tại của họ trên trần gian này, nhưng còn chưa tin Đấng Christ là Đấng cứu-chuộc của họ,) là những người "chết vì làm-lỗi (phạm tội) và tội-ác mình." (Ê-phê-sô 2:1, v.v...) Những người này bao gồm tất cả những người được sinh ra từ A-đam, những người đó đang bước đi trên đường khoảng khoát.

2) Thứ hai, khi A-đam và Ê-va không vâng lời Đức Chúa Trời, và phạm tội, **sự thay đổi triệt để được gây ra trong bản chất của họ**. Nguyên tắc mới, hoặc luật được đưa ra trong họ để thi hành điều khiển trên tâm trí và con người họ. Nguyên tắc ác mới này được đặt lên trên bản chất vô tội của họ, được gọi là TỘI-LỖI.

Chúng ta đọc trong Rô-ma 7:18, " Vả, tôi biết điều lành chẳng ở trong tôi đâu, nghĩa là trong xác-thịt tôi, bởi tôi có ý-muốn làm điều lành, nhưng không có quyền làm trọn." Phao-lô, với tư cách là người tin Chúa, diễn tả điều ác ở trong ông. Với tư cách là người được tạo dựng của Đức Chúa Trời, ông **biết cái gì là điều lành**, nhưng trong xác-thịt của ông, nói một cách khác, trong bản chất vô tội của ông có tội-lỗi thêm vào, sự quyết tâm hoặc khả năng để **làm điều lành** không tồn tại. Trong câu 20, ông nói về "tội-lỗi ở trong tôi" và trong những câu tiếp theo ông nói về sự xung đột giữa điều lành và điều dữ có ở trong ông với tư cách là một người tin Chúa. Ông nói về "luật của tội-lỗi," mà nó cố gắng bắt phục ông làm nô lệ cho tội-lỗi. Người chưa theo đạo là nô-lệ cho luật của tội-lỗi: tội-lỗi sống trong người đó, và được nhìn thấy trong **những tội-lỗi** của người đó: rễ nào sinh ra trái ấy. Chúng ta là con cháu của A-đam tất cả đều thừa kế bản chất hư-nát này, ngã về sự đời bại, có tội-lỗi ở trong lòng và bản chất lệ thuộc vào luật của tội-lỗi. Thực

chất và khuynh hướng của bản chất này là **sự nổi loạn chống lại Đức Chúa Trời**, mà nó chuyển thành những tội-lỗi nghịch với Ý-muốn của Đức Chúa Trời. Mọi người được sinh ra từ A-đam là người có tội, cần thiết sự cứu-rỗi và sự hòa-thận với Đức Chúa Trời. Điểm chính ở đây không phải là bao nhiêu hoặc những tội gì người đó đã mắc phạm, mà thực tế người đó **là một người có tội**: chúng ta bị đánh giá và bị tuyên bố là những người có tội vì chúng ta có bản chất tội-lỗi.

Đức Chúa Trời không đòi chúng ta phải trả về sự phạm tội của A-đam (được gọi là "nguyên tội"), cũng không khiển trách chúng ta vì sự hiện diện của luật tội lỗi; nhưng chúng ta phải chịu trách nhiệm với Đức Chúa Trời về những tội mà chúng ta mắc phạm. Biết được điều gì tốt và đúng phải căn cứ vào Lời và ý-muốn của Đức Chúa Trời, nhưng con người thường bất chấp Đức Chúa Trời và cố ý phạm tội. Người đó bào chữa tội cho mình bằng lời "tất cả thiên hạ đều làm thế..." Người nào bắt lực gánh vác trách nhiệm đạo đức bởi sự thiếu hụt tâm thần, hoặc đứa bé còn ẵm ngửa mà chết, không thể được xem như phạm tội và tự động được bao phủ bởi công việc cứu chuộc của Đấng Christ trên cây thập tự. Nhưng, tất cả phần còn lại của chúng ta phải thực hành đức tin nơi những gì mà Đức Chúa Trời phán trong Lời Ngài, nhìn nhận hoàn cảnh thiêng liêng của chúng ta là tội nhân, thừa nhận hậu quả của những tội-lỗi mà chúng ta đã mắc phạm vì chúng ta cho tội-lỗi sự kiểm soát tự do. Vậy, nhờ đức tin theo Kinh thánh, chúng ta phải hiểu rõ giá trị sự đến của Đấng Christ là sự hy sinh cho những tội-nhân, là Đấng cứu-chuộc. Chúng ta phải đích thân tin rằng sự chết của Ngài vì tội-lỗi của chúng ta. Kinh thánh hứa rằng bằng cách này chúng ta " vượt khỏi sự chết mà đến sự sống " (Giăng 5:24).

Trong phần kết luận, chúng ta thấy rằng có sự tha thứ cho người có tội và sự sống thiêng-liêng cho người "chết". Hãy đọc cẩn thận những câu sau đây:

Rô-ma 5:6 "Thật vậy, khi chúng ta còn yếu đuối (không có khả năng để làm điều tốt hoặc tự cứu mình), Đấng Christ đã theo kỳ hẹn (đúng thời kỳ) chịu chết vì kẻ có tội (họ không có Đức Chúa Trời)."

Rô-ma 5:10-11 "Vì nếu khi chúng ta còn là thù-nghịch cùng Đức Chúa Trời (nghịch cùng Đức Chúa Trời trong sự chống đối của chúng ta), mà đã được hòa-thuận (được đưa vào trong sự bằng lòng) với Ngài bởi sự chết của Con Ngài (Đấng Christ), thì huống chi nay đã hòa-thuận rồi, chúng ta sẽ nhờ sự sống của Con ấy mà được cứu là dường nào! Nào những thế thôi, chúng ta lại còn khoe mình (vui mừng) trong Đức Chúa Trời bởi Đức Chúa Giê-sus Christ chúng ta, nhờ Ngài mà chúng ta hiện nay đã được sự hòa-thuận (hoặc sự đền tội, công việc mà đã mang chúng ta vào quan hệ tốt đối với Đức Chúa Trời)."

"Được hòa-thuận với Đức Chúa Trời bởi sự chết của Con Ngài." Sự phân cách và sự thù-nghịch đã được xóa bỏ, và vị trí thiêng-liêng được khôi phục lại. Điều này có thể là sự thực cho bạn, nếu bạn chỉ tin và đón nhận những gì mà Ngài ban tặng bạn trong sự cứu rỗi.

NHỮNG CÂU HỎI 2 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hoặc trên tờ giấy rời)

- 1) Trọng tâm của bài học này là về "Tại sao có con đường"?"
 - 2) Căn cứ vào Rô-ma 5:12, tại sao sự chết trải qua trên hết thảy mọi người trong thế-gian?
 - 3) Trạng thái nguồn gốc của con người trong quan hệ với Đức Chúa Trời là gì?
 - 4) Chúng ta đã chỉ ra rằng có hai sự thay đổi lớn trong quan hệ giữa Đức Chúa Trời và con người như là hậu quả của sự đi vào tội-lỗi. Có...
 - A) sự thay đổi trong..... .Bạn hiểu gì qua điều này?
 - B) sự thay đổi căn bản trong..... . Bạn hiểu gì qua điều này?
 - 5) Hãy nghĩ về câu Rô-ma 5:6. Căn cứ vào câu này có phúc hạnh nào cho chúng ta?
-

Hai Con đường và hai Số phận #3

CHỦ ĐỀ Hiện nay tội-lỗi vào trong con người bằng cách nào?

ÔN LẠI Ma-thi-ơ 7:13-14, đoạn Kinh-thánh đề tài, và họa đồ.

Cho đến điểm này, chúng ta đã thấy tội-lỗi đã vào thế gian và hậu quả của nó trong A-đam: ông không chỉ được thấy có tội và bị kết tội phải chết bởi vì Đấng tạo hóa của ông đã bị xúc phạm, mà sự thay đổi căn bản trong bản chất của ông đã xảy ra, đến mức mà ông đã bị từ bỏ cùng với sự hiện diện của tội-lỗi như nguyên tắc ác. Nguyên tắc này được thêm vào bản chất con người ông, đến mức mà ông đã vâng lời nguyên tắc đó, hay là luật của tội-lỗi. Hậu quả là ông đã trở thành tội nhân, bị phân cách và thù nghịch với Đức Chúa Trời.

Nhưng người ta có thể hỏi....

Tội-lỗi đã vào ở trong chúng ta ngày nay bằng cách nào? Chúng ta đã không có mặt khi A-đam phạm tội!

Chúng ta hãy đọc Thi-thiên 51:1-5

THI-THIÊN 51

Cho thầy nhạc-chánh. Thơ Đa-vít làm, lúc đấng tiên-tri Na-than đến cùng người, sau khi Đa-vít đã vào cùng Bát-Sê-ba

1. Đức Chúa Trời ôi! xin hãy thương-xót tôi tùy lòng nhân-tử của Chúa;
Xin hãy xóa các sự vi-phạm tôi theo sự từ-bi rất lớn của Chúa.
2. Xin hãy rửa tôi cho sạch hết tội gian-ác,
Và làm tôi được thanh-khiết về tội-lỗi tôi.
3. Vì tôi nhận-biết các sự vi-phạm tôi,
Tội-lỗi tôi hằng ở trước mặt tôi.
4. Tôi đã phạm tội cùng Chúa, chỉ cùng một mình Chúa thôi,
Và làm điều ác trước mặt Chúa;
Hầu cho Chúa được xưng công-bình khi Chúa phán,
Và được thanh-sạch khi Chúa xét-đoán.
5. Kia, tôi sanh ra trong sự gian-ác,
Mẹ tôi đã hoài-thai tôi trong tội-lỗi.

Đây là sách Thi-thiên của Đa-vít, trong đó ông xưng nhận tội lớn về sự trái đạo đức và tội giết người mà ông đã mắc phạm khi ông khoảng 45 tuổi (2 Sa-mu-ê 11, 12)

Trong đoạn văn này, ba từ khác nhau được dùng để mô tả tội-lỗi:

những sự nổi-loạn (những sự vi-phạm) Từ này bao hàm ý sự phiền loạn hoặc sự nổi dậy chống nghịch ý-muốn của Đức Chúa Trời trong khi tội nhân vi-phạm, hoặc đi quá giới hạn mà Đức Chúa Trời đã lập.

Điều ác (sự gian ác) Từ này có hai ẩn ý quan trọng:

- a) nó ngụ ý sự gian trá; tính ngang bướng, sự đòi bại mà nó nương chỗ cho tội-lỗi, và...
- b) nó là điều hung ác; điều sai quấy xảy ra đưa đến hậu quả của tội-lỗi.

Tội-lỗi Từ chung mà nó đưa vào tầm quan trọng của Con người, Lời của Đức Chúa Trời và ý-muốn được bày tỏ của Ngài. Nó định rõ tính chất của bất kỳ thái độ nào trái nghịch với Con người và Lời của Ngài, mà thiếu dấu hiệu không đáp ứng điều làm đẹp lòng Đức Chúa Trời. Thái độ như thế biểu lộ ra sự thờ ơ, sự độc lập và sự nổi-loạn chống lại Ngài. Nó không phục vụ hoặc tôn-kính Đức Chúa Trời, nhưng hơn nữa là trái nghịch với Ngài. Đó là người " làm điều cho riêng mình", có luật cho riêng mình, và không tôn trọng, không tuân theo luật pháp của Đức Chúa Trời.

Trong câu 1 và câu 2, Đa-vít cầu xin sự thương-xót, sự tha thứ và sự rửa sạch thiêng-liêng.

Câu 3, ông nhận-biết và thú nhận sự vi-phạm cá nhân của ông, bày tỏ sự ăn năn của ông.

Câu 4, Đa-vít xưng tội của ông nghịch cùng Đức Chúa Trời. Mọi tội-lỗi bị mắc phạm trước hết nghịch cùng Đức Chúa Trời, bởi vì nó là sự vi phạm ý-muốn của Ngài. Hơn nữa, những tội-lỗi đã phạm thường gây thiệt hại cho những người khác, và vì thế, chúng cũng đưa đến trách nhiệm và sự phạm tội đối với họ.

Câu 5, Đây là sự diễn tả về tội-lỗi ở trong con người, cũng như luật của tội-lỗi có mặt và hành động từ khi sự ra đời của chúng ta. Một số người, khi đọc câu này, thì nghĩ rằng Đa-vít đề cập đến khía cạnh nào đó về sự trái đạo đức theo nhận thức của ông. Dù như thế nào, Đa-vít là người trẻ nhất trong gia đình có ít nhất 8 đứa con. Bố mẹ của ông là những người ngoan đạo, gương mẫu và rất nổi tiếng trong Y-sơ-ra-ên. Bởi vì thế, chúng ta có thể bác bỏ ý kiến cho rằng nó đề cập đến hoàn cảnh không đúng lễ giáo. Đúng hơn, ông tuyên bố thực tế rằng ông, là con cháu của A-đam (như tất cả chúng ta), đã được sanh ra cùng với tội-lỗi ở trong ông. Đó là sự thật cho tất cả chúng ta. Nó là bằng chứng rằng chúng ta được sanh ra cùng với sự hiện diện của tội-lỗi ở trong chúng ta, vậy chỉ định chúng ta là những người có tội, và phân cách khỏi Đức Chúa Trời.

PHƯƠNG PHÁP CỨU CHỮA CHO TÌNH TRẠNG THIÊNG-LIÊNG NÀY LÀ GÌ?

Hãy đọc Rô-ma 6:23 "...Vì tiền công của tội-lỗi là sự chết; nhưng sự ban-cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Jê-sus-Christ, Chúa chúng ta. " Câu này xác nhận một lần nữa cho chúng ta điều chúng ta đã thấy:

"tiền công của tội-lỗi" là sự hình phạt tương ứng với sự chống lại Đức Chúa Trời và không có gì kém hơn sự chết, sự phán-xét và sự xử-phạt. Đây là điều xứng đáng với chúng ta. Người nào tiếp-nhận Lời của Đức Chúa Trời, thừa nhận rằng điều này là đúng vậy và ăn năn về những thái độ trước đây của mình, nhận ra sự phạm tội của mình. Điều ngược lại, cảm tạ Chúa, câu Kinh thánh không kết thúc ở đó! Có tin lành, tin về "sự ban cho" hoặc "quà tặng" Đức Chúa Trời cung cấp cho chúng ta, không phải xét thấy công lao bởi chúng ta. Ngài ban cho chúng ta bởi vì Đức Chúa Trời là tốt lành và Ngài muốn ban phước cho chúng ta. Ngài đã tìm được phương pháp mà bởi đó Ngài có thể tha thứ cho chúng ta thay vì hình phạt chúng ta. Ngài đã hình phạt Con một của Ngài (Chúa Jê-sus), người đã chấp nhận sự đau đớn thay cho chúng ta. Tội nhân nào mà nhìn nhận tội-lỗi và sự vi-phạm mình, và tin rằng Chúa Jê-sus đã chết cho những tội-lỗi của mình, thì nhận được sự tha thứ tội lỗi cho mình. Người đó được cứu rỗi khỏi sự chết dưới sự đoán-phạt và thay cho điều đó nhận được SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI, sự sống thiêng-liêng, tức là sự sống trong sự chăm sóc của Đấng Christ mãi mãi.

Đức Chúa Trời ban cho sự sống mới, sự sống đời đời, sự sống thiêng-liêng. Nhận được nó bằng cách nào? Giảng 3 dạy chúng ta điều cần thiết không thay đổi này là phải được sanh lại, được sanh từ trên cao, sự sanh lần thứ hai này xảy ra khi một người tin Đấng Christ là Đấng Cứu chuộc. Từ giây phút đó, người đó có sự sống đời đời như được diễn đạt trong Giảng 3:16: "Vì Đức Chúa Trời yêu-thương thế-gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin con ấy không bị hư-mất mà được sự sống đời đời." Câu Kinh thánh quý báu này có lẽ được nhiều người biết đến trong Kinh thánh, nhưng bạn có chiếm lấy nó cho chính bạn không? Bạn có sự sống đời đời chưa?

Trở về với câu chuyện trong Thi-thiên 51... trong sự nhìn nhận của Đa-vít, tội-lỗi của ông đã kinh tởm đến như thế, một người có lẽ hỏi...

Đức Chúa Trời có thể tha thứ cho Đa-vít bằng cách nào?

Ngài có thể làm được điều đó một cách công bình và ngay thẳng, vì Ngài nhìn về phía, về phía thập tự giá tương lai, và tự vào tiêu điểm trên Con của Ngài bị đóng đinh vào thập tự như là sự hy sinh cho tội-lỗi của Đa-vít.

Bằng cách nào Đức Chúa Trời có thể tha thứ cho người có tội ngày nay? Ngài làm điều đó

bởi Ngài nhìn lại, về phía thập tự giá, về phía cùng một sự hy sinh đó. Đức Chúa Trời nhìn vào sự hy sinh của Con Ngài, và Ngài tha thứ cho những ai tin vào Đấng Christ. Bạn đọc thân mến, tôi mời bạn đặt chính bạn vào cùng một trường hợp. Có thể rằng tội-lỗi của bạn không giống với tội-lỗi của Đa-vít, nhưng tội-lỗi thì luôn luôn chống nghịch lại Đức Chúa Trời. Hãy nhớ rằng: "tiền công của tội-lỗi là sự chết." Nếu Đức Chúa Trời trả cho bạn điều xứng đến với bạn, nó phải là sự chết đời đời. Đó là lý do tại sao bạn cần sự tha thứ và sự cứu chuộc, sự sống đời đời trong Đấng Christ.

NHỮNG CÂU HỎI 3 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hoặc trên trang giấy rời.)

- 1) Tại sao tội-lỗi của Đa-vít kinh tởm như vậy? Ông ta xứng đáng với điều gì?
 - 2) Ba từ được dùng trong Thi-thiên 51 để diễn tả tội-lỗi là gì?
 - 3) Khi xem Thi-thiên 51, những biểu lộ gì của Đa-vít bày tỏ sự ăn năn của ông?
 - 4) Hãy xem câu 4. Tất cả tội-lỗi trước hết chống nghịch lại ai?
 - 5) Trong câu 5 sự thực lớn áp dụng cho mọi người là gì?
 - 6) Rô-ma 6:23. Tất cả chúng ta xứng với tiền công nào? Đức Chúa Trời ban cho quà tặng gì?
 - 7) Dựa vào nền tảng công bình gì mà Đức Chúa Trời có thể ban cho chúng ta sự sống đời đời thay vì sự hình phạt đời đời?
-

Hai Con đường và hai Số phận #4

Ma-thi-ơ 7:13-14 (ôn lại đoạn Kinh thánh này và họa đồ)

CHỦ ĐỀ Những đặc điểm của những người đi trên con đường khoáng khoáng và bằng cách nào Đức Chúa Trời cứu họ.

HÃY ĐỌC Ê-phê-sô 2:1-9, 13

Ê-phê-sô 2:1 Còn anh em đã chết vì làm-lỗi và tội-ác mình,

Ê-phê-sô 2:2 Đều là những sự anh em xưa đã học đòi, theo thói-quen đời này, vâng-phục vua cầm quyền chốn không-trung, tức là thần hiện đương hành-động trong các con bạn nghịch.

Ê-phê-sô 2:3 Chúng ta hết thảy cũng đều ở trong số ấy, trước kia sống theo tư-dục xác-thịt mình, làm trọn các sự ham-mê của xác-thịt và ý-tưởng chúng ta, tự nhiên làm con của sự thanh-nộ, cũng như mọi người khác.

Ê-phê-sô 2:4 Nhưng Đức Chúa Trời, là Đấng giàu lòng thương-xót, vì có lòng yêu-thương lớn Ngài đem mà yêu chúng ta,

Ê-phê-sô 2:5 Nên đang khi chúng ta chết vì tội mình, thì Ngài làm cho chúng ta sống với Đấng Christ --ấy là nhờ ân-điển mà anh em được cứu --

Ê-phê-sô 2:6 Và Ngài làm cho chúng ta đồng sống lại và đồng ngồi trong các các nơi trên trời trong Đức Chúa Jê-sus-Christ,

Ê-phê-sô 2:7 Hầu cho về đời sau tỏ ra sự giàu-có vô hạn của ân-điển Ngài, mà Ngài bởi lòng nhân từ đã dùng ra cho chúng ta trong Đức Chúa Jê-sus-Christ.

Ê-phê-sô 2:8 Và, ấy là nhờ ân-điển, bởi đức-tin, mà anh em được cứu, điều đó không phải đến từ anh em, bèn là sự ban cho của Đức Chúa Trời.

Ê-phê-sô 2:9 Ấy chẳng phải bởi việc làm đâu, hầu cho không ai khoe mình;

Ê-phê-sô 2:13 Nhưng trong Đức Chúa Jê-sus-Christ, anh em là kẻ ngày trước cách xa, hiện nay nhờ huyết Đấng Christ mà được gần rồi.

Những đặc điểm về cuộc sống của những người chưa tin đạo hay những người chưa được cứu: chúng ta sẽ thấy một số chi tiết mà Đức Chúa Trời mô tả về những người đang ở trên Đường Khoáng khoáng.

a) chết vì làm-lỗi và tội-ác mình. Có lẽ điều này sẽ làm bạn ngạc nhiên, nhưng bạn có thể có đời sống thể-xác và đang đọc bài học này, mà không có sự sống thiêng-liêng đến chừng mức mà Đức Chúa Trời được liên quan. Đó là trường hợp của một người bị tách rời khỏi Đức Chúa Trời, vì những tội-lỗi chưa được tha thứ.

b) đã học đòi theo thói quen đời này (Thói quen này ở đâu mà có, lẽ lỗi hay cách thức nào dẫn bạn tới?) Phần lớn người ta đi theo điều mà những người khác đang làm. Nhưng thiên hạ không tìm kiếm để làm những gì đẹp lòng Đức Chúa Trời, thích làm điều tội-lỗi hơn! Bạn tìm kiếm điều gì?

c) vâng phục vua cầm quyền chốn không-trung. Chú ý rằng ở đây chúng ta thấy được nét để nhận diện kẻ thực sự áp đặt ý muốn của nó trên khắp cả thế gian, và lý do tại sao ý này lại trái với ý-muốn của Đức Chúa Trời đến như vậy.

d) tức là thần hiện đang hành-động trong các con bạn nghịch. Điều này vạch mặt sự hiện diện và sự hoạt động nguy hại của Sa-tan trong những người từ chối chú ý tới Đức Chúa Trời hoặc Lời của Ngài.

e) sống theo các sự ham-mê của xác-thịt. Thường thường tội-lỗi được biểu lộ trong những hành động mà chúng là những sự lạm dụng không chính đáng đối với thể-thể mà đáng lẽ thân-thể đó được dùng để làm vinh hiển Đức Chúa Trời.

f) theo ý-muốn xác thịt và những ý-tưởng (không phải là ý-muốn của Đức Chúa Trời). Buồn thay, có những ý-tưởng lựa chọn không lưu tâm tới sự ham-muốn của Đức Chúa Trời và không tra cứu Lời của Ngài.

g) tự-nhiên làm con của sự thanh-nộ. Như là hậu quả của sự nổi-loạn như vậy, cơn thanh-nộ hay sự tức giận của Đức Chúa Trời vẫn treo trên họ. (Giăng 3:36: "Ai tin Con, thì được sự sống đời đời; ai

không chịu tin Con, thì chẳng thấy sự sống đâu, nhưng cơn thịnh-nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó." Ôi, buồn và thảm thương làm sao! Nó là hậu quả, là số phận của họ nếu họ không thay đổi hành trình thiêng-liêng của họ! Con đường nào là của bạn, bạn đọc thân mến?

Nhiều người không nhận ra bản thân Sa-tan hoặc hoạt động của nó nghịch cùng họ. Chúng ta hãy nhìn gần hơn vào chủ tâm công việc này của Sa-tan; hoạt động thuộc về tâm-linh ác độc của nó đối kháng với hoạt động có ích của Đức Thánh-linh trong con người. Như Phao-lô nói:

"Nếu Tin-lành của chúng tôi còn che-khuất, là chỉ che-khuất cho những kẻ hư-mất, cho những kẻ chẳng tin mà chúa đời này đã làm mù lòng họ, hầu cho họ không trông thấy sự vinh-hiến chói-lói của Tin-lành Đấng Christ, là ảnh-tượng của Đức Chúa Trời." (2 Cô-rinh-cô 4:3,4)

Nếu bạn không thấy được giá trị hoặc sự thu-hút của phúc-âm, thông-điệp về sự cứu-rỗi, là bởi vì bạn vẫn còn thuộc vào những kẻ "hư-mất!" Đó là lời cảnh báo ghê-gớm làm sao! Hoạt động của Sa-tan chống lại những người có thể quan tâm đến linh-hồn của mình, để làm bối rối, làm mất phương hướng, và bao vây họ trong những niềm vui và những hoạt động khác. Khó thấy được Sa-tan ở câu chuyện hoang đường, hoặc nhân vật không tồn tại, nó làm việc tích cực chống lại người cần được cứu-rỗi.

SA-TAN LẤY ĐƯỢC QUYỀN NÀY BẰNG CÁCH NÀO?

Dùng sự lừa dối trong vườn Ê-đen, Sa-tan đã chộp lấy quyền từ A-đam. Trong thời gian A-đam vâng lời Đức Chúa Trời, quyền mà Đức Chúa Trời đã ban cho ông như là chúa tể của muôn vật, thuộc về ông để áp dụng và thi hành; tuy nhiên, khi ông không vâng lời Đức Chúa Trời mà chọn vâng lời Sa-tan, Sa-tan đã đòi quyền này từ ông và Đức Chúa Trời đã cho phép Sa-tan thi hành nó trong một khoảng thời gian. Dù đến đâu thì quyền này cũng không thuộc về hắn, và nó sẽ được cất khỏi hắn, và ma quỷ, tức Sa-tan sẽ bị nhục nhã khi Đức Chúa Trời ra lệnh nó như vậy. Ở đây có một số lời từ Chúa Giê-sus để chứng minh tính hơn hẳn của Ngài so với Sa-tan. Thành ngữ "vua chúa của thế gian này" là một trong những tên chỉ về Sa-tan.

"hiện nay vua-chúa của thế-gian này phải bị xua-đuổi.." (Giăng 12:31)

"vua-chúa thế-gian này đã bị đoán-xét" (Giăng 16:11)

"vua-chúa thế-gian này hầu đến; người chẳng có chi hết nơi ta." (Giăng 14:30) (Ma quỷ không có quyền gì trên Chúa Giê-sus, Con Người, là người thừa kế thích đáng về quyền đầu tiên của A-đam.)

Kinh thánh nói về vương quyền của Sa-tan và sự cần thiết để được giải phóng khỏi quyền của nó. Chính Đức Chúa Trời làm việc với quyền phép để giải phóng những tù nhân của Sa-tan là những người thêm muốn được cứu; "... Ngài đã giải-thoát chúng ta khỏi quyền của sự tối-tăm, làm cho chúng ta dời qua nước của Con rất yêu-dấu Ngài, trong Con đó chúng ta có sự cứu-chuộc, là sự tha tội." (Cô-lô-se 1:13-14) Tuy nhiên Đức Chúa Trời không giải thoát những kẻ chẳng tin.

Nhưng bây giờ chúng ta sẽ thấy điều gì Đức Chúa Trời muốn làm cho những người đang đi trên con đường khoảng khoát. Chúng ta hãy trở lại Ê-phê-sô 2:4-8, từ những câu đã được trích dẫn ở phần đầu của bài học.

Chúng ta chú ý ở đây có một số sự thật quan trọng. Trước hết, chúng ta thấy sự diễn tả về Đức Chúa Trời, nó chứng minh bằng mọi cách Ngài là Đấng trái ngược với Sa-tan. "Đấng giàu lòng thương-xót, vì có lòng yêu-thương lớn Ngài đem mà yêu chúng ta." Kinh thánh tiếp tục chỉ ra rằng Đức Chúa Trời đại diện cho tội nhân trong thân xác Con của Ngài, chịu sự kết án trên cây thập-tự. Ngài ban sự sống mình cho người tin Ngài, Đức Chúa Trời nối người đó lại với Đấng Christ trong sự chết, sự sống lại, và sự thăng thiên của Ngài, và Ngài đặt người có tội tin Ngài nay được tha thứ vào vị trí thiêng-liêng mới, tức là, "trong Đấng Christ," trong sự vinh-hiến! Phước lành lớn hoàn toàn này qua ơn-huệ thánh-khiết của Đức Chúa Trời cho người nào tin, chỉ bởi sự tin cậy của người đó. Nó tuôn đổ từ nguồn vô tận của ân-điển và lòng nhân-từ của Đức Chúa Trời, và nó sẵn sàng cho tất cả những ai tin Ngài, như được biểu lộ trong đoạn Kinh thánh này. Bạn thân mến của tôi, nó cũng sẵn sàng cho bạn. Bạn có sẵn lòng tiếp nhận nó không?

NHỮNG CÂU HỎI 4 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hoặc trên tờ giấy rời)

- 1) Ê-phê-sô 2:1 "Chết vì lầm-lỗi và tội-ác mình", sự diễn tả đó có ý nghĩa gì?
 - 2) Ê-phê-sô 2:2 Ai là "vua cầm quyền chốn không-trung"?
 - 3) Những ai là "các con bạn-nghịch" của câu 2, và "con của sự thanh-nộ" của câu 3?
 - 4) Trong 2 Cô-rinh-tô 4:3, Ma quỷ được gọi là gì?
Nó đã che-khuất người ta điều gì để khỏi được cứu rỗi?
 - 5) Ê-phê-sô 2:4-6 Liệt kê những từ mô tả Đức Chúa Trời, Ngài làm gì khi một người tin nơi Đấng Christ?
 - 6) Ê-phê-sô 2:8-9 Những câu này có ý nghĩa gì?
-

Hai Con đường và hai Số phận #5

Ôn lại Ma-thi-ơ 7:13-14

CHỦ ĐỀ: **Cái Cửa và Sự an toàn mà nó cung cấp.**

HÃY ĐỌC Giăng 10:7-9 "Đức Chúa Giê-sus lại phán cùng họ rằng: quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, ta là cái cửa của chiên. Hết thấy những kẻ đã đến trước ta đều là quân trộm-cướp; nhưng chiên không nghe chúng nó. Ta là cái cửa : Nếu ai bởi ta mà vào, thì sẽ được cứu-rỗi; họ sẽ vào ra và gặp đồng cỏ."

Ở đây Chúa Giê-sus đã dùng ví dụ minh họa của đời sống hàng ngày về những người chăn chiên: "*ta là cái cửa của chiên*" Người chăn chiên đã đặt chính mình xuống trong sự mở cửa cho đàn chiên để bảo vệ chiên khỏi bất cứ loại nguy hiểm nào, khỏi những quân trộm-cướp, hoặc thú-dữ và bằng cách này khiến Ngài trở thành "cái cửa."

Câu 8 biểu lộ khả năng của những người chăn chiên giả, họ là những cái cửa "không an toàn," chủ tâm của họ là không vì sự trung thực và hạnh phúc của đàn chiên, mà chỉ vì sự lợi dụng chiên và lợi ích cá nhân cho chính mình họ. Đáng buồn, kinh nghiệm của chúng ta khẳng định thêm sự thật này. Những đoạn Kinh thánh tương tự khác cũng xác minh giống như điều đó:

Ma-thi-ơ 7:21-23 "*Chẳng phải hễ những kẻ nói cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên-đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý-muốn của Cha ta ở trên trời mà thôi. Ngày đó, sẽ có nhiều người thưa cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi chẳng từng nhân danh Chúa mà nói tiên-tri sao? nhân danh Chúa mà trừ quỷ sao? và lại nhân danh Chúa mà làm nhiều phép lạ sao? Khi ấy, ta sẽ phán rõ ràng cùng họ rằng: Hỡi kẻ làm gian-ác, ta chẳng biết các ngươi bao giờ, hãy lui ra khỏi ta!*"

2 Cô-rinh-tô 11:13-15 "*Vì mấy người như vậy là sứ-đồ giả, là kẻ làm công lừa-dối, mạo chức sứ-đồ của Đấng Christ. Nào có lạ gì, chính quỷ Sa-tan mạo làm thiên-sứ sáng-láng. Vậy thì những kẻ giúp việc nó mạo làm kẻ giúp việc công-bình cũng chẳng lạ gì; nhưng sự cuối cùng họ sẽ y theo việc làm.*"

Bây giờ, quay trở lại đoạn Kinh thánh trong Giăng 10, chúng ta thấy những điều sau đây:

Câu 9 Tất cả những ai mà vào cửa, đều trở thành chiên của Ngài và thuộc về Ngài. Họ vào, và vào ra dưới sự coi sóc, hướng dẫn và bảo vệ của Ngài. Họ được cứu-rỗi khỏi những điều bị phơi bày ra sự nguy hiểm, khỏi sự hư-mất đời đời.

Câu 10 Tương phản với những người lãnh đạo tôn-giáo lừa dối và những kẻ lợi dụng con chiên (có rất nhiều người như vậy trong thời đại của chúng ta), Ngài đến để ban cho; vì thế họ có đời sống sung mãn. Sự sống mà Ngài ban cho là trái ngược với sự "chết vì lầm-lỗi và tội-ác mình," và sự sống đối lập và bất hòa mà nó mô tả đặc điểm của con đường khoảng khoát. ("Vì chưng chúng ta ngày trước cũng ngu-muội, bội-nghịch, bị lừa-dối, bị đủ thứ tình-dục dâm-dật sai-khiến, sống trong sự hung-ác tham-lam, đáng bị người ta ghét và tự chúng ta cũng ghét lẫn nhau." Tít 3:3)

Chúng ta hãy đọc xa hơn một chút đoạn Kinh thánh đã được đọc từ Giăng 10, ở phần tiếp theo nói về "**người chăn hiền-lành, tức là Chúa Giê-sus**"

"*Ta là người chăn hiền-lành; người chăn hiền-lành vì chiên mình phó sự sống mình. c.12 Kẻ chăn thuê chẳng phải là người chăn, và chiên không thuộc về nó, nếu thấy muông-sói đến, thì nó bỏ chiên chạy trốn; muông-sói cướp lấy chiên và làm cho tản-lạc. c.13 Ấy vì nó là kẻ chăn thuê, chẳng lo-lắng chi đến chiên. c.14 Ta là người chăn hiền-lành, ta quen chiên ta, và chiên ta quen ta. c.15 cũng như Cha biết ta, và ta biết Cha vậy; ta vì chiên ta phó sự sống mình. c.16 Ta còn có chiên khác chẳng thuộc vào chuồng này; ta cũng phải dẫn nó về nữa, chiên đó sẽ nghe tiếng ta, rồi sẽ chỉ có một bầy, và một người chăn mà thôi. c.17 Nay, tại sao Cha yêu ta: Ấy vì ta phó sự sống mình, để được lấy lại. c.18 Chẳng có ai cất sự sống ta đi, nhưng tự ta phó cho; ta có quyền phó sự sống, và có quyền lấy lại; ta đã lãnh mạng-lịnh này nơi Cha ta.*" (Giăng 10:11-18)

Những câu 11, 15, 17 -- "*Người Chăn Hiền-lành vì chiên mình phó Sự-sống Minh*" và bằng cách này Ngài bày tỏ một cách trung thành tình yêu và sự chăm sóc của Cha Ngài. Trong họa đồ chúng ta thấy có cây thánh giá được vẽ trên cửa hẹp. Nó chứng tỏ cho chúng ta về công việc mà Ngài phải làm để trở thành cái cửa cứu-rỗi cho chúng ta. Ngài đã phải chết như sự hy sinh trên cây thập tự giá cho những tội-lỗi

của chúng ta để mở đường thoát khỏi Đường Khoảng-khoát vào Đường Hẹp dẫn lên trời. Trong những câu này, sự chết của Ngài được nhấn mạnh ba lần. Bất cứ cách nào khác để cất bỏ tội-lỗi của chúng ta là không thể chấp nhận được, bởi vì tiền công của tội-lỗi là sự chết. Những hành động đáng khen, hay những việc làm tốt hoặc những việc thiện nguyện cũng không xóa bỏ những tội-lỗi trước mặt Đức Chúa Trời. Chỉ duy nhất một Cửa hẹp lẽ là Đấng Christ bị đóng đinh, mới được chấp nhận cho tội-nhân như người thay thế thích hợp. Người nào tin cậy nơi Ngài đi vào bởi Cửa hẹp, và khi đã vào trong, thì được cứu khỏi sự chết-mất mãi mãi.

Những câu 17-18. Ngài phó sự sống Ngài như là sự hy-sinh tự nguyện, và đây là bằng chứng hùng hồn về tình yêu của Ngài đối với Đức Chúa Cha và đối với chúng ta. Nó cũng là bằng chứng về Thần tánh và quyền năng của Ngài trên Sự sống và Sự chết. Ngài phô bày quyền phép tối cao mà không một ai có trên sự sống của Ngài: Ngài đặt nó xuống (trong sự chết) và lấy nó lại (trong sự sống lại).

Xa hơn một chút trong Giảng 10:

Giảng 10:24-31 "Người Giu-đa nhóm xung-quanh Ngài mà nó rằng: Thầy để chúng tôi nghĩ vơ-vẩn mãi cho đến khi nào? Nếu thầy là Đấng Christ, hãy nói rõ cho chúng tôi. c. 25 Đức Chúa Giê-sus đáp rằng: Ta đã bảo các ngươi, mà các ngươi không tin; những việc ta nhân danh Cha ta mà làm đều làm chứng cho ta. c. 26 Nhưng các ngươi không tin ta, vì các ngươi chẳng phải là chiên của ta. c. 27 Chiên ta nghe tiếng ta, ta quen nó, và nó theo ta. c. 28 Ta ban cho nó sự sống đời đời; nó chẳng chết mất bao giờ, và chẳng ai cướp nó khỏi tay ta. c. 29 Cha ta là Đấng lớn hơn hết đã cho ta chiên đó, và chẳng ai cướp nổi chiên đó khỏi tay Cha. c. 30 Ta với Cha là một. c. 31 Người Giu-đa lại lượm đá đặng ném Ngài."

Những câu 24-26 Sự không tin của những người nghe Ngài đã định rõ vị trí của họ trong quan hệ đối với Đấng Christ; nói cách khác: Họ ở phía nào của cái cửa?

Những câu 27-30 SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI. "Sự sống đời đời" là lớn hơn sự tồn tại không giới hạn; nó là sự tồn tại trong quan hệ với Đức Chúa Trời, bằng đời sống thân thiện với Ngài và trong sự hiện diện của Ngài. Thực sự, nó là sự sống của Ngài đã chia cho chúng ta, được đặt vào trong chúng ta. Sự thật là mỗi một con người sẽ tồn tại mãi mãi; a) hoặc trong Sự Sống Đời Đời, (sự tồn tại trong sự thân thiện với Đức Chúa Trời và trong sự hiện diện của Ngài), hoặc b) trong sự chết thiêng-liêng, đó là sự tồn tại xa cách và bị loại trừ ra khỏi sự hiện diện của Đức Chúa Trời, trong sự đau đớn biết rõ về Hồ Lửa mà Kinh thánh gọi là "Sự Chết Thứ Hai." (Khải-huyền 20:14-15)

Hãy chú ý sự an toàn tuyệt đối bởi -- trong tay của Chúa Giê-sus, Người chẵn; cũng trong tay của Đức Chúa Cha. Điều này tạo thành nơi hoặc vị trí an toàn để ở, chắc chắn khỏi bất kỳ ý đồ nào của kẻ thù nhằm vào lấy "chiên", những người tin, là những người đã vào bởi Cửa đó.

Sứ đồ Phi-e-rơ giải thích rất hay về điều này:

1 Phi-e-rơ 2:23-24 "Ngài gánh tội-lỗi chúng ta trong thân-thể Ngài trên cây gỗ, hầu cho chúng ta là kẻ đã chết về tội-lỗi, được sống cho sự công-bình; lại nhân những lần đòn của Ngài mà anh em đã được lành bệnh. c. 24 Vì anh em vốn giống như con chiên lạc, mà bây giờ đã trở về cùng Đấng chăn chiên và Giám-mục của linh-hồn mình."

Câu 31 Những người Giu-đa đã ở phía nào của Cửa? Và, khi suy nghĩ về những sự thực này, vậy bạn đang ở phía nào của Cửa? Cũng như con trẻ, chúng ta hát đoạn đồng ca mà nó phù hợp tại điểm này:

Một cửa chỉ một thôi, đôi bên chia hai ngã;

Bên trong bên ngoài, ngã nào bạn đi?

Một cửa chỉ một thôi, trong ngoài hai hướng đi;

Tôi ở phía trong, bạn đi hướng nào?

NHỮNG CÂU HỎI 5 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hoặc trên trang giấy rời)

1) Trong giác quan gì những người chẵn chiên của dân y-sơ-ra-ên đã đến để là "cửa" cho chiên mình?

- 2) Giảng 10:9 Trong ý thức thiêng-liêng, "Cửa" được đề cập như là lối ra vào đối với sự cứu-rỗi.
Ai phán rằng Ngài là Cửa cho chúng ta? Ai là những người được cứu-rỗi?
 - 3) Ma-thi-ơ 7:21-23 Có khả năng tự xưng là có đức tin thuộc đạo Đấng Christ mà không thực sự thuộc về Đấng Christ hay không?
Chú giải về những điều bạn thấy trong những câu này.
 - 4) Hãy đọc Giảng 10:11, 15, 17. Điều gì là chứng cứ của Đấng Christ như Người chẵn chiên trung thành và chân thật, Ngài đã bày tỏ tình yêu của Đức Chúa Cha?
 - 5) Giảng 10:27-30 Sự sống Đời đời là gì? Người tin có thể có sự chắc chắn rằng mình có Sự sống Đời đời, mình được cứu-rỗi hay không?
 - 6) Giảng 10:24-26 Những người Giu-đa đã ở phía nào của "Cửa"?
Còn Bạn đang ở phía nào của Cửa?
-

Hai Con đường và hai Số phận #6

Ôn lại Ma-thi-ơ 7:13-14, đoạn Kinh thánh đề tài

CHỦ ĐỀ Đường hẹp

HÃY ĐỌC Giảng 14:1-6: "Lòng các người chớ hề bối-rối; hãy tin Đức Chúa Trời, cũng hãy tin ta nữa. c. 2 Trong nhà Cha ta có nhiều chỗ ở; bằng chẳng vậy ta đã nói cho các người rồi. Ta đi sắm-sẵn cho các người một chỗ. c. 3 Khi ta đã đi, và đã sắm-sẵn cho các người một chỗ rồi, ta sẽ trở lại đem các người đi với ta, hầu cho ta ở đâu thì các người cũng ở đó. c. 4 Các người biết ta đi đâu, và biết đường đi nữa. c. 5 Thô-ma thưa rằng: Lạy Chúa, chúng tôi chẳng biết Chúa đi đâu; làm sao biết đường được? c. 6 Vậy Đức Chúa Giê-sus đáp rằng: Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha."

Trước khi chúng ta giải thích đoạn Kinh thánh này, chúng ta hãy xem những sự đề cập khác về con đường đáng ao ước này trong Kinh thánh. Châm-ngôn 15:24 nói "Con đường sự sống của người khôn-ngoaan dẫn lên trời, để tránh-khỏi Âm-phủ ở dưới thấp." Từ "âm-phủ" dùng trong câu này, được viết theo nguyên gốc từ tiếng Hê-bơ-rơ, là tương đương với từ trong Tân Ước mà nó có nghĩa là nơi đau đớn hoặc khổ cực của những người chết mà không tin Đấng Christ. Trong những bài học này, Điều ao ước của chúng tôi là để giúp các bạn hiểu được những sự thật này mà Kinh thánh bày tỏ ra, để con đường của bạn sẽ thật sự là "con đường sự sống."

Trong Ma-thi-ơ 22, một số kẻ thù tôn giáo của Chúa Giê-sus đã cố gắng gây cho Ngài rơi vào tình trạng mâu thuẫn, gửi đến với Ngài những người giả vờ có sự quan tâm thành thật. Với sự lừa dối họ đã dùng lời nói sau đây trong câu 16: "Lạy thầy, chúng tôi biết thầy là thật, và theo cách thật mà dạy đạo của Đức Chúa Trời..." Nhưng đoạn văn thể hiện thấy ý định của họ là sai lầm và họ chỉ tìm kiếm để gài bẫy Chúa Giê-sus. Đương nhiên, họ phải ra đi trong sự hổ thẹn, xem thường sự ngay thật bề ngoài của họ! Bạn đọc thân mến, cho phép tôi được hỏi bạn: Bạn thực sự tìm kiếm con đường của Đức Chúa Trời chưa? Nếu bạn đọc Kinh thánh với sự mong muốn phát hiện sự thật, bạn sẽ không bị lường gạt và chắc chắn sẽ tìm thấy con đường sự sống, sự cứu rỗi đời đời cho linh hồn bạn mà Chúa Giê-sus đã đến để ban cho. Bạn sẽ tìm thấy con đường lên trời.

Trở lại đoạn Kinh thánh đã đọc ở phần đầu, Giảng 14:1-6, Chúa Giê-sus an ủi những môn đồ. Họ bị bối rối bởi vì Chúa Giê-sus đã nói với họ rằng Ngài phải trở về trời và để họ lại trong thế gian. Nhưng việc đầu tiên Ngài làm là hướng dẫn sự chú ý của họ tới số phận đang chờ đợi họ. trên trời, Ngài gọi nó là "nhà Cha ta." Nơi này như thế nào? Đương nhiên, đẹp hơn nhiều so với nơi mà chúng ta đã từng tưởng tượng! Những người tin Chúa được gọi là "con của Đức Chúa Trời" và "kẻ kế-tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế-tự với Đấng Christ" (Rô-ma 8:17). Nhà của Cha, và những lâu đài đã được chặn bị cho những người tin sẽ đẹp nhất chưa từng có!

Xa hơn, trong những câu 3,4, Ngài làm vững chắc họ rằng Ngài sẽ trở lại để đón họ. Sự về trời của Ngài không có nghĩa là sự chia cách mãi mãi. Tất nhiên Ngài đi khỏi, Ngài sẽ trở lại để đón họ "hầu cho ta ở đâu thì các người cũng ở đó." Nghe những lời được an ủi làm sao! Bạn không muốn có sự chắc chắn đi ở với Đấng Christ khi đến lượt bạn rồi bỏ thế giới này hay sao? Điều bảo đảm cho mọi người có sự chắc chắn là người đó thuộc vào Đấng Christ. Như chúng ta đã thấy trong bài học về Cửa, Chiên dưới sự chăm sóc của Người chăn hiền lành thì bảo đảm hoàn toàn được cứu-rỗi đời đời vô cùng, vì chính Ngài đã hứa điều đó. Ở đây Ngài hứa đem những người thuộc về Ngài lên trời, về nhà của Cha, nhà của Đấng Christ và nhà của mọi người tiếp nhận Ngài là Chúa của họ và là Đấng cứu chuộc. Tôi biết rằng tôi sẽ ở trong sự hiện diện của Ngài, trong ngôi nhà đẹp đó, không phải bởi vì tôi tốt hơn những người khác hoặc bởi vì tôi xứng đáng được điều đó, nhưng chỉ vì tôi, là một tội nhân, đã tin rằng sự chết của Chúa trên cây thập tự giá để trả cho những tội-lỗi của tôi. Nhờ vào sự tin như thế, chính Ngài đã cứu tôi khỏi sự xử-phạt mà tôi đã xứng đáng đối với những tội-lỗi của tôi. Vì thế, tôi "vào cửa hẹp," và Ngài đã đặt tôi ở trên Đường Chật của sự sống, với tất cả sự bảo đảm và sự che chở của Ngài.

Sau đó Ngài thêm, "các người biết ta đi đâu, và biết đường đi nữa." Có lẽ bạn có những nghi ngờ liên quan đến đường cứu rỗi. Sứ đồ Tô-ma thú nhận sự mơ hồ của mình về điều giống vậy: "Tô-ma thưa rằng: Lạy Chúa, chúng tôi chẳng biết Chúa đi đâu; làm sao biết đường được?" Bạn có sự không chắc chắn giống vậy không? Vậy câu trả lời của Chúa cũng sẽ giúp bạn. Tô-ma biết Chúa Giê-sus đi đâu không? Có, và không. Chúa Giê-sus đã nói rằng Ngài trở về trời, và đối với Tô-ma cũng như đối với chúng ta điều sống còn là hiểu rằng trên trời là nơi thực sự, nơi ở của Đức Chúa Trời và của những người tin Ngài. Kinh thánh nói về "những thân thể vinh hiển" mà chúng ta sẽ có khi chúng ta được cất lên, và chúng ta cũng ở trong sự vinh hiển chói lọi cùng với Chúa. Nhưng khó cho chúng ta tin rằng nó không phải chỉ là chuyện kể thần kỳ. Hỡi bạn đọc thương mến, nếu Kinh thánh là thật, thì trên trời là nơi thực sự, và tôi mời bạn hãy tìm kiếm để đến được đó. Đó có thể là số phận đời đời của bạn. Bây giờ câu hỏi còn lại: ví bằng nó là nơi thực sự, bạn có thể tới đó bằng cách nào? Câu hỏi này có tầm quan trọng tột bậc, vì khi nó là chắc chắn thì trên trời có thể là số phận của chúng ta, nó cũng xác thực rằng không phải chỉ một số phận! Kinh thánh cũng nói với sự chắc chắn ngang hàng về địa-ngục và hồ lửa. Đoạn Kinh thánh làm đề tài của chúng ta, Ma-thi-ơ 7:13-14 tuyên bố sự thật trang nghiêm rằng có nhều người đi tới sự hư-mất. Tô-ma đã hỏi, "làm sao biết đường được?"

"Đức Chúa Giê-sus đáp rằng: Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha." "Đường đi," "lẽ thật," "sự sống" là chính xác những gì mà người tìm kiếm ngay thật đang mong đợi để được chắc chắn rằng mình sẽ tới số phận đúng đắn và khát khao. Chúa có ***sự sống*** trong Ngài, Ngài là Đấng sáng tạo và là Đấng ban cho sự sống đời đời, sự sống thiêng liêng. Ngài ban phước cho những người tin bằng cách cho người ấy sự sống đời đời. Ngài cũng là ***lẽ thật***. Ngài sở hữu nó và nói nó. Một thuộc tính hay bản chất của Đức Chúa Trời là Ngài "không thể nói dối." (Tit 1:2). Đấng Christ đã yêu các môn đồ của Ngài và không bao giờ lừa dối họ. Ngài cũng yêu bạn và sẽ không bao giờ lừa dối bạn. Ngài chỉ chính Ngài là ***đường đi*** để đến với Cha. Không ai có khả năng hơn Ngài để biết đường đi "về nhà." Ngài biết sự thánh khiết của nơi đó, Ngài đã phải dâng chính mình Ngài như sinh-tế để chuộc tội, nó có ý nghĩa là sự hy sinh bởi vì tội-lỗi. Hơn nữa, sự chết của Ngài đã phải là sự hy sinh chịu thay thế, nó có nghĩa rằng một nạn nhân bị xử tử để trả cho tội-lỗi hoặc sự vi phạm của người khác. Vì thế Ngài có thể mở cửa và đường đi lên trời, đó là sự cần thiết để Ngài dâng chính mình Ngài vì những tội-lỗi của chúng ta. Ngài đã thực sự làm như vậy, và chúng ta được cất lên để la lớn "Ngài đã yêu chúng ta nhiều quá!" Khi chúng ta tiếp nhận sự chết của Ngài vì tội-lỗi của chúng ta, tức là chúng ta chấp nhận Ngài là Đấng Cứu chuộc. Đây là đức tin mà Đức Chúa Trời tìm kiếm, và bởi nó mà Ngài cứu chúng ta. Điều này là sự vào Đường Chật, đường đi lên trời, đường đi về nhà Cha.

Có lẽ nó có vẻ quá dễ dàng cho bạn và hành động đáp lại của chúng ta; Có dễ dàng cho Đấng Christ phải chịu trên cây thập tự giá không? Bạn không bao giờ có thể trả được những tội-lỗi của bạn, và Ngài, vì tình yêu đối với bạn, đã bị đau đớn và tình nguyện là người thay thế và Đấng cứu chuộc của bạn. Có thể rằng bạn tưởng có con đường khác để nhận được đặc ân ở nơi Đức Chúa Trời và sự tha thứ cho bạn khỏi sự vi phạm và những tội-lỗi của bạn. Có lẽ bạn tin cậy vào những việc làm tốt riêng của mình, lòng trung thành của bạn trong tôn giáo nào đó, sự tận tâm của bạn đối với Nữ đồng trinh Ma-ri hoặc "những thánh đồ" khác. Nếu bạn cứ nhất định một trong những sự lựa chọn này, chính bạn đi sai khỏi đức tin đơn giản trong công việc của Đấng Christ. Đó là bịa đặt "con đường khác." Có nhiều con đường lên trời đúng không? hãy nghe điều Chúa Giê-sus phán: "chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha." Đức Chúa Trời sẽ không cứu bạn hoặc chấp nhận bạn, nếu bạn cố gắng thêm những yếu tố khác vào điều mà Ngài, Đấng Christ, đã qui định. Và điều gì xảy ra nếu người nào đó cứ nhất định rằng đức tin trong sự chết của Đấng Christ là không đủ cho sự cứu rỗi? Người đó sẽ còn tiếp tục ở dưới Con đường Khoảng khoát, dẫn đến sự hủy diệt. Người đó sẽ không vào Cửa hẹp, cũng không vào Đường Chật. Số phận của người đó không bao giờ ở trên trời, tức là nhà của Cha. Tôi để lại với bạn những lời nghiêm trọng của tiên tri Giê-rê-mi, khi một số những người của thành Giê-ru-sa-lem đã không muốn nghe lời của Ngài để ban cho họ sự cứu rỗi duy nhất: "Người khá nói cùng dân này rằng: Đức Giê-hô-va phán như vầy: Này, ta đặt trước mặt các người con đường sống và con đường chết." Giê-rê-mi 21:8.

Con đường nào là của bạn? Số phận của bạn là gì?

NHỮNG CÂU HỎI 6 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hoặc trên tờ giấy rời)

- 1) Châm-ngôn 15:24 Ai là người "khôn ngoan," và người đó sẽ hiểu điều gì?
 - 2) Ma-thi-ơ 22:15-22 Chúa Giê-sus nhận ra tính không thành thực không?
 - 3) Giảng 14 Tại sao các môn đồ lại lo âu và bối rối?
 - 4) Chúa Giê-sus đã nói về "nhà của Cha": nó sẽ như thế nào?
 - 5) Câu 3 Chúa Giê-sus đã hứa làm điều gì?
 - 6) Câu 5 Bạn có những nghi ngờ hoặc mơ hồ như Tho-ma đã thú nhận không? giải thích câu trả lời của bạn.
 - 7) Câu 6 Đấng Christ đã làm gì để cung cấp đường này lên trời?
 - 8) Người ta có thể thêm đức tin hoặc phương pháp cứu rỗi khác cho điều Chúa Giê-sus đã làm trên cây thập tự không?
-

Hai Con đường và hai Số phận #7

CHỦ ĐỀ: SỰ CHẾT

HÃY ĐỌC Hê-bơ-rơ 9:27-28

"Theo như đã định cho loài người phải chết một lần, rồi chịu phán-xét, cũng vậy Đấng Christ đã dâng mình chỉ một lần dâng cất tội-lỗi của nhiều người; Ngài lại sẽ hiện ra lần thứ hai, không phải để cất tội-lỗi nữa, nhưng để ban sự cứu-rỗi cho kẻ chờ đợi Ngài."

Giới thiệu Trong Ê-phê-sô 2:1 chúng ta đã thấy thành ngữ "chết vì làm-lỗi và tội-ác mình". Câu Kinh thánh khác (Ê-xê-chi-ê 18:4) nói, "linh-hồn nào phạm tội thì sẽ chết."

Có một số sự tham khảo đề cập đến sự chết thiêng-liêng, sự chết, như chúng ta đã thấy, là sự phân cách khỏi Đức Chúa Trời, Ngài là Sự sống, Ánh sáng và Tình yêu. Tội-lỗi đã gây ra sự phân cách này trước hết trong A-đam, và tất cả chúng ta được sanh ra trong vị trí thiêng-liêng bị phân cách này.

Tuy nhiên, câu Kinh thánh vừa đọc, trong Hê-bơ-rơ 9, đề cập đến khía cạnh khác của chủ đề sự chết, và chúng ta sẽ thấy một số sự thật khác nhau liên tưởng đến nó:

1) Hê-bơ-rơ 9:27-28 nói về sự chết thể xác, sự chết của thân thể, tức là sự phân ly giữa bản thân (linh-hồn / thần-linh) và nhà xác thịt (thân-thể) nơi bản thân đã sống, và qua đó bản thân được thể hiện. Sứ-đồ Phao-lô bày tỏ điều này trong một số phân đoạn Kinh thánh khác biệt:

Phi-líp 1:23-24 ". . .muốn đi ở với Đấng Christ, là điều rất tốt hơn; nhưng tôi cứ ở trong xác thịt, ấy là sự cần hơn cho anh em."

2 Cô-rinh-tô 5:1 "Vả, chúng ta biết rằng nếu nhà tạm của chúng ta dưới đất đổ-nát, thì chúng ta lại có nhà đời đời tại trên trời, bởi Đức Chúa Trời, không phải bởi tay người làm ra." Ở đây thân-thể được ám chỉ đến như "nhà dưới đất của chúng ta" và thêm vào trong 2 Cô-rinh-tô 5:6-8 "VẬY, chúng ta hằng đầy lòng tin-cậy, và biết rằng khi chúng ta đang ở trong thân-thể này thì cách xa Chúa --vì chúng ta bước đi bởi đức-tin, chớ chẳng bởi mắt thấy. -- Vậy tôi nói, chúng ta đầy lòng tin-cậy, muốn lìa bỏ thân-thể này đang ở cùng Chúa thì hơn."

2) Sự chết đã không xảy ra mãi mãi. Chúng ta đã đọc trong Rô-ma 5:12 "Cho nên, như bởi một người mà tội-lỗi vào trong thế-gian, lại bởi tội-lỗi mà có sự chết, thì sự chết đã trải qua trên hết thảy mọi người như vậy, vì mọi người đều phạm tội."

Nếu A-đam và Ê-va đã không phạm tội, họ còn tiếp tục trên thế giới đến ngày hôm nay. Họ sẽ là "bất tử." "Chết" và "tính phải chết" chỉ về sự chết của thân-thể. Một ngày sẽ đến cho người tin Chúa, khi "thể hay chết này phải mặc lấy sự không hay chết." (1 Cô-rinh-tô 15:53) và mọi người tin sẽ có thân-thể mới, bất diệt và tồn tại đời đời, để được hưởng sự hiện diện của Đức Chúa Trời trên trời.

3) Đức Chúa Trời đã ra sắc lệnh sự chết là hậu quả của tội-lỗi và nó là bằng chứng xác thực và không thể bác được về tội-lỗi và luật của nó trong chúng ta. Ngay cả khi một người đã được biến đổi trở về với Chúa và Ngài ban cho chúng ta sự sống, sự sống đời đời, tội-lỗi như như cái rế không được lấy ra khỏi con người chúng ta cho đến khi người tin chết và linh-hồn của người đó lên trời, hoặc cho đến khi Chúa Giê-sus Christ đến để đón chúng ta lên trời, Ngài ban cho chúng ta thân-thể mới vinh hiển trong sự sống lại. Cho đến khi đó, người tin biết nghe lời và được rèn luyện sẽ chứng minh tình yêu và lòng trung thành của mình đối với Chúa, bằng cách tự nguyện từ bỏ phạm tội.

Người không được biến đổi, không phải là người tin Chúa, trong sự tương phản, sẽ phải đương đầu với hậu quả đầy đủ về tội-lỗi của mình: người đó sẽ chết về thể xác, linh-hồn của người đó sẽ xuống địa-ngục, chờ sự phán xét của Tòa Lớn và Trắng, từ đó người đó sẽ bị ném xuống Hồ Lửa đời đời. Trong Kinh thánh, điều này được gọi là SỰ CHẾT THỨ HAI và nó là sự đời đời vô cùng, sự phân cách không thể

sửa chữa được khỏi Đức Chúa Trời.

4) Chúng ta hãy xem Hê-bê-rơ 9: 27-28 chi tiết hơn:

a) Sự thật của sắc lệnh. "Theo như đã định cho loài người phải chết một lần." Ai có thuộc tính về quyền thế cần thiết để thành lập sắc lệnh như thế? Chỉ duy nhất Đức Chúa Trời! Chúng ta thích hay không thích, thì nó vẫn thế. Nó hoàn toàn bên ngoài khả năng của chúng ta để sửa đổi sự thật này. Chúng ta phải chấp nhận nó và hành động tùy theo sự thực này hơn là từ chối tin hay chấp nhận nó là như vậy.

b) "chết một lần" Không có sự đầu thai, không có cơ hội thứ hai. Giăng 3:36 nói "Ai tin Con, thì được sự sống đời đời; ai không tin Con, thì chẳng thấy sự sống đâu, nhưng cơn thịnh-nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó." Chỉ trong cuộc đời này chúng ta có thể nghe về Tin-lành và rèn tập sự tin kính, nói một cách khác, tin để được cứu. Sau khi chết, không cần thiết phải "tin" nữa bởi vì sau đó tất cả loài người sẽ ở trong sự thực thiêng-liêng của họ: người tin sẽ ở trong sự vinh hiển cùng với Đấng Christ, và người chẳng tin sẽ trải qua những sự đau khổ của địa-ngục. Vậy thì quá muộn cho những người chưa được cứu để "tin"; dĩ nhiên là thời gian chỉ để than khóc vì đã không tin khi còn đang sống

c) "rời chịu phán xét" Những người chết không có Đấng Christ có tương lai, nhưng tương lai khủng khiếp. Khi từ chối tin, cơn thịnh-nộ của Đức Chúa Trời đè nặng trên họ. Tất cả những gì thuộc phần thấp hơn của họa đồ, bao gồm Địa-ngục, Sự sống lại để bị đoán-xét, Sự phán-xét của Tòa Lớn và Trắng, và cuối cùng là Hồ Lửa đang chờ họ. Nếu bạn từ chối Đấng Christ là Chúa và Đấng cứu chuộc của bạn, thì điều này sẽ là tương lai của bạn. Nó không phải là lý thuyết hoặc ảo tưởng. Bạn sẽ trải qua sự đời đời vô cùng; nó không gây cho bạn cảm giác muốn tìm kiếm để được cứu-chuộc hay sao?

Có hàng ngàn người chết mỗi ngày, dòng người không ngừng chết trước chúng ta. Theo sự ước lượng thống kê mới đây tỷ lệ chết của những người không được biến đổi trên thế giới là 1.68 mỗi giây! ("Thống kê non" The Encourager, tháng bảy-tháng tám năm 2005, www.gospelhall.org) Nó đã công bố rằng chỉ ở trong Chi-lê (Nước cộng hòa ở phía tây nam Nam Mỹ), cứ 5 phút có một sự phá thai (trong năm 2004). Tỷ lệ chết toàn thế giới rõ ràng không kể đến những sự phá thai, vì nhiều người (không phải chúng ta) không tính đến họ trong số những người đã chết. Xem lời chú giải về điều này trong bài học 2)

Một số người chết mãi mãi không được biết đến phải không? Có lẽ, trong đám rước tang ngay lúc này những gương mặt quen biết với bạn đang đi qua. Và một ngày nào đó người ta cũng sẽ nhận ra gương mặt của bạn ở đó cũng vậy trong đám rước tang nào đó.

Trong dịp được xem những sự thực trọng thể như thế này, Vua khôn ngoan Sa-lô-môn nói, "Đi đến nhà tang-chế hơn là đến nhà yến-tiệc; vì tại đó thấy sự cuối-cùng của mọi người; và người sống để lòng vào." (Truyền-đạo 7:2)

d) GIẢI ĐÁP CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI CHO VẤN ĐỀ c. 28

"cũng vậy, Đấng Christ đã dâng mình chỉ một lần đặng cất tội-lỗi của nhiều người." Nó không phải "càng nhiều tội-lỗi thì sự đau đớn càng nhiều" như quan hệ tỷ lệ thuận trong toán học; nhưng đúng hơn, giá trị thật lớn, giá trị vô tận của Ngài, đến nỗi khi Ngài dâng chính mình Ngài, sự đổ huyết và sự chết của Ngài trên cây thập tự giá, sự hy sinh vì tội-lỗi được cung cấp một cách dư dật cho tất cả mọi người; sự cung cấp rộng rãi cho toàn bộ sự có mặt của tội-lỗi. Sự đền tội, hay sự chết để đền tội được cung cấp cho tất cả mọi người, nhưng nó trở thành có kết quả chỉ cho những ai tin Ngài. Bạn đã tin Ngài chưa?

". . . Đức Chúa Giê-sus này, mà đã ở dưới các thiên-sứ một chút, chúng ta thấy Ngài, vì sự chết Ngài đã chịu . . . Ấy vậy, bởi ân-điển của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Giê-sus đã vì mọi người ném sự chết." (Hê-bơ-rơ 2:9)

e) SỰ CHẾT KHÔNG PHẢI LÀ SỰ KẾT THÚC!

"Ngài lại sẽ hiện ra lần thứ hai, không phải để cất tội đi nữa, nhưng để ban sự cứu-rỗi cho kẻ chờ đợi Ngài."

Chúa Giê-sus sẽ đến lần thứ hai, nhưng không để giải quyết lại vấn đề của tội-lỗi. Sự đến của Ngài sẽ để đón tất cả những người đã tin Ngài lên sự vinh hiển trên trời. Ở đó là tương lai vinh quang cho những người được cứu-rỗi, vì họ dự phần trong sự vinh hiển của Đấng Christ mãi mãi.

Bạn sẽ ở trong số những người đang chờ đợi Ngài hay không?

NHỮNG CÂU HỎI 7 (Trả lời trong quyển vở câu hỏi, hoặc trên tờ giấy rời)

- 1) Khi sự chết thể-xác xảy ra, nó gây ra sự phân ly gì trong con người?
 - 2) Hê-bơ-rơ 9:27 Ai đã ra sắc lệnh sự chết là hậu quả của tội-lỗi?
 - 3) Hê-bơ-rơ 9:27 Có những tôn giáo tin vào sự đầu thai (một người trở lại để sống như một người hoặc một động vật khác). Ở đây Đức Chúa Trời nói gì về điều này?
 - 4) Hê-bơ-rơ 9:27 Sự chết kết thúc mọi sự có phải không?
 - 5) Hê-bê-rơ 9:28 Giải đáp của Đức Chúa Trời đối với vấn đề lớn này của nhân loại là gì?
 - 6) Tại sao không cần thiết Đấng Christ phải chết nhiều lần để cung cấp sự cứu-rỗi cho nhiều người như chúng ta?
 - 7) Có tương lai gì cho người tin Chúa?
-

Hai Con đường và hai Số phận #8

CHỦ ĐỀ "Sau sự chết" | . . . Điều gì xảy ra với những người tin Chúa?

HÃY ĐỌC Gióp 14:10 "nhưng loài người chết, thì nằm tại đó. Loài người tắt hơi, thì đã đi đâu?"

Một trong những điều không biết của loài người là "cái gì xảy ra sau sự chết?" Trong câu hỏi của Gióp, ông gọi lại sự chú ý của chúng ta tới chủ đề này. Hiển nhiên rằng ông không nói về thân-xác, bởi vì chúng ta thường biết nó ở đâu. Đúng hơn, ắt hẳn là sự nghi ngờ của ông liên quan đến nơi ở của bản thân ông, linh hồn / thần linh mà đã sống trong nhà dưới đất này. Kinh thánh, Lời hằng sống của Đức Chúa Trời, là nguồn kiến thức xác thực về nơi này, một chủ đề mà thoát khỏi sức chứa kinh nghiệm của chúng ta, vì không ai trở lại để kể cho chúng ta biết điều gì xảy ra.

Chúng ta hãy xem xét điều này từ hai viễn cảnh cần thiết và lô-gíc: a) Điều gì xảy ra với người tin Chúa khi họ chết? và b) Điều gì xảy ra với người chẳng tin khi họ chết? Trong bài này chúng ta chỉ xét trường hợp của những người tin.

Để nghiên cứu trường hợp của những người tin, chúng ta sẽ xem hai ví dụ từ Kinh thánh: Ê-tiên, người chết vì đạo Đấng Christ đầu tiên; và sứ đồ Phao-lô.

a) Ê-TIÊN Công-vụ các sứ-đồ 7:51-60; 8:2 c. 51 *Hỡi những người cứng cổ, lòng và tai chẳng cắt bì kia! Các người cứ nghịch với Đức Thánh-linh hoài; tổ phụ các người thế nào, thì các người cũng thế ấy! c. 52 Há có đấng tiên-tri nào mà tổ phụ các người chẳng bắt-bớ ư? Họ cũng đã giết những người nói tiên-tri về Đấng Công-bình; và hiện bây giờ chính các người lại đã nộp và giết Đấng đó; c. 53 các người đã nhận luật-pháp truyền bởi các thiên-sứ, nhưng không giữ lấy! c. 54 Chúng nghe những lời đó, thì giận trong lòng, và nghiêng rặng với Ê-tiên. c. 55 Nhưng người được đầy dẫy Đức Thánh-Linh, mắt ngó chằm lên trời, thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Giê-sus đứng bên hữu Đức Chúa Trời; c. 56 thì người nói rằng: Kia, ta thấy các tầng trời mở ra, và con người đứng bên hữu Đức Chúa Trời. c. 57 Bây giờ, chúng kêu lớn tiếng lên, bịt lỗ tai lại, cùng nhau chạy a lại, c. 58 kéo người ra ngoài thành, rồi ném đá người. Các kẻ làm chứng lấy áo-xống mình để nơi chân một người trẻ tuổi kia tên là Sau-lơ. c. 59 Chúng đang ném đá, thì Ê-tiên cầu-nguyện rằng: Lạy Đức Chúa Giê-sus, xin tiếp lấy linh-hồn tôi. c. 60 Đoạn, người quì xuống, kêu lớn tiếng rằng: Lạy Chúa, xin đừng đổ tội này cho họ! Người vừa nói lời đó rồi, thì ngủ.*

8:2 *Dầu vậy, có mấy người tin-kính chôn xác Ê-tiên và than-khóc người quá bội.*

Chúng ta thấy câu chuyện về sự chết vì đạo của ông, lần đầu tiên được ghi lại giữa những tín-đồ Đấng Christ. Chúng ta chú ý rằng sự thực về vinh hiển của Đấng Christ đối với ông là chân chính hơn cả những hòn đá đang đập liên hồi vào thân-xác ông mà chúng sẽ dập tắt đời sống của ông. Kẻ thù của ông không thể khiến ông dừng khỏi sự vui mừng trong Đấng Christ, họ cũng không thể ngăn cản sự sống của Đấng Christ khỏi con người được nhìn thấy trong ông ". . . Lạy Đức Chúa Giê-sus, xin tiếp lấy linh-hồn tôi. Đoạn, người quì xuống, kêu lớn tiếng rằng: Lạy Chúa, xin đừng đổ tội này cho họ! Người vừa nói lời đó rồi, thì ngủ."

Bạn nói gì về Ê-tiên, người bị giết một cách tàn nhẫn bởi sự ném đá: ông đã bị chinh phục hay là người chinh phục? Qua đoạn Kinh thánh này, chúng ta hiểu rõ giá trị thực tế về kinh nghiệm của người tin Chúa. Trong trường hợp này, ông chịu sự chết hung dữ, với thân thể bị đập nát bởi những hòn đá và được đưa đến nghĩa địa giữa quang cảnh khóc thương và đau đớn của những người tín đồ còn lại. Nhưng, Ê-tiên ở đâu, bản thân ông, con người thiêng-liêng đã sống trong thân thể của ông? Chính ông đã nói, khi nhìn thấy Chúa Giê-sus được vinh hiển, "Lạy Chúa Giê-sus, xin tiếp lấy linh-hồn tôi." Có sự tin-cậy và sự bảo đảm tuyệt đối trong những lời nói của ông: ông đã lên trời! Bạn có sự chắc chắn này không?

Bây giờ chúng ta xem ví dụ thứ hai, sứ đồ Phao-lô, được lấy từ hai đoạn viết của ông:

Phi-líp 1:21-23 "Vi Đấng Christ là sự sống của tôi, và sự chết là điều ích-lợi cho tôi vậy. c. 22 Ví thử tôi cứ sống trong xác-thịt, là ích-lợi cho công khó tôi, thì tôi chẳng biết nên lựa điều chi. c. 23 Tôi bị ép giữa hai bề muốn đi ở với Đấng Christ, là điều rất tốt hơn."

Phao-lô là người tù ở Rô-ma khoảng chừng năm 62 sau Công Nguyên, và ông nói đến khả năng về sự chết của ông. Ông nói gì về nó? "ở với Đấng Christ . . . rất tốt hơn"

2 Ti-mô-thê 4:6-8 "Về phần ta, ta đang bị đổ ra làm lễ quán, kỳ qua đời của ta đã gần rồi. c. 7 Ta đã đánh trận tốt lành, đã xong sự chạy, đã giữ được đức tin. c. 8 Hiện nay mảo triều-thiên của sự công-bình đã để dành cho ta; Chúa là quan án công-bình, sẽ ban mảo ấy cho ta trong ngày đó, không những cho ta mà thôi, nhưng cũng cho mọi kẻ yêu-mến sự hiện đến của Ngài."

Đoạn này là một phần của lá thư cuối cùng của sứ-đồ Phao-lô, được viết khoảng 4 năm sau, trong năm 66 sau Công Nguyên, ngay trước khi ông bị chém đầu. Bị tù và không có hy vọng được thả, ông đang đương đầu với sự chết vì đạo. Tuy nhiên, lời chứng ta nghe không phải là ngôn ngữ của một người bị xúc động sâu xa bởi sự sợ hãi hoặc kinh hoàng, mất tinh thần và suy nhược trong tâm thần; đúng hơn nó là của một người biết trước sự thay đổi để tốt hơn trong hoàn cảnh của ông, đi vào sự chiến thắng của ông, và sự vinh quang và vui mừng gặp Đấng Christ. Ông nói như là một vận động viên đã tới đích, như là một võ sĩ quyền anh đã thắng cuộc, như một người sẽ chuyển tiếp để nhận phần thưởng.

Tôi muốn chia sẻ với các bạn lời làm chứng của hai người gần gũi với chúng tôi, cả hai là những tín-đồ Đấng Christ, đã đối diện với sự chết. Đầu tiên là của một cô đã bị lâm vào bệnh ung-thư ở giai đoạn cuối. Cô rất đáng yêu đối với tất cả chúng tôi; chúng tôi luôn luôn có chỗ ngồi cạnh bàn của cô ấy, và cô đã động viên chúng tôi trong chức vụ của chúng tôi như là những tín đồ trẻ. Chúa kêu gọi chúng tôi cho công việc của Ngài ở Chi-lê trong năm 1977. Năm 1982, trên chuyến trở về Ca-na-đa đầu tiên, bố của tôi đã nói với chúng tôi tại sân bay rằng cô không còn hy vọng để sống. Sớm nhất mà chúng tôi có thể, chúng tôi đã đến thăm cô. Khi chúng tôi vào phòng của cô, đầu tiên tất cả chúng tôi đều khóc, nhưng sau đó, trấn tĩnh lại, cô đã kể lại cho chúng tôi một kinh nghiệm. Đêm qua cô đã làm mơ thấy Chúa trở lại để kiểm những người tin Ngài. Trong giấc mơ, cô đã vui sướng và kêu lên, "sau cùng Ngài đã đến!" và có cảm giác cô nâng lên được khỏi giường của cô. . . và tại giây phút đó cô tỉnh dậy, nhận thấy rằng đó chỉ là một giấc mơ! Cô đã diễn tả cho chúng tôi thấy sự vui mừng vô hạn và sau đó, cảm giác buồn khi cô nhận ra đó chỉ là một giấc mơ. Ngoài ra cô nói thêm, "Nhưng mà, vâng, cho dù vậy, tôi sẽ đi ở với Chúa rất sớm." Cô nói vậy với sự hồn nhiên và sự khao khát rõ rệt, đến mức chúng tôi có cảm giác cô là một người may mắn hơn chúng tôi, là những người khỏe mạnh hơn, bởi vì chúng tôi phải ở lại trong thế gian, còn cô thì đi trước chúng tôi vào trong sự hiện diện của Đấng Christ.

Ví dụ thứ hai là của người vợ của một người đầy tớ đồng hành trong Chúa, cũng là người anh em họ của tôi. Là hai cặp vợ chồng, chúng tôi được hưởng rất nhiều công việc chung với nhau trong sự hầu việc Chúa. Sự khởi hành của chúng tôi đến Chi-lê đã phân cách chúng tôi về phương diện địa lý, nhưng lại một lần nữa, trong chuyến trở về Ca-na-đa lần thứ hai, chúng tôi được đi đón với tin về bệnh ở giai đoạn cuối của người đàn bà trẻ đã dâng mình hầu việc Chúa này. Chúng tôi đi cùng với họ khi cô ấy được khám nghiệm bởi nhóm các bác sĩ chuyên khoa của bệnh viện nghiên cứu về bệnh ung thư. Họ đã muốn định giá khả năng của sự ghép gan. Chúng tôi lo lắng chờ đợi cô ra khỏi phòng cố vấn. Cuối cùng chiếc xe đẩy của cô đã xuất hiện, mà người đẩy xe là chồng cô. Chúng tôi chú ý thấy sự bình an trên khuôn mặt của cô và nụ cười yếu ớt trên môi cô. Chúng tôi nghĩ, "có tin mừng, dự đoán tích cực!" Khi cô đến gần, cô nhìn chúng tôi một cách điềm tĩnh, và nói, "Một cửa đẹp để đang mở ra phía trước tôi. Tôi lấy làm tiếc cho các anh chị, nhưng tôi đang đi để gặp Chúa." Sự ghép gan là sự trồng cấy y-thuật cuối cùng, nhưng không thể thực hiện được. Sự phản ứng của cô như thế nào? Cô đã nhìn lên và về phía trước, đến sự đi vào nhà Cha vinh quang, trên trời. Cô mới chỉ 38 tuổi.

Bạn đọc thân mến, đây là hai lời chứng mà tôi biết. Chúng biểu lộ sự thật về đức tin tín-đồ Đấng Christ đứng trước sự chết. Chúng ta biết chúng ta sẽ đi đâu: lên trời, nơi Đấng cứu-chuộc yêu mến của chúng ta bây giờ đang ở. Bạn muốn có cùng một sự chắc chắn này không? Bạn có thể có nó bằng cách đặt trọn đức tin của bạn nơi Đấng Christ là Đấng cứu-chuộc của bạn. Ngài sẽ rửa sạch bạn khỏi mọi tội-lỗi

và khiến bạn sẵn sàng để vào trời.

NHỮNG CÂU HỎI 8 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hoặc trên tờ giấy rời)

- 1) Gióp 14:10 Khi Gióp nghi ngờ chỗ ở của người chết, điều không chắc chắn của ông là gì; vị trí của thân-xác hay của linh-hồn?
 - 2) Công-vụ các sứ-đồ 7:55 Trong sự nhìn lên trời Ê-tiên đã thấy ai?
 - 3) Công-vụ các sứ-đồ 7:51-54, 56-57 Tại sao những người Giu-đa rất giận dữ với Ê-tiên?
 - 4) Công-vụ các sứ-đồ 7:59-60 Ê-tiên đã đi đâu khi ông chết?
 - 5) Phi-líp 1:21-23 Phao-lô đã đối diện với khả năng của sự chết như thế nào?
 - 6) 2 Ti-mô-thê 4:6-8 Phao-lô đã mong chờ điều gì sau sự chết của ông?
 - 7) Chúng ta là những người tin Chúa ngày hôm nay tiếp tục với cùng một đức tin, tuy rằng chúng ta có thể cảm kích về hai lời chứng đã được kể đó. Bạn có cùng một sự chắc chắn vậy không?
-

Hai Con đường và hai Số phận #9

CHỦ ĐỀ "Sau sự chết" || . . . Điều gì sẽ xảy ra với người chẳng tin?

ÔN LẠI Gióp 14:10 "Nhưng loài người chết, thì nằm tại đó, loài người tắt hơi, thì đã đi đâu?" Chúng ta trở lại xem điều chưa biết lớn này từ cách trông xa thứ hai:

Điều gì xảy ra cho người chưa theo đạo mà chết?

Chúa Giê-sus cho chúng ta câu trả lời trong bài giảng của ngài. Chính Ngài kéo lùi bức màn từ thế giới bên kia, và cho phép chúng ta thấy điều gì xảy ra với những người chưa theo đạo chết trong tội-lỗi của họ. Câu chuyện được thấy trong . . .

Lu-ca 16:19-31 "Có một người giàu mặc áo tía và áo bằng vải gai mịn, hằng ngày ăn-ở rất là sung-sướng. c. 20 Lại có một người nghèo, tên là La-xa-rơ, nằm ngoài cửa người giàu đó, mình đầy những ghê. c. 21 Người úc-ao được ăn những đồ ở trên bàn người giàu rớt xuống; cũng có chó đến liếm ghê người. c. 22 Và, người nghèo chết, thiên-sứ đem để vào lòng Áp-ra-ham; người giàu cũng chết, người ta đem chôn. c. 23 Người giàu ở nơi âm-phủ đang bị đau-đớn, ngược mắt lên, xa thấy Áp-ra-ham, và La-xa-rơ trong lòng người; c. 24 bèn kêu lên rằng: Hỡi Áp-ra-ham tổ tôi, xin thương lấy tôi, sai La-xa-rơ nhúng đầu ngón tay vào nước đựng làm cho mát lưỡi tôi; vì tôi bị khổ trong lửa này quá đỗi. c. 25 Nhưng Áp-ra-ham trả lời rằng: Con ơi, hãy nhớ lại lúc người còn sống đã được hưởng những sự lành của mình rồi, còn La-xa-rơ phải những sự dữ; bây giờ, nó ở đây được yên-ủi, còn người phải bị khổ-hình. c. 26 Và lại, có một vực sâu ở giữa chúng ta với người, đến nỗi ai muốn từ đây qua đó không được, mà ai muốn từ đó qua đây cũng không được. c. 27 Người giàu nói rằng: Tổ tôi ơi! Vậy thì xin sai La-sa-rơ đến nhà cha tôi, -- c. 28 vì tôi có năm anh em, --đặng người làm chứng cho họ về những điều này, kéo họ cũng xuống nơi đau-đớn này chẳng. c. 29 Áp -ra-ham trả lời rằng: Chúng nó đã có Môi-se và các đấng tiên-tri; chúng nó phải nghe lời các đấng ấy! c. 30 Người giàu nói rằng: Thưa Áp-ra-ham tổ tôi, không phải vậy đâu; nhưng nếu có kẻ chết sống lại đến cùng họ, thì họ sẽ ăn-năn. c. 31 Song Áp-ra-ham rằng: Nếu không nghe Môi-se và các đấng tiên-tri, thì dầu có ai từ kẻ chết sống lại, chúng nó cũng chẳng tin vậy."

Trong sự trái ngược với những truyện ngụ ngôn, chúng là những trường hợp có tính chất giả thuyết, sự trần thuật này dường như là một câu chuyện thật: người nghèo đó, là ví dụ, có tên riêng.

Người giàu kia đã sống chỉ vì đời sống hiện tại, không coi trọng những điều thiêng-liêng hay sự đời đời. (Người giàu ấy trong số những người Giu-đa thường nghĩ rằng họ giàu bởi vì họ đã làm đẹp lòng Đức Chúa Trời, và sự giàu đó là kết quả mà Đức Chúa Trời đã ban phước cho họ. Không nghi ngờ gì, câu chuyện này chứng tỏ cho chúng ta thấy rằng nó không nhất thiết như vậy, và sự thật là, người giàu này là người đối nghịch). Chúa Giê-sus đã chỉ ra thực chất của luật pháp Đức Chúa Trời theo những lời sau đây trong Ma-thi-ơ 22:37-38 "Đức Chúa Giê-sus đáp rằng: Người hãy hết lòng, hết linh-hồn, hết ý mà yêu-mến Chúa, là Đức Chúa Trời người. Ấy là điều-răn thứ nhất và lớn hơn hết. Còn điều-răn thứ hai đây, cũng như vậy: Người hãy yêu kẻ lân-cận như mình." Tôi hỏi bạn: Người giàu này có yêu Đức Chúa Trời không? Ông có yêu người lân-cận của mình, La-xa-rơ không? Rõ ràng là không! Người này đã không biết ơn đối với Đức Chúa Trời và cũng không nhận thấy cảnh cùng khó của người lân-cận nghèo của ông. Ông có đời sống xa hoa quá đáng, và không quan tâm hoặc về linh-hồn của mình hoặc về sự làm đẹp lòng Đức Chúa Trời.

Chúng ta hãy xem xét một chút về người ăn-mày nghèo khổ đó. Tên của ông là La-xa-rơ, tương đương trong tiếng Hé-bơ-rơ là "Ê-lê-a-zê-rơ". Nó có nghĩa là "Đức Chúa Trời là người giúp đỡ hay sự giúp đỡ của tôi" và nó có vẻ châm biếm, khi cân nhắc đến hoàn cảnh của ông. Theo quan điểm của người theo dõi hững hờ, ông là người bất hạnh làm sao! Nghèo nàn, mình đầy ghê đến nỗi những con chó đã liếm ghê người, đói khát và xin ăn những mẩu bánh trên bàn của người giàu rớt xuống! Nhưng khi một người quan tâm đến sự đời đời, thì sự thực lại khác. Mặc dù sự nghèo nàn của ông, bởi tên của ông chúng ta kết luận rằng ông là người tin kính. Câu chuyện kể cho chúng ta thấy khi ông chết, linh-hồn của ông được thiên-sứ đem tới Ba-ra-đi, "để vào lòng Áp-ra-ham."

Nhưng nếu bạn chưa tin chắc vận mệnh tốt có liên quan này của La-xa-rơ, cho tôi chia sẻ kinh nghiệm khác mà tôi có cùng với một người đã chịu đựng đau khổ rất lớn. Một buổi sáng chủ nhật, Ma-ri đến buổi nhóm họp thuộc đạo Đấng Christ của chúng tôi. Cô có vẻ tiều tụy, gầy và yếu. Cô bị đau đớn vì bệnh ung thư phổi và thờ với sự khó khăn rất lớn. Một người bạn của cô đã nói cho cô về Chúa, về sự đời đời và sự cần thiết để được cứu. Trong những tuần tiếp theo, tôi đến nhà cô thường xuyên và chúng tôi nói chuyện cùng nhau về Chúa và về sự chết của Ngài trên cây thập tự giá để ban sự cứu rỗi. Cô đã đến mức nhận thức thấu đáo phúc âm cho bản thân cô, và đã thú nhận Đấng Christ là Đấng cứu chuộc của cô. Nhưng bệnh của cô càng xấu hơn và gia đình cô thường gọi tôi đến vào ban đêm, khi cô trải qua những sự khó khăn gây gắt để thở. Một đêm mọi người đặc biệt lo lắng phải nhìn thấy cô chịu đựng sự đau đớn. Cô phải vật vã để thở. Đột nhiên cô kêu lên, "Lạy Chúa, xin chữa lành cho con." Tiếp theo sự im lặng, rồi lại đến giọng nói của cô, "Chúa không nghe lời của con." Tôi cảm thấy buồn ghê gớm, khi nghĩ về sự tàn phá của bệnh khủng khiếp này trong người cô. Khi cơn đau đã qua một chút, tôi đến gần và nói với cô.

"Ma-ri, có đúng thật sự cô đã hiểu phúc âm rằng sự chết của Đấng Christ trên cây thập tự giá vì những tội-lỗi của cô không?"

"Đúng," cô ấy trả lời tôi.

"Ma-ri, tôi muốn cô suy nghĩ một chút. Tôi muốn cô kể cho tôi biết điều nào cô thích hơn: A) sự sống khỏe mạnh, không phải đau đớn như bệnh này, với sự thanh vượng và vui vẻ ở đây trên thế gian này cho đến khi cô được 70-80 tuổi, nhưng không có sự suy nghĩ về Đức Chúa Trời, sự đời đời hay sự cần thiết để được cứu khỏi địa-ngục. Điều đó có nghĩa là chết không có Đấng Christ, đi xuống địa-ngục, và hư-mất đời đời vô cùng."

"Hoặc, điều lựa chọn B) là điều cô đã trải qua: rơi vào bệnh hoạn với căn bệnh ung thư, phải đối diện với tính mong manh của sự tồn tại của cô trên thế giới này, và hãy hỏi chính mình, điều gì sẽ xảy ra sau đó? Đó là điều đã đưa cô tới sự quan tâm về Đức Chúa Trời, và vì thế cô lắng nghe với sự thích thú về phúc âm. Cô đã hiểu tình yêu của Đức Chúa Trời đến nỗi đã ban Con Một của Ngài, Tức là Chúa Giê-sus, chịu chết trên cây thập tự giá cho cô, và cô đã tiếp nhận Ngài là Đấng Cứu chuộc của cô. Bây giờ khi cô biết trước sự chết của cô, cô biết rằng cô sẽ thức dậy trên trời, nơi không có sự đau đớn, không có bệnh tật, nhưng chỉ có sự vinh hiển và sự vui mừng mãi mãi cùng với Chúa. Ma-ri, hãy nhìn vào những sự lựa chọn này, điều nào là sự thích nhất của cô?"

Cô ấy đã nhìn tôi với sự hiểu và bình an, và nói một cách đơn giản, "Chúa là tốt lành cho tôi." Ôi! lời chứng kỳ lạ làm sao, từ một người trong lúc đang chịu đau đớn của bệnh hoạn ở giai đoạn cuối! Tôi tin rằng Đức Chúa Trời cho phép những tai họa và bệnh tật trong con người để khiến họ suy nghĩ về sự đi qua trên thế gian này là yếu ớt và ngắn ngủi như thế nào. Ngài muốn họ nghĩ về tầng tiếp theo, nơi mà họ sẽ ở, một trong hai hoặc ở trên trời với Đấng Christ hoặc trong hồ lửa tùy theo đức tin của họ với sự kính trọng đối với Đấng Christ là gì. Con người hướng về kiêu ngạo, tin tưởng bản thân mình, tự đắc là chúa và chủ của mình. Trong tình yêu thương đối với người đó, Chúa can thiệp vào để bày tỏ cho người đó điều trái ngược và hướng cái nhìn của người đó về phía Đức Chúa Trời và sự đời đời. Đó là sự thương xót của Đức Chúa Trời, cho dù nó đến trong dạng khó chịu của bệnh tật hoặc hoàn cảnh đau buồn như thế.

Trở lại câu chuyện của chúng ta, chúng ta thấy rằng người giàu đạt được những gì mà ông muốn trong cuộc sống; tài sản và đời sống khoái lạc trên trần gian, như Áp-ra-ham xác nhận trong c. 25: "Nhưng Áp-ra-ham trả lời rằng: Con ơi, hãy nhớ lại lúc con còn sống đã được hưởng những sự lành của mình rồi. . ." Nếu bạn khao khát sự giàu có hay của cải vật chất, rất có thể rằng bạn sẽ kiếm được chúng, nhưng trả giá bằng hạnh phúc thiêng-liêng. Thông thường sự giàu có và tài sản đi đến chỗ điều khiển con người. Chúng có khuynh hướng thay thế và ngăn cản sự quan tâm những điều thuộc về thiêng-liêng, sự cứu rỗi linh-hồn và những sự giàu có lâu bền thực sự trong Đấng Christ. Cõi trần gian này không phải bao gồm toàn bộ sự tồn tại của bạn! Thực tế nó chỉ là một phần nhỏ, thoáng qua và sống được ít ngày, thuộc vào sự tồn tại đời đời của bạn, như người giàu này đã phát hiện ranhư vậy một cách rất thảm thương.

Giây phút sự chết của ông đã tới. Thật kinh ngạc sững sờ! "Người giàu ở nơi Âm-phủ đang bị đau-

đón, ngược mắt lên. . " Trong cùng giây phút sự chết đó, linh-hồn của người giàu đã lìa bỏ thân-xác của ông ở lại trên đất, ông ngược mắt lên trong lửa của địa-ngục. Trong phạm vi đó , ngay cả không có thân-xác, chúng ta thấy được sự thật về kinh nghiệm rõ ràng của ông. Ông cảm nhận được sự đau khổ vì lửa, ông trải qua sự khát nước khủng khiếp, ông suy luận được, ông nhìn thấy sự hạnh phúc của người được cứu ở xa, ông cầu xin, và ông cũng còn nhớ tới hoàn cảnh của những người anh em chưa tin của mình còn đang sống trên trần gian. Một số người nói rằng khi chết thì mọi điều sẽ kết thúc. Không có gì đúng, ngoại trừ sự thật! Mặc dù không có thân-xác qua nó linh-hồn ông đã tiếp xúc với môi trường xung quanh trên trần gian, ông hoàn toàn tỉnh táo. Ông xin chút nước, nhưng đã bị từ chối. Ông xin được sai một người đến để cảnh báo cho anh em ông để họ không đi tới cùng nơi đau khổ giống như ông. Câu trả lời rằng họ đã sẵn có lời chứng của Kinh thánh, và không tin dầu có ai từ kẻ chết sống lại đến nói với họ. Bạn thân mến, bạn có nhiều bằng chứng hơn cả người giàu kia có. Bạn có nhiều phần Kinh thánh, chứa câu chuyện giống câu chuyện này. Có nhiều sách trong Kinh thánh và sự thuyết giảng, và có không thiếu những lời mời gọi để lắng nghe lời giảng giải Kinh thánh. Hãy cảm tạ Đức Chúa Trời vì bạn còn chưa ở trong địa-ngục! Trong sự thương xót của Ngài, Đức Chúa Trời đã cho phép bạn cơ hội mới này. Bạn đã sửa đổi gì trước giây phút này? Bạn sẽ làm gì bây giờ?

Trong thời gian đó, trước khi thập tự giá của Chúa, nơi ở của những linh-hồn của người chết được gọi là Địa-ngục (Sheol) theo tiếng He-bê-rơ của Cựu-ước và Âm-phủ (Hades) theo tiếng Hy-lạp của Tân-ước. Nơi đó được chia thành hai phần: một phần là nơi có sự đau-khổ, hay địa-ngục, và phần khác có sự nghỉ ngơi và an ủi, Ba-ra-đi. Chúng ta thấy trong câu chuyện, tuy nhiên chúng còn bị phân chia bởi vực thẳm lớn có thể nhìn từ bên này sang bên kia. Khi Chúa Giê-sus bị chết trên cây thập tự giá, linh-hồn của Ngài đi tới Ba-ra-đi (Lu-ca 23:43), Ngài ở đó cho đến giây phút Ngài sống lại vào ngày thứ ba, khi trở lại với thân-xác của Ngài, có đặc-tính mới của thân thể vinh hiển mà tất cả những người tin đều sẽ có. Bằng lối vào trời của Đấng Christ, những người đó trong Ba-ra-đi đã đi với Ngài, và bây giờ không có khả năng liên lạc với nhau như chúng ta thấy giữa Áp-ra-ham và người giàu kia trong địa-ngục.

Trở lại tóm tắt câu chuyện, tôi muốn đề xuất vài câu hỏi và những câu trả lời liên quan đến tương lai của những người chết không có Đấng Christ và đi vào địa-ngục:

a) Có cơ hội thứ hai, hay có cách để được cứu một khi người ta đã tới địa ngục không? Áp-ra-ham đã không đưa ra hy vọng nào cho người giàu đó. Ông cũng không cho người giàu cơ hội khác để cải thiện cuộc đời của ông ta.

b) Có sự chịu đựng đau khổ thực sự vì lửa ở đó không? c. 23 nói, "Người giàu ở nơi Âm-phủ đang bị đau-đớn, ngược mắt lên..." c. 24 phần cuối, "tôi bị khổ trong lửa này quá đời."

Theo sự tóm tắt, trong danh của Chúa, và vì hạnh phúc đời đời của bạn, tôi xin bạn hãy suy nghĩ một cách nghiêm túc về câu chuyện quan trọng này từ miệng của chính Chúa Giê-sus. Điều mà chúng ta thấy trong bài học này chỉ là sự mở đầu đối với những đau khổ đời đời của những người từ chối tin Đấng Christ và vì thế cho nên bị xử-phạt đời đời. Để tôi hướng dẫn bạn với những lời quý báu của Chúa trong Giảng 5:24, "Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, ai nghe lời ta mà tin Đấng đã sai ta, thì được sự sống đời đời, và không đến sự phán-xét, song vượt khỏi sự chết mà đến sự sống." Hãy xem người ta đáp lại sự cần thiết to lớn đã được trình bày trong câu chuyện này một cách tuyệt đối thế nào? Đối với người mà bây giờ chú ý đến lời của Đấng Christ, thì có sự bảo đảm hoàn toàn và đầy đủ về sự cứu rỗi. Tôi thỉnh cầu bạn ngẫm nghĩ về đoạn Kinh thánh này và bạn tin Chúa Giê-sus Christ để được cứu khỏi địa-ngục.

NHỮNG CÂU HỎI 9 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hoặc trên tờ giấy rời)

- 1) Điều mà Chúa Giê-sus kể lại cho chúng ta ở đây là sự trần thuật thật hay không? Điều gì biểu lộ nó là thực tế?
- 2) Bằng chứng nào chúng ta thấy được người giàu đó không phải là người tin Chúa?
- 3) Tên "La-xa-rơ" có ý nghĩa gì?

Bạn có thể biện hộ tên đó như thế nào cho một người trong hoàn cảnh xấu như vậy?

4) Có những bằng chứng nào trong câu chuyện về sự đau đớn thực trong địa-ngục?

5) Nhiều người kể cho tôi rằng họ sẽ được hưởng thời gian của họ trong địa-ngục cùng với những bạn bè của họ.

Hãy chú giải điều đó, khi nghĩ về sự đòi hỏi của người giàu liên quan đến những người anh em của ông ta.

6) Có cơ hội để được cứu cho người đến địa-ngục hay không?

7) Khi nào và bằng cách nào một người có thể được cứu? (Giăng 5:24)

Hai Con đường và hai Số phận #10

CHỦ ĐỀ Sự trở lại lần thứ hai của Đấng Christ (và Sự sung sướng vô ngần của Hội thánh)

ÔN LẠI Chúng ta đã thấy trong Hê-bê-rơ 9:28 "... Ngài lại sẽ hiện ra lần thứ hai, không phải để cất tội đi nữa, nhưng để ban sự cứu-rỗi cho kẻ chờ đợi Ngài," sự đến riêng tư chỉ vì những người thuộc về Ngài. 7 năm sau Ngài sẽ được hiện ra trong sự vinh hiển để can thiệp vào sự xét đoán tội lỗi, ở cuối giai đoạn 7 năm của Tai nạn Lớn. Bởi vậy, sự đến lần thứ hai có hai khía cạnh: chủ đề ngày hôm nay, khi Ngài đến trong sự riêng tư để tìm những người thuộc về Ngài, Hội thánh, và đón chúng ta lên trời. Rồi thì, khía cạnh thứ hai, khi Ngài xuất hiện trong vinh hiển, và Lời Chúa nói rằng "mọi mắt sẽ trông thấy Ngài." Hai khía cạnh này của sự đến trong tương lai của Chúa được mô tả một cách tương ứng là "Sao Mai" (Khải huyền 22:16), và là "Mặt Trời Công bình" trong Ma-la-chi 4:1-3. Hãy nhìn vào họa đồ để thấy hai sự minh họa

I. LỜI HỨA VỀ SỰ TRỞ LẠI CỦA CHÚA ĐỂ ĐÓN NHỮNG NGƯỜI THUỘC VỀ NGÀI

HÃY ĐỌC Giăng 14:1-6 "Lòng các ngươi chớ hề bối-rối; hãy tin Đức Chúa Trời, cũng hãy tin ta nữa. c. 2 Trong nhà Cha ta có nhiều chỗ ở; bằng chẳng vậy, ta đã nói cho các ngươi rồi. Ta đi sắm-sẵn cho các ngươi một chỗ. c. 3 Khi ta đã đi và đã sắm-sẵn cho các ngươi một chỗ rồi, ta sẽ trở lại đem các ngươi đi với ta, hầu cho ta ở đâu thì các ngươi cũng ở đó. c. 4 Các ngươi biết ta đi đâu, và biết đường đi nữa. c. 5 Tô-ma thưa rằng: Lạy Chúa, chúng tôi chẳng biết Chúa đi đâu; làm sao biết đường được? c. 6 Vậy Đức Chúa Giê-sus đáp rằng: Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha."

Đây là những lời tốt đẹp, có thể an ủi được những môn đồ, và kết thúc với lời hứa "ta sẽ trở lại đem các ngươi đi với ta, hầu cho ta ở đâu thì các ngươi cũng ở đó." Trong Tít 2:13, lời hứa này được gọi là "sự trông-cậy hạnh phúc" của người tin, và nó tạo thành sự bảo đảm tuyệt đối của tín-đồ Đấng Christ hôm nay. Những ngày tháng sẽ trở nên đen tối hơn, thế giới đi những bước vội vã tới sự hủy hoại, và tội ác tăng thêm, nhưng người được cứu bởi đức tin nơi Đấng Christ biết được nơi mình đang đi tới, "và sự vinh hiển tỏa sáng trước mặt mình" như bài thánh ca diễn đạt. Bạn có sự trông cậy này không? hoặc bạn có sự chắc chắn nào như thế không?

II. NHỮNG CHI TIẾT VỀ NHỮNG ĐIỀU SẼ XẢY RA KHI NGÀI ĐẾN CHO NHỮNG NGƯỜI THUỘC VỀ NGÀI

HÃY ĐỌC 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:13-18 "Hỡi anh em, chúng tôi chẳng muốn anh em không biết về phần người đã ngủ, hầu cho anh em chớ buồn-rầu như người khác không có sự trông-cậy. c.14 Vì nếu chúng ta tin Đức Chúa Giê-sus đã chết và sống lại, thì cũng vậy, Đức Chúa Trời sẽ đem những kẻ ngủ trong Đức Chúa Giê-sus cũng đến với Ngài. c. 15 Và, này là điều chúng tôi nhờ lời Chúa mà rao-bảo cho anh em: chúng ta là kẻ sống, còn lại cho đến kỳ Chúa đến, thì không lên trước những người đã ngủ rồi. c. 16 Vì sẽ có tiếng kêu lớn và tiếng của thiên-sứ lớn cùng tiếng kèn của Đức Chúa Trời, thì chính mình Chúa ở trên trời giáng xuống; bấy giờ những kẻ chết trong Đấng Christ, sẽ sống lại trước hết. c. 17 Kế đến chúng ta là kẻ sống, mà còn ở lại, sẽ cùng nhau đều được cất lên với những người ấy giữa đám mây, tại nơi không-trung mà gặp Chúa, như vậy chúng ta sẽ ở cùng Chúa luôn luôn. c. 18 Thế thì, anh em hãy dùng lời đó mà yên-ủi nhau."

Phía sau của đoạn Kinh thánh này là sự sợ hãi của những người tín đồ trong thành Tê-sa-lô-ni-ca về việc một số người trong số họ chết vì sự bức hại. Phao-lô đề cập tới những người này như là "những kẻ ngủ". Cụm từ này diễn tả những người tin Chúa chết, khi đề cập tới những thân-xác của họ như đang ngủ. Chúng ta đã thấy ví dụ khác về điều này ở Ê-tiên, người "ngủ." Công-vụ các sứ-đồ 7:60

C. 13 Có sự an ủi cho những người tin Chúa, nhưng là lời cảnh báo uy nghiêm cho những người chưa theo đạo: bị chết không biết Đấng Christ là Đấng cứu-chuộc dành cho mình, là "không có niềm hy vọng". Thật là khủng khiếp khi phải đi vào sự đời đời mà không có niềm hy vọng!

C. 14 Sứ đồ giải thích rằng nếu chúng ta tin Đức Chúa Giê-sus đã chết và sống lại, thì cũng vậy thân-xác của những người tin đó sẽ được nâng lên. Những linh-hồn của họ đã ở với Đấng Christ rồi trong sự vinh hiển, và khi Đấng Christ đến để tìm kiếm chúng ta, Ngài sẽ đem những linh-hồn của những người tin "ngủ trong Đức Chúa Giê-sus" cũng đến với Ngài. Những câu dưới, ông giải thích rằng Ngài sẽ nâng lên những thân-xác của họ, và những linh-hồn của họ sẽ hiệp lại với những thân-xác được sống lại của họ.

C.15 "**Nhờ Lời Chúa,**" là thành ngữ được che phủ với tất cả uy quyền và điều chắc chắn có thể được. Sứ đồ diễn tả những chi tiết theo thứ tự:

"chúng ta là kẻ sống, còn ở lại cho đến kỳ Chúa đến" là những người-tin chưa chết, nhưng đúng hơn là đang sống ngay ở đây trên thế gian tại giây phút Chúa trở lại.

"không lên trước những người đã ngủ rồi" hoặc sẽ không lên trời trước những người tin đã chết, họ cũng không bị bỏ lại, (điều lo lắng của những người Tê-sa-lô-ni-ca).

C.16 Biểu lộ ra sự nối tiếp của những biến cố. "Vì sẽ có tiếng kêu lớn và tiếng của thiên-sứ lớn cùng tiếng kèn của Đức Chúa Trời." Ngài bày tỏ quyền năng vô địch và không thể nghi ngờ được của Ngài bởi sự đi qua các tầng trời tới đất và cất lên những người tin Chúa đang sống và những thân-xác đang ngủ. Sa-tan được gọi là "vua cầm quyền chốn không trung", nhưng nó sẽ phải chịu thua quyền năng của Đấng Christ. "những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết" và chúng ta thấy được giai đoạn thứ nhất của sự sống lại để được sống, như được biểu thị trong biểu đồ.

"Kể đến chúng ta là kẻ sống, mà còn ở lại, sẽ cùng nhau đều được cất lên với những người ấy giữa đám mây, tại nơi không trung mà gặp Chúa." Sự kiện to lớn biết chừng nào dành cho chúng ta! Khi chúng ta gặp Đấng cứu-chuộc kính yêu của chúng ta, người đã yêu chúng ta đến nỗi Ngài đã ban cho chúng ta sự-sống của Ngài, điều gì hằng mong đợi sẽ tới? Sự nối tiếp của những biến cố kết thúc với "như vậy chúng ta sẽ ở cùng Chúa **luôn luôn**," Nó giới thiệu cho chúng ta tới trạng thái vĩnh viễn của chúng ta, đời đời trong sự hiện diện của Ngài. Bạn có thể tưởng tượng sự tương phản lớn giữa điều này và điều kết thúc của người không theo đạo không? Cái đó được mô tả trong 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:9, "Họ sẽ bị hình-phạt hư-mất đời đời, xa cánh mặt Chúa và sự vinh-hiến của quyền-phép Ngài."

Bạn có nhận thức rằng bạn sẽ trải qua một trong hai hoàn cảnh này, tùy thuộc vào điều bạn làm bây giờ với Chúa Giê-sus?

Phao-lô kết thúc đoạn này với lời khuyến khích những người Tê-sa-lô-ni-ca, và qua họ, tới tất cả chúng ta là những người dự phần trong cùng đức tin Đấng Christ; "như vậy chúng ta sẽ ở cùng Chúa luôn luôn."

Bạn có thích đi với Đấng Christ khi Ngài trở lại không?

Phao-lô tuyên dương chính những người Tê-sa-lô-ni-ca đó đã chuẩn bị sẵn sàng thể nào cho sự đến của Đấng Christ. Chúng ta có thể đọc 1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:9-10 "Vả, mọi người đều thuật lại thể nào anh em đã tiếp-đãi chúng tôi, và thể nào đã trở lại cùng Đức Chúa Trời, bỏ hình tượng đặng thờ Đức Chúa Trời hằng sống và chân thật, c. 10 đặng chờ-đợi Con Ngài từ trên trời, là Đức Chúa Giê-sus mà Ngài đã khiến từ kẻ chết sống lại, tức là Đấng giải-cứu chúng ta khỏi cơn thanh-nộ ngày sau." Chúa gọi đến với Ngài những người thực sự thuộc về Ngài, bỏ lại tất cả những người chỉ thuộc vào tôn giáo của loài người.

Chúng ta phải nhìn nhận tội lỗi của chúng ta, và hiểu rằng chính Đấng Christ đã chết vì chúng ta để xóa bỏ một lần đủ cho tất cả tội-lỗi của chúng ta. Đoạn trích dẫn Kinh thánh đó chỉ cho chúng ta rằng một người sẽ được chuẩn bị như thể nào cho sự đến của Ngài và sẽ đi với Ngài.

Khi Chúa đã hứa với môn đồ của Ngài rằng Ngài sẽ trở lại với họ, có một người, Tô-ma, người đã không hiểu, như chúng ta đã thấy chi tiết hơn trước đây. Tôi sẽ trích dẫn phần cuối của sự đối thoại trong Giăng 14:4-6: "Các người biết ta đi đâu, và biết đường đi nữa. c. 5 Tô-ma thưa rằng: Lạy Chúa, chúng tôi chẳng biết Chúa đi đâu; làm sao biết đường được? c. 6 Vậy Đức Chúa Giê-sus đáp rằng: Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha."

Bạn có hiểu bằng cách nào để lên được trời không? Con đường là chính Chúa Giê-sus. Không có con đường nào khác, không ai đến được mà không bởi Ngài. Bạn đang chờ đợi điều gì? Đổ vào Cửa hẹp và Đường chật thì không gì khác là tin Đấng Christ là Đấng cứu-chuộc của bạn, người đã chết trên cây thập tự giá để xóa tội-lỗi của bạn. Bất cứ ai tiếp nhận Ngài vào lòng là Chúa và Đấng cứu-chuộc đều vào Cửa hẹp, là trên đường để lên trời, và được chuẩn bị khi Ngài đến để tìm kiếm những người thuộc về Ngài.

NHỮNG CÂU HỎI 10 (Trả lời vào trong quyển vở câu hỏi, hoặc trên trang giấy rời)

- 1) "Sao Mai" và "Mặt Trời Công Bình" bao hàm ý gì?
 - 2) Giăng 14:1-3 Chúa hứa với các môn đồ điều gì?
 - 3) 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:13-18 Ai là "những người đã ngủ"?
 - 4) Tại giây phút khi Chúa đến, điều gì sẽ xảy ra cho những thân-xác của những người tin Chúa đã chết?
 - 5) Những người tin Chúa sẽ ở đâu mãi mãi, và họ sẽ như thế nào?
 - 6) 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:9 Những người không theo đạo sẽ ở đâu và như thế nào?
 - 7) 1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:9-10, Giăng 14:4-6 Một người có thể được chuẩn bị khi Chúa đến để đón những người thuộc về Ngài bằng cách nào?
-

Hai Con Đường và hai Số Phận #11

CHỦ ĐỀ Hậu quả từ sự đến của Chúa

- 1) Tòa-án Đấng Christ
- 2) Cánh cửa bị đóng đối với những người từ chối tin Chúa trước khi Chúa đến

A) Tòa-án Đấng Christ

HÃY ĐỌC |) 2 CÔ-RINH-TÔ 5:1, 6-10

c. 1 Vả, chúng ta biết rằng nếu nhà tạm của chúng ta dưới đất đổ-nát, thì chúng ta lại có nhà đời đời tại trên trời, bởi Đức Chúa Trời, không phải bởi tay người làm ra.

c. 6 Vả, chúng ta hằng đầy lòng tin cậy, và biết rằng khi chúng ta đang ở trong thân-thể này thì cách xa Chúa c. 7 -- vì chúng ta bước đi bởi đức-tin, chớ chẳng bởi mắt thấy. -- c. 8 Vả tôi nói, chúng ta đầy lòng tin cậy, muốn lìa bỏ thân-thể này đặng ở cùng Chúa thì hơn. c.9 Cho nên chúng ta dầu ở thân-thể này, dầu ra khỏi, cũng làm hết sức để được đẹp lòng Chúa. c.10 Bởi vì chúng ta thấy đều phải ứng-hầu trước tòa-án Đấng Christ, hầu cho mỗi người nhận-lãnh tùy theo điều thiện hay điều ác mình đã làm lúc còn trong xác-thịt.

Khi đọc đoạn Kinh thánh này, chúng ta nhận thức rằng nó là phần tóm tắt của sự thật đáng kinh ngạc về thân-thể vinh hiển thay thế thân-thể chết, thuộc về đất trong sự sống lại. Điều này được trình bày một cách đơn giản trong c. 1.

Sau đó, trong những câu 6-10, Phao-lô bày tỏ sự khao khát làm đẹp lòng Chúa, bởi vì có sự việc xảy ra trong tương lai trên trời, được gọi là Tòa án Đấng Christ, khi sự phục vụ của chúng ta với tư cách là những người tin Chúa, sẽ được xem xét lại, được tán thành và chấp nhận, hoặc bị phản đối, bởi Chúa. Đây không phải sự phán-xét chung đối với mọi người, nhưng dĩ nhiên là sự xem lại đời sống của những người tin Chúa: sẽ không có mặt người nào chưa theo đạo. Nó là giây phút long trọng cho mỗi tín-đồ Đấng Christ: sự khảo sát về cuộc đời người đó. Trở thành một tín-đồ Đấng Christ là đặc quyền rất đáng tin cậy và chúng ta mang danh và lời chứng Ngài với lòng tự trọng.

Rất quan trọng để lưu ý thái độ mà Phao-lô tỏ ra khi ông đương đầu với tình huống sự chết có thể xảy ra: "muốn lìa bỏ thân-thể này đặng ở cùng Chúa thì hơn." Chúa Giê-sus đã thắng thiên, và Phao-lô có lòng tin cậy rằng nhờ vào sự chết ông sẽ lập tức ở trong sự hiện diện của Ngài, không có sự trì hoãn, không phải qua trạng thái trung gian như nơi ăn năn hối lỗi trong lời giáo huấn sai lầm ở Nhà thờ Công giáo La-mã. Đúng ra là, không có phần nào trong Kinh thánh có ý ám chỉ về khái niệm như được đề xướng bởi "nơi ăn năn hối lỗi." Tội lỗi của chúng ta không bao giờ có thể làm sạch bằng sự đau đớn riêng của chúng ta; dĩ nhiên Lời của Đức Chúa Trời khẳng định trong Hê-bơ-rơ 1:3, về Đấng cứu-chuộc, Chúa Giê-sus Christ, "Con là sự chói-sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời và hình bóng của bản-thể Ngài, lấy lời có quyền-phép Ngài nâng-đỡ muôn vật; sau khi Con làm xong sự sạch tội, bèn ngồi bên hữu Đấng tôn-nghiêm ở trong nơi rất cao," Một cách rõ ràng, đó là sự đau đớn của Đấng Christ trên cây thập tự có hiệu lực để cất tội lỗi của chúng ta, và cũng có khả năng làm cho người có tội mà tin Ngài nên thánh, không phải tội-nhân thêm vào bất cứ việc làm nào của mình. Hãy nghe lời chứng khác từ cùng một lá thư gửi cho những người Hê-bơ-rơ mà nó nói rõ về điều này: (Hê-bơ-rơ 10:10-14) "Ấy là theo ý-muốn đó mà chúng ta được nên thánh nhờ sự dâng thân-thể của Đức Chúa Giê-sus Christ một lần đủ cả. c. 11 Phạm thày tế-lễ mỗi ngày đứng hầu việc và năng dâng của-lễ đồng một thức, là của-lễ không bao giờ cất tội-lỗi được, c.12 còn như Đấng này, đã vì tội-lỗi dâng chỉ một của-lễ, rồi ngồi đời đời bên hữu Đức Chúa Trời, c.13 từ rày về sau đương đợi những kẻ thù-nghịch Ngài bị để làm bệ dưới chân Ngài vậy. c. 14 Vì nhờ dâng chỉ một của tế-lễ, Ngài làm cho những kẻ nên thánh được trọn-vẹn đời đời." Tôi trích dẫn đoạn Kinh thánh này một cách rộng rãi để chỉ ra rõ ràng tuyệt đối thẩm quyền của sự hy sinh của Đấng Christ để hoàn toàn cất tội lỗi của người tin Chúa. Như vậy Ngài khiến người đó nên thánh, và làm cho người đó thích hợp tức thì để vào trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Vì điều này, sứ đồ Phao-lô nói với sự chắc chắn về chủ đề của điều sẽ xảy ra đối với ông sau khi ông chết.

||) 2 CÔ-RINH-TÔ 3:10-15

C. 10 "Theo ơn Đức Chúa Trời ban cho tôi, tôi đã lập nền như một tay thợ khéo, mà có kẻ khác cất lên trên; nhưng ai nấy phải cẩn-thận về sự mình xây trên nền đó. c.11 Vì, chẳng ai có thể lập một nền khác ngoài nền đã lập, là Đức Chúa Giê-sus Christ. c.12 Nếu có kẻ lấy vàng, bạc, bửu-thạch, gỗ, cỏ khô, rơm-rạ mà xây trên nền ấy, c. 13 thì công việc của mỗi người sẽ bày tỏ ra. Ngày đến sẽ tỏ-tường công-việc đó; nó sẽ trình ra trong lửa, và công việc của mỗi người đáng giá nào, lửa sẽ chỉ ra. c. 14 Ví bằng công-việc của ai xây trên nền được còn lại, thì thợ đó sẽ lãnh phần thưởng mình. c.15 Nếu công-việc họ bị thiêu-hủy, thì mất phần thưởng. Còn về phần người đó, sẽ được cứu, song dường như qua lửa vậy." Chủ đề được đề cập tới ở đây bởi sứ-đồ không phải là sự cứu rỗi hay là sự xử-phạt của mỗi cá nhân, nhưng đúng hơn là sự phục vụ của người đó, nó có làm đẹp lòng Chúa hay không.

Phao-lô nói về ông như một người thiết lập hội-chúng và đòi hỏi những người khác góp phần xây dựng và phát triển nó như thế nào.

Ông đòi hỏi vật liệu gì được dùng và làm vững tâm những người tin Chúa rằng những việc làm của họ sẽ được thử thách bằng lửa, nó là mắt sát hạch và sắc sảo của Chúa, người Phân xử những việc làm và sự phục vụ của chúng ta. Sứ đồ dạy rằng những việc làm sẽ được chấp nhận hoặc phản đối tùy theo tiêu chuẩn của Chúa, và vì lý do này sẽ có những phần thưởng được ban cho tùy theo mức độ sự phê chuẩn. "Nếu công-việc họ bị thiêu-hủy, thì mất phần thưởng. Còn về phần người đó, sẽ được cứu.." Kinh thánh dạy về sự an toàn đầy đủ của sự cứu rỗi đời đời cho người-tin trong Đấng Christ.

|||) 2 TI-MÔ-THÊ 4:8

"Hiện nay mآo triều-thiên của sự công-bình đã để dành cho ta; Chúa là quan án công-bính, sẽ ban mآo ấy cho ta trong ngày đó, không những cho ta mà thôi, nhưng cũng cho mọi kẻ yêu-mến sự hiện đến của Ngài."

Phao-lô nói về mآo mà ông sẽ nhận như là phần thưởng trong ngày đó. Ông đã chắc chắn về sự hầu việc Chúa giỏi và sự làm đẹp lòng Ngài. Với sự khát khao lớn ông mong đợi tới ngày đó để ông gặp Đấng Christ.

Lúc này đây, nếu anh em là người tin Đấng Christ là Đấng cứu-chuộc, cho phép tôi được hỏi anh em, "Hỡi anh, chị, em! Anh em có thích nhận được phần thưởng mآo triều-thiên không?" Một số người, với sự khiêm tốn không thật, nói rằng nó không gây thích thú cho họ. Nhưng mà, mآo triều-thiên đã đạt được sẽ là một sự biểu thị rằng anh em đã phó mình cho Chúa và cho mục đích của Ngài; coi như Thân-thể Ngài và là bằng chứng xứng đáng với sự hiến dâng và sự hy sinh của bạn. Ngược lại, người mà sẽ ở đó trong sự hiện diện của Chúa không có mآo triều-thiên, sẽ cho thấy rằng người đó không yêu Chúa, không yêu-mến sự hiện đến của Ngài, và đã sống nhiều hơn cho ý thích riêng mình. Đó có phải là điều anh em muốn nói với Chúa không?

B) Cánh Cửa Bị Đóng đối với những ai đã từ chối tin Chúa trước đó.

Bây giờ chúng ta hãy nghĩ một chút về khía cạnh khác của chủ đề sự hiện đến của Chúa. Có điều gì cho phép chúng ta biết được bạn còn lại bao nhiêu thời gian để được cứu không?

Câu trả lời là "có": quả thật, Kinh thánh biểu lộ cho chúng ta rằng có hai nhân tố hay biến cố mà chúng giới hạn gian đoạn của cơ hội để được cứu:

i) Sự chết của mỗi cá nhân, và... ii) Sự hiện đến của Chúa Giê-sus cho những người thuộc về Ngài

Đoạn Kinh thánh đề tài của chúng ta, Ma-thi-ơ 7:13-14, kể cho chúng ta về Cửa mở về sự cứu-rỗi, mà mọi người đều được mời gọi vào: "Hãy vào cửa hẹp..." Nhưng câu hỏi là, "Cửa này sẽ mở một cách không rõ ràng chăng?" Câu trả lời đến từ đoạn Kinh thánh tương tự trong sách Lu-ca.

LU-CA 13:22-30, nhất là c. 24:

C.22 "Đức Chúa Giê-sus trải qua các thành các làng, vừa dạy-dỗ vừa đi thẳng tới thành Giê-ru-sa-lem. c. 23 Có người thưa Ngài rằng: Lạy Chúa, có phải chỉ ít kẻ được cứu chẳng? c. 24 Ngài đáp rằng: Hãy gắng sức vào cửa hẹp, vì, ta nói cùng các người, nhiều người sẽ tìm cách vào mà không vào được. c. 25 Khi chủ nhà chờ dậy, đóng cửa lại rồi, các người ở ngoài gõ cửa kêu rằng: Lạy Chúa, xin mở cho chúng tôi! Chủ sẽ trả lời rằng: Ta không biết các người đến từ đâu. c.26 Bấy giờ các người sẽ thưa rằng: Chúng tôi đã ăn uống trước mặt Chúa, và Chúa đã dạy-dỗ trong các chợ chúng tôi. c.27 Chủ lại sẽ trả lời rằng: Ta nói cùng các người, không biết các người đến từ đâu; hết thấy những kẻ làm dữ kia, hãy lui ra khỏi ta! c.28 Khi ấy, các người thấy Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp, cùng hết thấy các đấng tiên-tri đều ở trong nước Đức Chúa Trời, còn các người sẽ bị quăng ra ngoài, là nơi có khóc lóc và nghiến răng. c. 29 Lại từ Đông Tây Nam Bắc, người ta sẽ đến mà ngồi bàn ở trong nước Đức Chúa Trời. c. 30 Nay, khi ấy có kẻ rốt sẽ nên đầu, kẻ đầu sẽ là rốt."

"Có phải chỉ ít kẻ được cứu chẳng?" Câu trả lời của Chúa là "hãy gắng sức vào cửa hẹp" "Gắng sức" là từ mạnh mà nó bao hàm ý rằng: ta không nên cho phép bất cứ điều gì hay bất cứ ai cản trở không để mình vào cửa hẹp. Chứng cứ của điều đó ở trong Ma-thi-ơ 5:29-30; và 18: 8-9 ở đây Chúa nói rằng ta móc mắt, hay chặt tay mình còn hơn, nếu sự xui giục phạm tội bởi chúng là sự ngăn trở đối với sự được cứu-rỗi.

ĐIỀU GÌ CẢN TRỞ KHÔNG ĐỂ BẠN TIN ĐẮNG CHRIST LÀ ĐẮNG CỨU CHUỘC CỦA BẠN?

"ta nói cùng các người, nhiều người sẽ tìm cách vào mà không vào được" -- trong tương lai, nhưng khi nào?

"khi chủ nhà chờ dậy, đóng cửa lại rồi.."

Điều này đề cập đến thời gian về sự hiện đến của Đấng Christ, Chàng rể, cho nàng dâu của Ngài, khi những người đó là những người đã chực sẵn sẽ vào được (được minh họa trong Ma-thi-ơ 25:1-13).

Lúc đó phần còn lại cũng muốn vào, với tất cả sự chân thành và thèm muốn, nhưng họ sẽ không có đủ tư cách.

"TA KHÔNG BIẾT CÁC NGƯỜI ĐẾN TỪ ĐÂU.." Đây là những người không tin Chúa, họ giống như nhiều người đã được nghe tin lành mời gọi và sự cứu-rỗi, nhưng đã từ chối nó. Tôi hy vọng rằng bạn không phải là một trong số những người này, họ sẽ nghe những lời sau đây...

"hết thấy những kẻ làm dữ kia, hãy lui ra khỏi ta! Khi ấy, các người thấy..., còn các người sẽ bị quăng ra ngoài, là nơi có khóc-lóc và nghiến răng."

Họ là những người đã có đặc quyền lớn nhất, nhưng đã từ chối; họ sẽ là những người tội tệ nhất trong sự kết án.

LỜI MỜI GỌI Nhưng bạn còn có thời gian, trong ngày này của ân điển và sự mời gọi, trong khi mà bạn đang sống trong thân-xác của bạn ở đây trên trái đất này, và trước khi Chúa trở lại.

"Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các người được yên-nghỉ...học theo ta; thì linh hồn các người sẽ được yên-nghỉ." (Ma-thi-ơ 11:28-29). Đây là những lời ngọt ngào của Đấng cứu-chuộc người đã làm rất nhiều cho bạn trên cây thập tự giá.

NHỮNG CÂU HỎI 11 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hay trên tờ giấy rời)

1) 2 Cô-rinh-tô 5:1, 6-10 Điều gì sẽ xảy ra đối với thân-xác của người tin Chúa?

- 2) Ai sẽ có mặt tại "Tòa-án của Đấng Christ"?
 - 3) 1 Cô-rinh-tô 3:10-15 Điều gì sẽ bị xét-đoán tại Tòa-án của Đấng Christ? Nội dung gì sẽ không được bàn đến?
 - 4) 2 Ti-mô-thê 4:8 Điều gì được hứa cho tất cả những ai yêu-mến sự hiện đến của Chúa?
 - 5) Lu-ca 13:22-30 Ý-nghĩa gì được bao hàm trong thành ngữ, "Hãy gắng sức vào cửa hẹp"?
 - 6) Hai biến cố mà chúng sẽ kết thúc khả năng của sự được cứu-rỗi là gì?
 - 7) Ma-thi-ơ 11:28-29 Ngay lúc này lời mời gọi của Chúa là gì?
-

Hai Con đường và hai Số phận #12

CHỦ ĐỀ: Hậu quả từ Sự hiện đến của Chúa (2)

Cuộc chiến-đấu trên Trời: Sa-tan bị quăng xuống

HÃY ĐỌC Khải-huyền 12: 7-12a

"Bấy giờ có một cuộc chiến-đấu trên trời; Mi-chen và các sứ người tranh-chiến cùng con rồng, rồng cũng cùng các sứ mình tranh-chiến lại; c. 8 song chúng nó không thắng, và chẳng còn thấy nơi chúng nó ở trên trời nữa. c. 9 Con rồng lớn đó bị quăng xuống, tức là con rắn xưa, gọi là ma-quỉ và Sa-tan, đổ dành cả thiên-hạ; nó đã bị quăng xuống đất, các sứ nó cũng bị quăng xuống với nó. c. 10 Tôi lại nghe trên trời có tiếng lớn rằng: Bây giờ sự cứu-rỗi, quyền-năng, và nước Đức Chúa Trời đã đến cùng quyền-phép của Đấng Christ Ngài nữa; vì kẻ kiện-cáo anh em chúng ta; kẻ ngày đêm kiện-cáo chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời, nay đã bị quăng xuống rồi. c.11 Chúng ta thắng nó bởi huyết Chiên Con và bởi lời làm chứng của mình; chúng chẳng tiếc sự sống mình cho đến chết. c. 12 Bởi vậy, hỡi các tầng trời và các đấng ở đó, hãy vui-mừng đi!"

Cuộc chiến lớn bị gây ra trên trời lúc này bởi vì sự có mặt của Sa-tan không hợp với sự có mặt của Hội-thánh trên trời. Thiên-sứ trưởng Mi-chen và các sứ người tranh-chiến cùng con rồng và các sứ nó. Không nghi ngờ gì nó sẽ là cuộc chiến lớn hơn nhiều so với sự diễn tả nào của "những cuộc chiến tranh các vì sao" !! Con rồng lớn đó không thắng, bị chế ngự và bị quăng xuống. Chúng ta hãy xem một số tên được đặt cho nó ở đây trong đoạn Kinh thánh kể trên.

"**Con Rắn Xưa,**" từ Sáng-thế-ký 3:1, khi nó cám-dỗ A-đam và Ê-va.

"**Ma-quỉ,**" biểu thị "Kẻ kiện-cáo" và hoạt động này được đề cập đến ở dưới trong câu 10.

"**Sa-tan,**" nó có nghĩa là "Kẻ thù-nghịch".

Kinh thánh nói rằng nó đổ-dành cả thiên-hạ. Sự mê hoặc thiên-hạ với nó là phổ biến; tuy nhiên, loài người là kẻ đồng lõa tự nguyện trong sự lừa-dối xấu hổ của nó và đi theo nó một cách hăm hở. Ngoài ra, "**ai đúng?**" Phải chăng thiên-hạ là đúng, với lòng thèm muốn tham lam vô độ đối với tội-lỗi, sự phóng đảng, sự hối lộ, đảng phái, say rượu và những cảnh tượng biểu diễn những việc làm xấu hổ? Hay là một số ít người tin Đấng Christ, là những người, kính sợ Đức Chúa Trời và bị thiên-hạ xem thường, hiện nay chống trả tội-lỗi? Ở đây trong đoạn Kinh thánh này chúng ta thấy người vô địch của thiên-hạ, tức là Sa-tan, đã bị trục xuất, bị quăng ra khỏi trời. Sự đánh giá của Đức Chúa Trời là rất rõ ràng trong trường hợp này! Chúng ta đến kết luận rằng THIÊN-HẠ LÀ SAI LẦM!! Nó chỉ còn chờ đến giây phút khi mà Đức Chúa Trời trong thời điểm riêng của Ngài sẽ làm cho họ thấy rõ điều này trong cách bị thảm.

VÍ DỤ về điều này: Nô-ê đã làm chứng về sự trừng phạt sắp tới trong thời gian hơn 100 năm mà ông đóng tàu, nhưng không ai ngoài gia đình gần nhất của ông (7 người thêm), đã tin ông. Toàn bộ thế-gian đã chống đối ông; tuy nhiên cả thế-gian đã sai lầm và bị hủy diệt, bị chôn vùi bởi nước lụt. Hê-bơ-rơ 11:7 nói rằng "Bởi đức tin, Nô-ê...định tội thế-gian..." Chúng ta đã lưu ý Ma-thi-ơ 7:13-14 nhiều lần, nó nhấn mạnh rằng "nhiều" kẻ đi đến sự hư-mất, trong khi có "ít" người được cứu-rỗi. Bạn ở trong "số nhiều" hay "số ít" đó?

Đối với Sa-tan đã bị quăng xuống đất, nó không còn là "vua cầm quyền chốn không-trung." Uy-quyền tuyệt đối của Đấng Christ tới ảnh hưởng trên trời. "Bây giờ sự cứu-rỗi, quyền-năng, và nước Đức Chúa Trời chúng ta đã đến cùng quyền-phép của Đấng Christ Ngài nữa" "Sự cứu-rỗi" đề cập ở đây đến sự cứu-rỗi hoàn toàn, không có mặt của tội-lỗi hay kẻ thù-nghịch ác độc mà nó luôn luôn kiện-cáo anh em.

Câu 11 làm cho rất sáng tỏ. "Chúng đã thắng nó bởi huyết Chiên Con và bởi lời làm chứng của mình; chúng chẳng tiếc sự sống mình cho đến chết." Nó cho là những người tin Chúa thắng Sa-tan...trong ý thức nào?

"Chúng đã thắng nó bởi huyết Chiên Con." Công việc mà Ngài cung cấp để cất tội-lỗi của chúng ta đã cho phép loại trừ bằng chứng mà nó là nền tảng về sự kiện-cáo của Sa-tan nghịch lại họ trước mặt Đức

Chúa Trời: Ngài xóa bỏ những tội-lỗi của họ!

"và bởi lời làm chứng của mình;" Tin-lành được giảng ra bởi họ đã có thể ảnh hưởng đến người khác, cũng cứu họ khỏi sự lừa-dối của Sa-tan, và đưa họ đến đức tin cứu-rỗi trong Đấng Christ.

"Chúng chẳng tiếc sự sống mình cho đến chết." Là những nhân chứng trung thành, họ thà chịu chết còn hơn bị im lặng và ngừng làm chứng cho Đấng Christ, hoặc từ chối Ngài. Chúa công bố sự vinh hiển về sự chiến thắng lớn của Ngài đối với kẻ thù, Ma-quỉ. Ngày nay nhiều người lo ngại kết giao với Đấng Christ vì sợ hãi sự phê phán và sự chỉ trích rằng họ tiếp nhận Đấng Christ. Nhưng chúng ta thấy rằng trong tương lai sự chiến thắng lớn và hạnh phúc ở thiên đàng là cho những người thuộc về Đấng Christ. Hãy hiểu rõ lẽ thật của thực tế lớn này, hỡi bạn đọc thân mến, và hãy đón nhận Đấng Christ là Đấng cứu-chuộc và là Chúa ngay lúc này đây.

Quay trở về với thời gian hiện tại của chúng ta, khi Sa-tan còn đang trên đỉnh cao sự ưa thích của quần chúng, chúng ta hãy nhìn vào một số điều về hành động và ý định ác độc của nó.

A. HOẠT ĐỘNG CỦA NÓ CHỐNG LẠI NGƯỜI CHƯA TIN CHÚA NGÀY NAY

HÃY ĐỌC 2 Cô-rinh-tô 4:3-6

"Nếu Tin-lành của chúng tôi còn che-khuất, là chỉ che-khuất cho những kẻ hư-mắt; c. 4 cho những kẻ chẳng tin mà chúa đời này đã làm mù lòng họ, hầu cho họ không trông thấy sự vinh-hiến chói-lói của Tin-lành Đấng Christ, là ảnh-tượng của Đức Chúa Trời. c. 5 Vả, chúng tôi chẳng rao-giảng chính mình chúng tôi, nhưng rao-giảng Đức Chúa Jê-sus-Christ, tức là Chúa; và vì tình yêu-mến Đức Chúa Jê-sus mà chúng tôi xưng mình là tôi-tớ của anh em. c. 6 Vì Đức Chúa Trời, --là Đấng có phán: Sự sáng phải soi từ trong sự tối-tăm! --đã làm cho sự sáng Ngài chói-lòa trong lòng chúng tôi, đặng sự thông-biết về vinh-hiến Đức Chúa Trời soi-sáng nơi mặt Đức Chúa Jê-sus-Christ."

Chúng ta thấy hành động của nó như là "chúa đời này" chống lại những mục đích của Đức Chúa Trời để ban phúc cho loài người. Sa-tan cố gắng làm lóa mắt họ, che mắt họ để người cầu lợi không thấy được "sự vinh-hiến chói-lói của Tin-lành Đấng Christ," đó chính là "sự thông-biết về vinh-hiến Đức Chúa Trời soi-sáng nơi mặt Đức Chúa Jê-sus-Christ."

HÃY ĐỌC Cô-lô-se 1:12-14

"Hãy tạ ơn Đức Chúa Cha, Ngài đã khiến anh em có thể dự phần cơ-nghiệp của các thánh trong sự sáng-láng: c. 13 Ngài đã giải-thoát chúng ta khỏi quyền của sự tối-tăm, làm cho chúng ta dời qua nước của Con rất yêu-dấu Ngài, c.14 trong Con đó chúng ta có sự cứu-chuộc, là sự tha tội."

Đoạn Kinh thánh này chứng tỏ cho chúng ta rằng sự cứu-rỗi cứu người có tội khỏi quyền lực của Sa-tan. "...Sự cứu-chuộc,...sự tha tội" Không có điều đó, chúng ta sẽ bị kết tội một cách tự động, bị chết bởi vì tội-lỗi. Nhưng trong sự cứu-chuộc, Đấng Christ gánh trách nhiệm đó cho tội-lỗi của chúng ta. Do đó, sự kết tội không rơi trên người có tội, nhưng giáng trên Chúa Cứu Thế của người có tội đó. Nếu tội-nhân tiếp nhận Đấng Christ là Chúa Cứu Thế của mình, Đấng Christ bảo đảm cho người đó. Sự kết tội trong tình trạng đó chắc chắn không xảy ra.

B. HOẠT ĐỘNG CỦA SA-TAN CHỐNG LẠI NHỮNG NGƯỜI ĐÃ ĐƯỢC CỨU-RỖI

1 Phi-e-rơ 5:8 "Hãy tiết-độ và tỉnh-thức: kẻ thù-nghịch anh em là ma-quỉ, như sư-tử rống, đi rình-mò chung-quanh anh em, tìm-kiếm người nào nó có thể nuốt được."

Bây giờ hãy nhớ lại Khải-huyền 12:7-11:

Ma-quỉ = Kẻ kiện-cáo, --kiện-cáo anh em

Sa-tan = Kẻ thù-nghịch

Điều gì, hoặc ai bảo vệ cho chúng ta khỏi sự kiện-cáo của nó hiện nay? Câu trả lời lại đến từ chính những lời Kinh thánh:

1 Giăng 2:1-2 "Hỡi con-cái bé mọn ta, ta viết cho các con những điều này, hầu cho các con khỏi phạm tội. Nếu có ai phạm tội, thì chúng ta có Đấng cầu thay ở nơi Đức Chúa Cha, là Đức Chúa Jê-sus-Christ, tức là Đấng công-bình. c. 2 Ấy chính Ngài làm của-lễ chuộc tội-lỗi chúng ta, không những vì tội-lỗi chúng ta thôi đây, mà cũng vì tội-lỗi cả thế-gian nữa."

Đấng Christ là luật sư để bảo vệ cho chúng ta. Khi Sa-tan đưa ra để thấy những tội-lỗi của chúng ta và kiện-cáo chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời, Đấng Christ xuất hiện để bảo vệ chúng ta trên nền tảng của công việc làm sạch tội mà Ngài đã hoàn thành cho tội-lỗi của mọi người trên cây thập tự giá.

Bạn có luật sư bảo vệ không? Bạn có thể có luật sư để bảo vệ cho mình bằng cách tiếp nhận Đấng Christ.

Ngoài ra, cho người tin Chúa, sự vui mừng và sự nhẹ mình lớn làm sao, khi 1) chúng ta sẽ được gọi dậy lên trời, và 2) tội-lỗi lúc đó sẽ không còn ở trong chúng ta, và 3) luật của tội-lỗi lúc đó sẽ không có tác dụng chống nghịch lại chúng ta, và 4) kẻ kiện-cáo đã bị quăng xuống! Bạn không thích có sự mong chờ này ở trước mặt bạn hay sao? Nó sẽ là của bạn hôm nay nếu bạn tiếp nhận Đấng Christ là Đấng cứu-chuộc và là Chúa của bạn.

NHỮNG CÂU HỎI 12 (Trả lời vào trong quyển vở câu hỏi, hoặc trên tờ giấy rời)

- 1) Khải-huyền 12:7-12a Trong đoạn Kinh thánh này, tại sao Sa-tan phải bị quăng xuống đất?
 - 2) Những tên của nó có nghĩa là gì? MA-QUI _____
SA-TAN _____
 - 3) Chúng ta có ví dụ lịch sử gì để khẳng định đa số có thể bị sai lầm?
 - 4) 2 Cô-rinh-tô 4:3-6 Ngày nay ma-qui làm việc chống lại những người chưa tin Chúa bằng cách nào?
 - 5) Cô-lô-se 1:12-14 Đấng Christ phải trả cho chúng ta giá thể nào của sự chuộc tội?
 - 6) 1 Phi-e-rơ 5:8 Ma-qui làm gì chống lại những người tin Chúa?
 - 7) 1 Giăng 2:1-2 Hãy giải thích Đấng Christ hành động như luật sư bảo vệ thay mặt cho người tin Chúa như thế nào?
Đấng Christ có phải là luật sư bảo vệ của bạn không?
-

Hai Con đường và hai Số phân #13

CHỦ ĐỀ Những biến cố trên đất trong thời gian 7 năm tai-nạn

HÃY ĐỌC 2 Cô-rinh-tô 6:1-2 "Ấy vậy, vì chúng tôi làm việc với Chúa, nên xin anh em chớ chịu ơn Đức Chúa Trời luống không. c. 2 Vì Ngài phán rằng: Ta đã nhậm lời người trong thì thuận-tiện, Ta đã phù-hộ người trong ngày cứu-rỗi. Kìa, hiện nay là thì thuận-tiện; kìa, hiện nay là ngày cứu-rỗi!"

Đoạn Kinh thánh này cổ vũ chúng ta lợi dụng ngày cứu-rỗi hiện nay. Một khi Đấng Christ đã đến để đón Hội-thánh của Ngài, thì tất cả những người chưa được cứu-rỗi sẽ bị bỏ lại và sẽ trải qua những điều khủng khiếp về sự lừa gạt và sự tàn sát trong thời gian tai-nạn.

Chủ đề này ảnh hưởng đến những người bị bỏ lại khi sự sung sướng vô ngần của Hội-thánh xảy ra lúc Đấng Christ hiện đến. Tại sao xét đến những đoạn Kinh thánh tiên-tri này trong loạt bài học theo sách phúc âm? Đây là hai lý do:

1) Việc học tập về những biến cố trong tương lai làm nổi bật tầm quan trọng của sự được cứu-rỗi hiện nay.

2) Để chỉ ra thời gian sẽ ngắn như thế nào cho những người bị bỏ lại.

HÃY ĐỌC 1) Khải-huyền 12:12b "Khốn-nạn cho đất và biển! Vì ma-qui biết thì giờ mình còn chẳng bao nhiêu, nên giận hoảng mà đến cùng các người."

Đây là sự bắt đầu của kỳ tai-nạn. Sa-tan đã bị quăng xuống khỏi trời, và với khu vực hoạt động của nó bị giới hạn nhiều, nó tập trung chiến dịch của nó chống lại Đức Chúa Trời trên đất.

Năm 445 (trước Đấng Christ) trong Nê-hê-mi 2, chúng ta đọc lệnh cho phép xây-cất lại thành Giê-ru-sa-lem. Đa-ni-ên 9:24-27 cho chi tiết 70 tuần-lễ (của những năm) được xác định từ kỳ hạn này. 69 tuần-lễ (483 năm) được tính đến sự chết của Đấng Mê-si (nghĩa là Đấng Christ). Với sự chết của Chúa Giê-sus, lịch tiên-tri dừng lại, nhưng chỗ cho giai đoạn hiện nay. Đây là ngày, hay giai đoạn ơn-phước, của khoảng thời gian vô định, nó sẽ kéo dài đến sự trở lại của Đấng Christ để đón Hội-thánh, một chủ đề mà chúng ta đã biết trong bài học 10. Chỉ một tuần-lễ của những năm còn lại, để làm hoàn thành 70 tuần-lễ cho đến khi Ngài trở lại trong sự vinh-hiến và sự xét-đoán lúc cuối cùng của Tai-nạn Lớn.

Theo bài hiện nay, lịch tiên-tri bắt đầu lại chạy, lịch của 70 tuần-lễ của những năm (Đa-ni-ên 9). Lịch này bị gián đoạn tại tuần-lễ 69 bởi sự chết của Đấng Christ và giai đoạn ơn-phước dài mà giai đoạn đó được kéo dài cho đến những ngày của chúng ta. Duy nhất một tuần-lễ còn lại cho đến khi sự hiện đến của Đấng Christ trong huy hoàng và vinh hiển để chiến đấu với những kẻ thù của Ngài. Sa-tan biết..."thì giờ mình còn chẳng bao nhiêu" và qua những tin-tức đã được cho ở trên, chúng ta nhận biết đó là một tuần lễ của những năm, hay 7 năm.

Từ sự đọc Đa-ni-ên 9:27, chúng ta chú ý rằng nó nói về giao-ước mà được lập giữa chúa ác-độc hầu đến và dân tộc Y-sơ-ra-ên trong thời gian tuần-lễ cuối cùng, lời giao-ước về sự yên ổn bên ngoài. Tuy nhiên, Đến giữa tuần-lễ, nó sẽ phá vỡ lời giao-ước đó và sẽ đặt hình tượng trong nơi thánh của đền thờ ở Giê-ru-sa-lem. Trong những sách Kinh thánh khác, hình tượng này được gọi là "sự góm-ghiếc tàn-nát" (Đa-ni-ên 11:31; 12:11; Ma-thi-ơ 24:15; Mac 13:14; 2Tê-sa-lô-ni-ca 2:4). Biến cố này sẽ thuyết phục những người Do thái rằng chúa này sai, bởi vì một người được gửi đến bởi Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ dựng lên thần tượng trong nơi thánh của đền thờ. Do đó, dân Y-sơ-ra-ên quay lại chống nghịch nó và nửa thứ hai của Kỳ tai-nạn mở đầu, được gọi là "Tai-nạn Lớn" vì tính tàn bạo của nó nghịch cùng dân Y-sơ-ra-ên.

"Đoạn, tôi thấy ở dưới biển lên một con thú có mười sừng bảy đầu, trên những sừng có mười cái mào triều thiên, và trên những đầu có danh-hiệu sự phạm thượng. c.2 Con thú tôi thấy đó giống như con beo; chân nó như chân gấu, miệng như miệng sư-tử, và con rồng đã lấy sức-mạnh, ngôi, và quyền-phép lớn mà cho nó.

c.11 Tôi lại thấy từ dưới đất lên một con thú khác, có hai sừng như sừng chiên con, và nói như con

rồng. c.12 Nó cũng dùng quyền-phép của con thú trước mặt con thú ấy, và nó bắt thế-gian cùng dân-cư nó phải thờ-lạy con thú trước, là con có vết thương đến chết đã được lành, c. 13 Nó làm những phép lạ lớn, đến nỗi khiến lửa từ trên trời rơi xuống đất trước mặt người ta. c.14 Nó lừa-dối dân-cư trên đất bằng những phép lạ nó đã được phép làm ra trước mặt con thú; và khuyên dân-cư trên đất tạc tượng cho con thú đã bị thương bằng gươm và đã sống lại. c. 15 Nó cũng được quyền hà hơi sống vào tượng con thú, hầu cho tượng ấy nói được và khiến hết thảy những kẻ nào không thờ-lạy tượng con thú đó bị giết đi. c. 16 Nó cũng khiến mọi người, nhỏ và lớn, giàu và nghèo, tự-chủ và tôi-mọi, đều chịu ghi dấu hoặc trên tay hữu, hoặc trên trán, c. 17 hầu cho người nào không có dấu ấy, nghĩa là không có danh con thú hay số của tên nó, thì không thể mua cùng bán được. c. 18 Đây tỏ ra sự khôn-ngoa: kẻ nào thông-minh, hãy tính số con thú, vì đó là một số người; số nó là sáu trăm sáu mươi sáu."

Con thú lên từ biển. Trong Kinh thánh, biển tượng trưng cho những dân tộc ngoại đạo, và vì lý do này người ta cho rằng con người này (người, nhưng với đặc tính thuộc thú vật dữ tợn) là một người ngoại đạo (không phải là người Do thái). Nó có mười sừng bầy đầu mà những cái đó ngụ ý về quyền chi phối phong phú của nó và nó là tên độc tài ngoại đạo lớn cuối cùng. Sự mô tả về đặc tính của nó làm liên kết nó với những người quyền thế ngoại đạo được diễn tả trong sự hiện thấy của Đa-ni-ên 7. (Ba-by-lôn = sự-tử; Mê-đi - phe-rô-sô = gấu; Gờ-réc = beo; Rô-ma = sự kết hợp. Ở đây trong con vật cuối cùng mưu tả Rô-ma được phục hồi, chúng ta thấy được tên độc tài trong tương lai.) Như ở đây trong Khải-huyền 13, những con thú của Đa-ni-ên 7 đã đến từ dưới biển; nói cách khác, từ những dân tộc ngoại.

Trở về với Khải-huyền 13, chúng ta thấy được một số những chi tiết khác nhau:

- Satan sẽ cho nó sức-mạnh, ngôi, và quyền-phép lớn (những điều mà Đấng Christ đã từ chối khi Ngài bị cám dỗ bởi Sa-tan trong Ma-thi-ơ 4:8-9).

- Nó sẽ có độc quyền về sức mạnh chính trị như là tên độc tài khắp thế giới.

- Nó sẽ lập sự liên minh với những quyền thế tôn giáo thế giới trong 3½ năm: với Công giáo Rô-ma và Cơ đốc giáo bỏ đạo Tin-lành còn ở trên đất sau khi Hội thánh thật được cất lên trời; sự liên minh đó cũng bao gồm cả đạo Do thái, cũng như những tôn giáo khác của thế giới.

Những câu 4-8 sự thờ-phượng con thú. Người ta sẽ tin Sa-tan có thuộc tính thần thánh gồm quyền tuyệt đối (tất cả sức-mạnh) và tính vô địch. Nhưng đến giữa tuần-lễ, nó sẽ tháo ra mặt nạ nhân đức của nó và sẽ quay trở lại nghịch cùng tất cả các tôn giáo (2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:4 "tức là kẻ đối-địch, tôn mình lên trên mọi sự mà người ta xưng là Đức Chúa Trời hoặc người ta thờ lạy, rất đối ngòai trong đền Đức Chúa Trời, chính mình tự xưng là Đức Chúa Trời."), vì mục đích thật của nó là để công bố mình là Đức Chúa Trời, và sẽ bắt buộc tất cả thế-gian phải thờ-phượng nó, hoặc nếu không, thì bị giết chết.

Con thú lên từ đất. Đất được liên tưởng với những người Do thái, vì thế người này sẽ là một người Do thái, người tiên-tri (người mách nước), là người đẩy mạnh động cơ của con thú trước. Chúng ta thấy rằng ...

- Nó thi hành quyền-phép, làm những phép lạ lớn như những phép lạ đã được làm bởi những tôi-tớ của Đức Chúa Trời trong những thời gian khác, nhưng lúc này với mục đích để lừa dối.

- Nó ra lệnh cho dân cư trên đất tạc tượng cho con thú đầu tiên; nó cho tượng đó "sự sống" và đòi hỏi mọi người phải thờ-lạy tượng đó hoặc chịu hình phạt bị giết đi.

- Mọi người sẽ phải chứng minh sự sát nhập của mình với sự thờ phượng con thú bởi việc chấp nhận dấu nhận diện, tức là con số 666.

Tượng này là cùng một "sự góm-ghiếc tàn nát", và chúng ta đã diễn giải trước đây, nó sẽ dẫn đến cho Y-sơ-ra-ên nhận ra lời giả dối của Con thú đó. Chắc hẳn tại thời gian này 144.000 người được đóng ấn sẽ đi ra để thuyết giáo, con số đó bao gồm 12.000 người từ mỗi chi-phái của Y-sơ-ra-ên (Khải-huyền 7:1-9, 14:1-5). Họ sẽ là sức mạnh thuộc về phúc âm lớn trong thời gian rất khó khăn của tai-nạn. Lúc đó bắt đầu thời gian của Tai-nạn Lớn. Trong giác quan duy nhất, toàn cảnh tôn-giáo sẽ đơn giản hóa tức khắc để chỉ còn có hai sự lựa chọn cho dân-cư: họ sẽ phải tin nơi Con thú và tiên-tri giả của nó, hoặc tin nơi Đấng Christ, như đã được tuyên bố bởi 144.000 người thuyết-giảng dũng cảm đó. Những tôn-giáo còn lại sẽ bị bài trừ.

HÃY ĐỌC Khải-huyền 14:9-11 "Lại một thiên-sứ khác, là vị thứ ba, theo sau, nói lớn tiếng mà rằng: Nếu ai thờ-phượng con thú cùng tượng nó, và chịu dấu nó ghi trên trán hay trên tay, c. 10 thì người ấy cũng vậy, sẽ uống rượu thịnh-nộ không pha của Đức Chúa Trời rót trong chén thịnh-nộ Ngài; và sẽ chịu đau-đớn trong lửa và diêm ở trước mặt các thiên-sứ thánh và trước mặt Chiên Con. c. 11 Khói của sự đau-đớn chúng nó bay lên đời đời. Những kẻ thờ-lạy con thú và tượng nó, cùng những kẻ chịu dấu của tên nó ghi, thì cả ngày lẫn đêm không lúc nào được yên-nghỉ." Trong đoạn Kinh thánh uy-nghiêm này chỉ ra rằng sự xử-phạt sẽ giáng trên tất cả những người theo con thú. Tất cả những người mang dấu của nó, 666, trên trán hoặc trên tay của họ, đều bị dành cho Hồ Lửa. Sự khó khăn và sự áp lực cho dân-cư trên đất ghe gớm làm sao! Ai sẽ là những người bị ảnh hưởng bởi những biến cố khủng khiếp này? Những người đó là những người bị bỏ lại khi Chúa hiện đến cho những người thuộc vào Ngài! Bạn đọc thân mến, bạn không thấy sự gấp rút để tiếp nhận Đấng Christ lúc này, trước khi Chúa đến và chuỗi những cơn ác mộng này xảy ra hay sao?

Nhưng một số người sẽ nói: "Nếu tôi bị bỏ lại trên đất tại thời gian đó, tôi sẽ biết để không tiếp nhận dấu của con thú." Tuy thế, chúng ta thấy từ những sách Kinh thánh rằng bạn sẽ không bị bỏ lại với sự lựa chọn đó. Chúng ta hãy đọc trong...

HÃY ĐỌC 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:3-12 "Mặc ai dùng cách nào, cũng đừng để họ lừa dối mình. Vì phải có sự bỏ đạo đến trước, và có người tội-ác, con của sự hư-mất hiện ra, c.4 tức là kẻ đối-địch, tôn mình lên trên mọi sự mà người ta xưng là Đức Chúa Trời hoặc người ta thờ-lạy, rất đối-ngồi trong đền Đức Chúa Trời, chính mình tự xưng là Đức Chúa Trời. c. 5 Anh em há không nhớ khi tôi còn ở với anh em, thì đã nói về những sự đó sao? c. 6 Hiện nay anh em biết rõ điều làm ngăn-trở nó, hầu cho nó chỉ hiện ra đúng kỳ nó thôi. c.7 Vì đã có sự mầu nhiệm của điều bội-ngịch đương hành-động rồi; song Đấng còn ngăn-trở cần phải cất đi. c. 8 Bấy giờ kẻ nghịch cùng luật-pháp kia sẽ hiện ra, Đức Chúa Giê-sus sẽ dùng hơi miệng Ngài mà hủy-diệt nó, và trừ bỏ nó bởi sự chói-sáng của sự Ngài đến. c.9 kẻ đó sẽ lấy quyền của quỷ Sa-tan mà hiện đến, làm đủ mọi thứ phép lạ, dấu dị và việc kỳ dối-giả; c. 10 dùng mọi cách phỉnh-dối không công bình mà dỗ những kẻ hư-mất, vì chúng nó đã không nhận lãnh sự yêu-thương của lễ thật để được cứu-rỗi. c.11 Ấy vì thế mà Đức Chúa Trời cho chúng nó mắc phải sự lầm lạc, là sự khiến chúng nó tin điều dối-giả. c. 12 hầu cho hết thảy những người không tin lễ thật, song chuộng sự không công bình, đều bị phục dưới sự phán-xét của Ngài."

Những câu 4-9 nhận ra kẻ đối địch này như cùng một con thú lên từ biển. Có thể rằng nó tồn tại ngay bây giờ, ngay cả trước sự hiện đến của Đấng Christ, ngay cả trong những ngày của chúng ta, nhưng hành động hiểm độc của nó bị ngăn-trở bởi sự hiện diện của Đức Thánh Linh trong và qua Hội-thánh (những câu 6-8). Chính Chúa Giê-sus sẽ hủy-diệt nó trong thời điểm riêng của Ngài, c. 8, trong sự hiện đến chói-sáng của Ngài lúc cuối cùng của kỳ tai-nạn, như chúng ta lãnh hội thêm dựa vào trong Khải-huyền 19. Trước khi đó, trong hoạt động hiểm độc của nó chống lại mục đích của Đức Chúa Trời nhằm ban phước cho loài người, nó sẽ dùng hết khả năng để lừa dối rằng mục đích đó không thể làm được để kháng cự. Hơn thế nữa, Đức Chúa Trời sẽ dùng nó để trừng phạt những kẻ đã từ chối tin Đấng Christ, và điều như vậy sẽ bảo đảm sự diệt vong cho những người xem thường sự cứu-rỗi lớn của Ngài được ban cho theo giá quá lớn bởi chính Con yêu dấu của Ngài. Chúng ta xem trong câu 11, 12, "Ấy vì thế mà Đức Chúa Trời cho chúng nó mắc phải sự lầm-lạc, là sự khiến chúng nó tin điều dối-giả, hầu cho hết thảy những người không tin lễ thật, song chuộng sự không công-bình, đều bị phục dưới sự phán-xét của Ngài." Tôi không biết đoạn Kinh thánh uy nghiêm hơn khác trong Kinh thánh. Ngày nay, Đức Chúa Trời thi hành quyền-phép của Ngài nhân danh tội-nhân mà người đó tin vào sự cứu-rỗi: "Thật vậy, tôi không hổ-thẹn về tin-lành đâu, vì là quyền-phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin," (Rô-ma 1:16). Nhưng ở đây, trong cảnh tượng của sự phán-xét, quyền-phép của Đức Chúa Trời được trực tiếp nghịch cùng những kẻ mà đã từ chối tin Đấng Christ. Cũng chính quyền-phép đó Đức Chúa Trời bảo đảm sự an toàn cho người tin Chúa, bây giờ bảo đảm sự xử-phạt cho kẻ chẳng tin!

Chúng ta phải cẩn thận cân nhắc rằng rất ít thời gian còn lại trước khi tất cả điều này xảy ra. Chúng ta đã lưu ý rằng có thể kẻ này, Con thú, bây giờ đang sống trong phần nào đó của thế giới. Chúa có thể đến bất cứ lúc nào, ngay cả hôm nay, để đón Hội thánh về nhà. Vào lúc sự hiện đến của Ngài, 7 năm ngắn ngủi và khủng khiếp của tuần-lễ cuối cùng mà nhà tiên-tri Đa-ni-ên đã báo trước sẽ bắt đầu chạy. Mọi người mà ngày nay đã nghe Tin lành và từ chối tin nó, sẽ dưới sự xử-phạt và sẽ có nhiều nhất 7

năm thêm để sống! Hãy chú ý một cách cẩn thận lời cổ vũ mà Chúa ban cho chúng ta trong 2 Cô-rinh-tô 6:1-2 .. "Ấy vậy, vì chúng tôi làm việc với Chúa, nên xin anh em chớ chịu ơn Đức Chúa Trời luống không. Vì Ngài phán rằng: Ta đã nhậm lời người trong thì thuận-tiện, Ta đã phù-hộ người trong ngày cứu-rỗi. Kìa, hiện nay là thì thuận-tiện; kìa, hiện nay là ngày cứu-rỗi."

Đáng chú ý rằng chính bối cảnh của đoạn kinh thánh này nói về sự hòa giải cần thiết của con người với Đức Chúa Trời. Tôi mời bạn đọc 2 Cô-rinh-tô 5:17-21 một cách cẩn thận. "Vậy, nếu ai ở trong Đấng Christ, thì nấy là người dựng nên mới; những sự cũ đã qua đi, nầy mọi sự đều trở nên mới. c. 18 Mọi điều đó đến bởi Đức Chúa Trời, Ngài đã làm cho chúng ta nhờ Đấng Christ mà được hòa-thuận lại cùng Ngài, và đã giao chức-vụ giảng hòa cho chúng ta. c. 19 Vì chưng Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ, làm cho thế-gian lại hòa với Ngài, chẳng kể tội-lỗi cho loài người, và đã phó đạo giảng-hòa cho chúng tôi. c. 20 Vậy chúng tôi làm chức khâm-sai của Đấng Christ, cũng như Đức Chúa Trời bởi chúng tôi mà khuyên-bảo. Chúng tôi nhân danh Đấng Christ mà nài-xin anh em: Hãy hòa-thuận lại với Đức Chúa Trời. c. 21 Đức Chúa Trời đã làm cho Đấng vốn chẳng biết tội-lỗi trở nên tội-lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng đó mà được trở nên sự công-bình của Đức Chúa Trời."

Người có tội mà tiếp nhận Đấng Christ là Đấng cứu-chuộc được mô tả là "trong Đấng Christ" và "người dựng nên mới" hay "người mới" Người đó được hòa-thuận lại cùng Đức Chúa Trời, và chính Đức Chúa Trời đã làm cho điều đó có thể được. Hơn thế nữa, Ngài đã giao phó cho những tôi tớ Ngài, những người rao-giảng Tin-lành, với thông điệp về giảng-hòa tới những người nghe còn chưa tin, để họ có thể tiếp tục nghe trong khi ngày ơn-phước còn tiếp tục. "Vậy chúng tôi làm chức khâm-sai của Đấng Christ, cũng như Đức Chúa Trời bởi chúng tôi mà khuyên-bảo. Chúng tôi nhân-danh Đấng Christ mà nài-xin anh em: Hãy hòa-thuận lại với Đức Chúa Trời." Đoạn Kinh thánh này kết thúc với lời giải thích về cách làm có thể được để chúng ta, những tội-nhân không công-bình có thể được hòa-thuận với Đức Chúa Trời.

"Đức Chúa Trời đã làm cho Đấng vốn chẳng biết tội-lỗi trở nên tội-lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng đó mà trở nên sự công-bình của Đức Chúa Trời." Bạn đang chờ đợi điều gì, bạn ơi? Hãy hòa-thuận với Đức Chúa Trời ngay trong giờ phút này qua Đức Chúa Giê-sus, Con Đức Chúa Trời.

NHỮNG CÂU HỎI 13 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hoặc trên tờ giấy rời)

- 1) 2 Cô-rinh-tô 6:1-2 Khi nào là tốt nhất để tin nhận Đấng Christ là Đấng cứu-chuộc của bạn?
 - 2) Sau khi Đấng Christ hiện đến cho Hội-thánh của Ngài, thời hạn lớn nhất còn lại cho những người không được cứu-rỗi trên đất là bao lâu?
 - 3) Khải-huyền 13:1-2, 11-18, 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:4 Ý-đồ thật của tên độc-tài trong phạm vi thế giới lớn cuối cùng, Con thú, sẽ là gì?
 - 4) Khải-huyền 13:16-18 Cái dấu để nhận ra tất cả những người theo Con thú là gì?
 - 5) Khải-huyền 14:9-11 Sự xử-phạt gì chờ đợi những người tiếp nhận dấu của Con thú?
 - 6) 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:3-12 Điều gì sẽ bảo đảm sự diệt vong của những người đã từ-chối tin nơi Đấng Christ?
 - 7) 2 Cô-rinh-tô 5:17-21 Hãy giải thích bằng những lời riêng của bạn cách làm để một người có thể được hòa-thuận với Đức Chúa Trời ngày nay và được cứu-rỗi bằng cách này khỏi sự có mặt trên đất trong Kỳ tai-nạn đó?
-

Hai Con đường và hai Số phân #14

CHỦ ĐỀ Lễ Cưới Chiên Con

HÃY ĐỌC Khải-huyền 19:1-9 "Sự đó đoạn, tôi nghe ở trên trời như có tiếng lớn của lũ đông lắm rằng: A-lê-lu-gia! Sự cứu-chuộc, vinh-hiến, quyền-phép đều thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta. c. 2 Vì những sự phán-xét của Ngài đều chân-thật và công-bình: Ngài đã đoán-phạt đại dâm-phụ nó lấy điều dâm-loạn làm hư-hỏng thế-gian, và Ngài đã báo thù huyết của các tội-tớ Ngài đã bị tay con dâm-phụ đó làm đổ ra. c. 3 Chúng lại nói một lần thứ hai rằng: A-lê-lu-gia! Luồng khói nó bay lên đời đời. C. 4 Hai mươi bốn trưởng-lão cùng bốn con sinh-vật bèn mọp xuống thờ-lạy Đức Chá Trời, là Đấng ngồi trên ngai, mà rằng: A-men, A-lê-lu-gia! c. 5 Lại có tiếng từ ngai đến rằng: Hết thầy các người là tội-tớ Đức Chúa Trời chúng ta, vẫn kính-sợ Ngài, nhỏ hay lớn, đều hãy ngợi-khen Ngài! c. 6 Đoạn, tôi lại nghe có tiếng như một đám đông vô-số người, khác nào như tiếng nước lớn hoặc như tiếng sấm dữ, mà rằng: A-lê-lu-gia! Vì Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta, là Đấng Toàn-năng, đã cầm quyền cai-trị. c. 7 Chúng ta hãy hớn-hở vui mừng, tôn-vinh Ngài; vì lễ cưới Chiên Con đã tới, và vợ Ngài đã sửa-soạn, c.8 đã cho người được mặc áo sáng-láng tinh-sạch bằng vải gai mịn (vải gai mịn tức là công-việc công-bình của các thánh-đồ). c. 9 Thiên-sứ phán cùng tôi rằng: Hãy chép: Phước thay cho những kẻ được mời đến dự tiệc cưới Chiên Con! Người lại tiếp rằng: Đó là những lời chân-thật của Đức Chúa Trời."

Những câu 1-3 Có sự vui mừng trên trời vì sự phá hủy của Đạo Cơ đốc giả và bội giáo, "đại dâm-phụ" mà nó tiêu biểu cho hệ thống lớn giáo hội toàn thế giới. Hệ thống này, được đứng đầu bởi Rô-ma, đã gây ra sự chết của hàng ngàn người tín đồ Đấng Christ trong những giai đoạn khác nhau của lịch sử.

Con thú, nó dựng chính mình nó không chỉ như là tên tộc tày mà lúc này còn như Đức Chúa Trời, đòi hỏi cho mình sự thờ-phượng độc quyền của dân cư trên đất, và sẽ cố gắng triệt phá tất cả và mọi đức-tin khác. Những chi tiết này giúp chúng ta xác định thời gian của lễ cưới Chiên Con. Nó xuất hiện để cử hành trong nửa thứ hai của 7 năm tai-nạn. Chúng ta có thể diễn tả bằng hình ảnh rằng lễ cưới Chiên Con sẽ là sự nhóm-hiệp vui-mừng trên trời của khoảng thời gian 3½ năm, rồi thì được tiếp theo bởi "tuần trăng-mặt" 1000 năm của sự trị vì nghìn năm của Đấng Christ trên đất, bắt đầu với "Tiệc Cưới". (Xem chú ý ở cuối của bài học)

Những câu 6-9 Lời tuyên bố của Lễ cưới Chiên Con

Ai là Chiên Con? **Jê-sus**. Chúng ta nhớ lại những lời chứng của Giảng Báp-tít trong Giảng 1:29: "Kìa, Chiên con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội-lỗi thế-gian đi." Vậy Giảng, người đã công bố sự đến của Ngài, diễn tả sứ mệnh cứu-rỗi của Chúa Jê-sus. Ngài đã hoàn thành sứ mệnh của Ngài một cách có kết quả, và chịu chết cho tội-lỗi trên thập tự giá. Ở đây chúng ta thấy cùng một Đấng Christ, Đấng bị đóng đinh, nhưng lúc này đã được sống lại, và được ngồi trong sự khải hoàn và vinh hiển.

Ai là Cô dâu? **Hội-thánh**. Ê-phê-sô 5:25-27 "Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình, như Đấng Christ đã yêu Hội-thánh, phó chính mình vì Hội-thánh, c. 26 để khiến Hội nên thánh sau khi lấy nước rửa và dùng Đạo làm cho Hội tinh-sạch, c. 27 đặt tỏ ra Hội-thánh đầy vinh-hiến, không vết, không nhăn, không chỉ giống như vậy, nhưng thánh-sạch không chỗ trách được ở trước mặt Ngài."

"Đấng Christ đã yêu Hội-thánh, phó chính mình vì Hội-thánh", và chúng ta hiểu rõ giá trị tình yêu hy sinh của Ngài cho những người tin Ngài. Lúc này Ngài sẽ tán dương Lễ-cưới cùng với sự hiện diện của những người yêu dấu của Ngài, những người được mua bằng giá cao như thế.

"Để khiến Hội nên thánh sau khi lấy nước rửa và dùng Đạo làm cho Hội tinh-sạch," SỰ NÊN THÁNH diễn tả quá trình tách một người ra khỏi tội-lỗi của người đó, và nó bắt đầu trước sự trở lại đạo. Nó diễn tả sự ảnh hưởng đến lương tâm được gây ra trong người đọc và người nghe, khi Thánh-linh của Đức Chúa Trời dùng Lời của Đức Chúa Trời, tức là những lời của Kinh thánh. 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:13-14 "Hỡi anh em yêu-dấu của Chúa, còn như chúng tôi, phải vì anh em tạ ơn Đức Chúa Trời không thôi, vì từ lúc ban đầu, Ngài đã chọn anh em bởi sự nên thánh của Thánh-Linh, và bởi tin lẽ thật, đặt ban sự cứu-rỗi cho anh em. c.14 Ấy cũng vì đó mà Ngài dùng Tin-lành chúng tôi gọi anh em, đặt anh em hưởng được sự vinh hiển của Đức Chúa Jê-sus-Christ chúng ta." Đoạn Kinh thánh này đề cập tới "sự nên thánh của Thánh-Linh, và bởi tin lẽ thật" mà nó diễn tả điều xảy ra trong người nghe khi người đó vâng lời Tin-lành. Người đó học về sự thánh khiết của Đức Chúa Trời, và lưu tâm tới tội-lỗi của mình cũng như hậu

quả trong sự trừng phạt và sự phán-xét đời đời. Người này bắt đầu mất sự vui dạ làm dữ, và từ bỏ thói quen phạm tội và ngay cả những bạn bè cũ của mình. Sự tách ra khỏi tội-lỗi và hướng về Đức Chúa Trời đã bắt đầu. Rô-ma 1:17 thêm vào, "vì trong Tin-lành này có bày-tỏ sự công-bình của Đức Chúa Trời, bởi đức-tin mà được, lại dẫn đến đức-tin nữa..." và câu này chỉ ra khía cạnh khác của lẽ thật. "Bởi đức-tin..., lại dẫn đến đức-tin nữa" lưu ý vào cùng quá trình về sự hiểu lẽ thật của Tin-lành. Bạn học tập với đức-tin, khi bạn chấp nhận lẽ thật và sự qui phục bản thân mình đối với nó, thay vì bác bỏ nó hoặc tranh cãi với Đức Chúa Trời. Điều này là "bởi đức-tin". Sự học tập đó đưa bạn đến điểm nhận thức thấu đáo rằng đối với hoàn cảnh của bạn với tư cách là một người có tội bị kết án, Chúa Giê-sus bị đóng đinh, được tin là Chúa và Đáng cứu-chuộc, là sự cứu-rỗi duy nhất. Nếu trong giây phút tới hạn này cho bạn đến gần với Đức Chúa Trời, bạn tin, và chấp nhận Ngài là Đáng cứu-chuộc của bạn, thì bạn kinh nghiệm được "đến đức-tin", đó là chủ đề của sự tin nơi phúc âm, nó là sự cứu-rỗi của linh-hồn bạn.

Trở lại với Ê-phê-sô 5:27, chúng ta đọc "đặng tỏ ra Hội-thánh đầy vinh-hiến, không vết, không nhăn, không chi giống như vậy, nhưng thánh-sạch không chỗ trách được trước mặt Ngài." Với sự biểu lộ này chúng ta hiểu được rằng Ngài muốn không chỉ sự cứu-rỗi khỏi tội-lỗi của chúng ta, mục đích của Ngài là nhìn thấy chúng ta được hoàn hảo, và dự phần trong sự vinh-hiến của Ngài trên trời.

NHƯNG, AI LÀ HỘI-THÁNH?

Trước tiên, những người nào mà Hội-thánh không phải. Nó không phải là những người của giáo phái hay nhóm những tôn giáo thuộc tổ chức con người trên đất, cũng không phải hệ thống lớn của những người theo đạo Cơ đốc (là tương phản với đạo Hồi, đạo Phật, v.v.)

Đúng, nó là tổng số của tất cả những người mà thành thật tin Chúa Jê-sus-Christ là Đáng cứu-chuộc riêng của mình; tức là tất cả những người đã vào qua "cửa hẹp". Hãy nhớ lại những lời của đoạn kinh thánh đề tài cho loạt những bài học này: Ma-thi-ơ 7:13-14. Những người mà vào bởi cửa hẹp là phần thân thể của Hội-thánh, cô dâu của Đáng Christ.

Trở lại với Khải-huyền 19:8-9... c. 8 "được mặc áo sáng-láng tinh-sạch bằng vải gai mịn..." của màu trắng lộng lẫy). Y phục của cô dâu là thanh lịch còn mới nguyên, để đi cùng Chúa. Vải gai mịn tức là "công-việc công-bình của các thánh-đồ" được khảo sát và xác nhận tùy theo Tòa án Đáng Christ trước, đó là chủ đề mà chúng ta đã thấy.

C. 9 "Phước thay cho những kẻ được mời đến dự tiệc cưới Chiên Con!..."

Những học giả Kinh thánh đề xướng rằng có sự khác nhau giữa "Lễ cưới Chiên Con" và biến cố đến sau đó, được gọi là "Tiệc Cưới". Chính lễ cưới sẽ xảy ra trên trời, ngay sau Tòa án Đáng Christ, (Bài học 11) đúng như được thấy trong họa đồ. Vậy Đáng Christ sẽ trở lại trái đất trong vinh-hiến và hủy diệt Con thú (Bài học 15), điều đó sẽ đưa đến sự kết thúc kỳ Tai-nạn. Đáng Christ lúc đó bắt đầu vương quốc nghìn năm (Bài học 16), và có lẽ biến cố đầu tiên sẽ là lễ kỷ niệm của Tiệc Cưới, nơi đây trên đất. Những người có mặt sẽ là Chiên Con chiến thắng cùng với người vợ được vinh-hiến của Ngài, Hội-thánh, và nhiều khách được mời, tức những người "phước thay", họ là những người tin thuộc những thời đại khác (Thời cưu ước và Kỳ tai-nạn), họ không tạo thành bộ phận cơ thể của Hội-thánh. Nói cách khác, tất cả những người tin thuộc tất cả các thời đại sẽ có mặt trong lễ kỷ niệm vĩ đại này!

NHỮNG CÂU HỎI 14 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hoặc trên tờ giấy rời)

- 1) Khải-huyền 19:1-3 Chỉ ra một động cơ cho sự vui mừng của đám đông trên trời?
 - 2) Khải-huyền 19:7-8 Ở đây chúng ta thấy có hai động cơ tích cực cho sự vui mừng: Hai động cơ đó là gì? A. _____ B. _____
 - 3) Khải-huyền 19:6 (Giăng 1:29) Ai là Chiên Con?
 - 4) Khải-huyền 19:6 (Ê-phê-sô 5:25-27) Và Ai là Cô dâu?
 - 5) Ê-phê-sô 2:25 Bằng cách nào chúng ta biết rằng Đáng Christ yêu Hội-thánh?
 - 6) Những ai tạo thành Hội-thánh, vợ của Đáng Christ? Bạn sẽ ở Lễ cưới Chiên Con không?
-

Hai Con đường và hai Số phận #15

CHỦ ĐỀ: Thiên khai về Chúa Giê-sus trong sự Vinh-hiến,

Sự hiện đến của Ngài như "Mặt trời Công-bình"

HÃY ĐỌC Khải-huyền 19:11-21 "Bấy giờ tôi thấy trời mở ra, và có một con ngựa bạch hiện ra: Đấng cưỡi ngựa ấy gọi là Đấng TRUNG-TÍN VÀ CHÂN-THẬT; Ngài lấy lễ công-bình mà xét-đoán và chiến-đấu. c.12 Mặt Ngài như ngọn lửa; trên đầu có nhiều mào triều-thiên, lại có đề một danh, ngoài Ngài ra không ai biết được. c.13 Ngài mặc áo nhúng trong huyết, danh Ngài xưng là LỜI ĐỨC CHÚA TRỜI. c. 14 Các đạo binh trên trời đều mặc vải gai mịn, trắng và sạch, cưỡi ngựa bạch theo Ngài. c. 15 Có một lưỡi gươm bén ở miệng Ngài ra, Ngài sẽ lấy nó mà đánh các dân, và cai-trị họ bằng một cây gậy sắt. Ngài giày-đạp thùng rượu cơn thịnh-nộ của Đức Chúa Trời toan-năng. c. 16 Trên áo tơi và trên đùi Ngài, có đề một danh là: VUA CỦA CÁC VUA VÀ CHÚA CỦA CÁC CHÚA. c. 17 Tôi thấy một vị thiên-sứ đứng trong mặt trời. Người cất tiếng lớn kêu các chim-chóc bay giữa khoảng không của trời, mà rằng: hãy đến, hãy nhóm-hiệp lại để dự tiệc lớn của Đức Chúa Trời, c. 18 hãy đến ăn thịt các vua, thịt các tướng, thịt các đồng-sĩ, thịt ngựa cùng kẻ cưỡi ngựa, và thịt của mọi người, tự-chủ và tôi-mọi, nhỏ và lớn. c. 19 Tôi lại thấy con thú và các vua thế-gian cùng những quân-đội mình nhóm lại đặng tranh-chiến với Đấng cưỡi ngựa, và với đạo-binh của Ngài. c. 20 Nhưng con thú bị bắt và tiên-tri giả là kẻ đã làm phép lạ trước mặt con thú, nhờ đó lừa-dối những người đã nhận dấu-hiệu con thú cùng thờ lạy hình-tượng nó, cũng bị bắt với nó nữa; cả hai đều đương sống bị quăng xuống hồ có lửa và diêm cháy bùng bùng. c.21 Những kẻ khác đều bị giết bởi lưỡi gươm ra từ miệng Đấng cưỡi ngựa, và hết thảy chim-chóc đều được ăn thịt chúng nó no nê."

Đoạn Kinh thánh gây ấn tượng sâu sắc này bày tỏ cho chúng ta sự vinh-hiến của Đấng cưỡi trên ngựa trắng, Đấng Christ trong sự vinh-hiến, bằng sự biểu lộ vinh quang của Ngài để dẫn đến sự kết thúc giai đoạn của bảy năm tai-nạn. Chúng ta chú ý một số những chi tiết nổi bật:

I) Trời mở ra và Ngài hiện ra trong áo nhúng trong huyết, bộ y phục đó phô bày kinh nghiệm của Ngài và danh hiệu là Chúa cứu thế và Vua của vũ trụ.

II) Ngài được cưỡi trên con ngựa trắng, cho bằng chứng về sự thánh khiết và sự công-bình của Ngài, và lãnh đạo toàn bộ đạo binh của Ngài, tất cả được mặc trong y phục trắng chói-lọi.

III) Những danh của Ngài là Trung-tín, Chân-thật (Ngài lấy lễ công-bình mà xét-đoán và chiến đấu) LỜI ĐỨC CHÚA TRỜI, VUA CỦA CÁC VUA VÀ CHÚA CỦA CÁC CHÚA. Những điều chúng ta nhìn thấy ở Ngài là không kém gì Đức Chúa Trời, Đức Chúa Con, can thiệp vào thế giới chống lại tất cả sự bất công và sự nổi loạn; đó là sự biểu lộ về uy nghi, sự thánh khiết và sự thịnh-nộ của Ngài chống lại tội-lỗi và chống lại tất cả những người đã từ chối quà tặng của Ngài về sự cứu-rỗi, đã bị vướng mắc bên ngoài, đã không vào cửa hẹp. Sự hiện đến của Ngài cho Hội-thánh đã đóng dấu chứng thực sự xét-đoán của những kẻ chẳng tin, và bây giờ họ sẽ cảm thấy khiếp sợ về sự vinh-hiến của Ngài chống nghịch lại họ.

IV) Ngài đến để xét-đoán và chiến-đấu chống lại con thú, những đạo quân của chúng thuộc thế gian nhóm lại đặng tranh chiến với Giê-ru-sa-lem. Đây là cùng một hiện trường như trận đánh ở Ha-ma-ghe-đôn (Khải-huyền 16:12-16). "Tiệc lớn của Đức Chúa Trời" là lời mà Đức Chúa Trời gọi những chim-chóc ăn thịt đến để thỏa mãn trên nhiều xác chết từ trận chiến. Đây là sự giải thích về bối cảnh đó:

Con thú đã lập giao-ước với những tôn-giáo thuộc thế giới, bao gồm cả Y-sơ-ra-ên trong nửa đầu tiên thời gian kéo dài 3½ năm. Tại thời điểm này, nó vứt bỏ mặt nạ của nó, và biểu lộ chủ tâm thật của nó: Nó muốn được xưng là Đức Chúa Trời (2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:3-4), và có ý muốn hủy diệt bất cứ tôn-giáo hoặc thực thể thuộc tôn-giáo nào mà chống đối sự thờ phượng độc chiếm của nó. Trong bối cảnh này nó hủy diệt Ba-by-lôn, đại dâm-phụ, những người theo đạo Cơ đốc bội giáo. Nó cũng bắt chước những người Do thái, truất bỏ những lễ vật trong đền thờ đã được xây dựng ở thành Giê-ru-sa-lem gần thời gian này, "rất đối ngòi trong đền Đức Chúa Trời, chính mình tự xưng là Đức Chúa Trời" (2 -tê-sa-lô-ni-ca 2:4) và nó sẽ tôn lên hình tượng của nó ở đó (Khải-huyền 13:14-15)

Khi Y-sơ-ra-ên tới lúc nhận thức được sự lừa dối của nó, họ sẽ chống đối nó, điều đó sẽ khiêu khích sự bắt đầu việc khủng bố đẫm máu sát hại họ. Điều đó sẽ dẫn đến nửa thứ hai của "tuần-lễ", 3½

năm của Kỳ Tai-nạn Lớn. Khi số ít người Do thái còn lại cuối cùng nhận thức được Đấng bị đóng đinh trên cây thập tự là Đấng Mê-si, Ngài, tức là Chúa Giê-sus-Christ, can thiệp từ trời để cứu vớt họ, và để hủy diệt Con thú và đạo binh của nó. Đây là cuộc chiến tranh ở nơi Ha-ma-ghe-đôn.

Sau khi Ngài xét xử Con thú và hủy diệt đạo binh của nó, Chúa Giê-sus triệu tập đến những dân tộc đang sống trên đất. Ma-thi-ơ 25:31-46 diễn tả cảnh tượng chi tiết hơn: "Khi Con người ngự trong sự vinh-hiến mình mà đến với các thiên-sứ thánh, thì Ngài sẽ ngồi trên ngôi vinh-hiến của Ngài. c. 32 Muốn dân nhóm lại trước mặt Ngài, rồi Ngài sẽ chia người này với người khác ra, như kẻ chăn chiên chia chiên với dê ra; c. 33 để chiên ở bên hữu và dê ở bên tả. c.34 Bây giờ, vua sẽ phán cùng những kẻ ở bên hữu rằng: Hỡi các người được Cha ta ban phước, hãy đến mà nhận lấy nước thiên-đàng đã sắm-sẵn cho các người từ khi dựng nên trời đất. c. 35 Vì ta đói, các người đã cho ta ăn; ta khát, các người đã cho ta uống; ta là khách lạ, các người tiếp-rước ta; c. 36 ta trần-trồng, các người mặc cho ta; ta đau, các người thăm ta; ta bị tù, các người viếng ta. c. 37 Lúc ấy, người công-bình sẽ thưa rằng: Lạy Chúa, khi nào chúng tôi đã thấy Chúa đói, mà cho ăn; hoặc khát, mà cho uống? c. 38 Lại khi nào chúng tôi đã thấy Chúa là khách lạ mà tiếp-rước; hoặc trần-trồng mà mặc cho? c.39 Hay là khi nào chúng tôi đã thấy Chúa đau, hoặc bị tù, mà đi thăm-viếng Chúa? c. 40 Vua sẽ trả lời rằng: Quả thật ta nói cùng các người, hễ các người đã làm việc đó cho một người trong những người rất hèn-mọn này của anh em ta, ấy là đã làm cho chính mình ta vậy. c. 41 Kế đó, Ngài sẽ phán cùng những người ở bên tả rằng: Hỡi kẻ bị rủa, hãy lui ra khỏi ta; đi vào lửa đời đời đã sắm-sẵn cho ma-qui và những qui-sứ nó. c. 42 Vì ta đã đói, các người không cho ăn, ta khát, các người không cho uống; c. 43 ta là khách lạ, các người không tiếp-rước; ta trần-trồng, các người không mặc cho ta; ta đau và bị tù, các người không thăm-viếng. c. 44 Đến phiên các người này bèn thưa lại rằng: Lạy Chúa, khi nào chúng tôi đã thấy Chúa, hoặc đói, hoặc khát, hoặc làm khách lạ, hoặc trần-trồng, hoặc đau-ốm, hoặc bị tù mà không hầu việc Ngài ư? c. 45 Ngài sẽ đáp lại rằng: Quả thật, ta nói cùng các người, hễ các người không làm việc đó cho một người trong những người rất hèn-mọn này, ấy là các người cũng không làm cho ta nữa. c. 46 Rồi những kẻ này sẽ vào hình-phạt đời đời, còn những người công-bình sẽ vào sự sống đời đời."

Sự xét-đoán này được gọi là **Sự Xét-đoán các dân-tộc đang sống**. Chúng ta thấy rằng không một ai sẽ còn sống mà người đó không tin Đấng Christ. "Những kẻ này sẽ vào hình-phạt đời đời." Chỉ những người được cứu qua khỏi được (những người tin mà đã không phải chịu sự chết vì đạo từ tay của con thú trong kỳ tai-nạn) và sẽ vào Vương-quốc Nghìn năm trên đất của Đấng Christ. Điều đó nhấn mạnh sự thật uy nghiêm liên quan tới thời gian ít ỏi sẽ còn lại cho những kẻ chẳng tin mà người đó bị bỏ lại khi Đấng Christ đến cho Hội-thánh của Ngài. Họ sẽ có nhiều nhất 7 năm để sống.

Để kết thúc chủ đề này, chúng ta cũng phải xem 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:6-10 "Vả, theo sự công-bình Đức Chúa Trời, thì ắt là Ngài lấy điều khổ báo những kẻ làm khổ anh em, c. 7 và cho anh em, là kẻ chịu khổ, được nghỉ-ngợi với chúng tôi, trong khi Đức Chúa Giê-sus từ trời hiện đến với các thiên-sứ của quyền-phép Ngài, giữa ngọn lửa hừng, c. 8 báo-thù những kẻ chẳng hề nhận biết Đức Chúa Trời, và không vâng-phục Tin-lành của Đức Chúa Giê-sus-Christ chúng ta. c. 9 Họ sẽ bị hình-phạt hư-mất đời đời, xa-cách mặt Chúa và sự vinh-hiến của quyền-phép Ngài, c. 10 tức là khi Ngài sẽ đến trong ngày đó, để được sáng danh trong các thánh-đồ, được khen-ngợi trong mọi kẻ tin; vì anh em đã tin lời chúng tôi làm chứng trước mặt anh em." Tương lai đó là uy nghiêm cho những người mà từ chối tin Chúa.

Vâng Chúa Giê-sus sẽ trở lại trong một ngày tương lai, không phải trong địa vị hèn mọn như khi Ngài đã đến để sinh ra trong Bết-lê-hem, cũng không như khi Ngài đến để tìm kiếm và đón nhận Hội-thánh, người vợ của Ngài. Ngài sẽ trở lại, 7 năm sau, trong sự vinh-hiến, sức mạnh và quyền phép, để xét-đoán và chiến đấu lại những kẻ mà đã cố chấp trong sự nổi loạn nghịch cùng Ngài. Không một kẻ nổi loạn nào sẽ còn sống trên thế giới. Bạn không thấy rằng bạn phải ăn năn lúc này, trong ngày thuận tiện này về ơn phước và giao giảng Tin-lành, trước khi những ngày khủng khiếp của kỳ tai-nạn xảy đến hay sao? Chúa phán "Ta đã nhậm lời người trong thì thuận tiện, Ta đã phù-hộ người trong ngày cứu-rỗi. Kìa, hiện nay là thì thuận-tiện; kìa, hiện nay là ngày cứu-rỗi!" (2 Cô-rinh-tô 6:2). "Ngày cứu-rỗi" và "thì thuận-tiện" sẽ không là mãi mãi. Đó là thời gian ngay bây giờ để tìm kiếm Chúa.

NHỮNG CÂU HỎI 15 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hoặc trên tờ giấy rời)

- 1) Khải-huyền 19:11-21 Chúa Giê-sus sẽ đến trong vinh-hiển như được miêu tả trong đoạn Kinh thánh này tại thời điểm nào của sự sắp xếp theo niên đại tiên tri?
 - 2) Những chi tiết gì của sự diễn tả chứng tỏ sự uy nghi đáng sợ và đặc tính của Ngài như Quan tòa? (c.11, 12, 15)
 - 3) Những tên được đặt cho Ngài trong đoạn Kinh thánh này là gì?
 - 4) Khải-huyền 19:19 (Khải-huyền 16:13-14) Ai đến tranh-chiến chống lại Chúa, Đức Chúa Trời toàn năng?
 - 5) Khải-huyền 19:20 Điều gì xảy ra với Con thú và tiên-tri giả đó?
 - 6) Khải-huyền 19:21 Điều gì xảy ra cho những đạo binh đã hiệp lại chống nghịch Chúa?
 - 7) Ma-thi-ơ 25:31-46 Sau khi Đấng Christ xét-đoán những dân tộc đang sống. Lúc kết thúc của sự xét-đoán này, có bao nhiêu người chẳng tin sẽ còn sống trên đất?
 - 8) Nếu một người bị bỏ lại trên trái đất này khi Đấng Christ đến cho Hội-thánh của Ngài, thời gian nhiều nhất mà người đó có để sống trên đất là bao nhiêu?
 - 9) Cảm tạ Đức Chúa Trời, chúng ta không ở trong kỳ Tai-nạn: ngay bây giờ chúng ta còn đang trong ngày ơn phước. Điều gì thích hợp để bạn làm bây giờ? (2 Cô-rinh-tô 6:2)
-

Hai Con đường và hai Số phân #16

CHỦ ĐỀ

Sự trị vì 1000 năm của Đấng Christ

HÃY ĐỌC Khải-huyền 20:1-10 "Đoạn, tôi thấy một vị thiên-sứ trên trời xuống, tay cầm chìa-khóa vực sâu và một cái xiềng lớn. c. 2 Người bắt con rồng, tức là con rắn đời xưa, là ma-qui, là Sa-tan, mà xiềng nó lại đến ngàn năm. c. 3 Người quăng nó xuống vực, đóng cửa vực và niêm-phong lại, hầu cho nó không đi lừa-dối các dân được nữa, cho đến chừng nào hạn một ngàn năm đã mãn. Sự đó đoạn, Sa-tan cũng được thả ra ít lâu. c. 4 Tôi lại thấy những ngai và những người ngồi trên ngai được quyền xét-đoán. Kế đó, tôi thấy linh-hồn những kẻ đã phải chết chém vì sự làm chứng cho Đức Chúa Giê-sus và vì lời Đức Chúa Trời, linh-hồn những kẻ chẳng thờ-lạy con thú cùng hình-tượng nó, chẳng nhận dấu hiệu nó, hoặc trên trán hoặc trên tay. Các người ấy được sống và tri-vì với Đấng Christ trong một ngàn năm. c. 5 Còn những kẻ chết khác chẳng được sống cho đến khi đủ một ngàn năm. Ấy là sự sống lại thứ nhất. c. 6 Phước thay và thánh thay những kẻ được phần về sự sống lại thứ nhất! Sự chết thứ nhì không có quyền gì trên những người ấy; song những người ấy sẽ làm thầy tế-lễ của Đức Chúa Trời và của Đấng Christ, cùng sẽ trị-vì với Ngài trong một ngàn năm. c. 7 Khi hạn ngàn năm mãn rồi, quỷ Sa-tan sẽ được thả, c. 8 và nó ra khỏi ngục mình đặng dỗ-dành dân ở bốn phương trên đất, dân Gót và dân Ma-gót; nó nhóm chúng lại để chiến-tranh, đông như cát bờ biển... c. 9 Chúng nó lên khắp các vùng rộng trên mặt đất, vây dinh thánh-đền và thành yêu-dấu. Nhưng có lửa từ trên trời rơi xuống thiêu-diệt chúng nó. c. 10 Còn ma-qui là đứa đã dỗ-dành chúng, thì bị quăng xuống hồ lửa và diêm, trong đó đã có con thú và tiên-tri giả rồi. Chúng nó sẽ phải chịu khổ cả ngày lẫn đêm cho đến đời đời."

Niên đại trước: Chúng ta đã thấy điều đi trước sự việc này; sự hiện đến của Đấng Christ trong sự vinh-hiến, sự thất bại của Con thú và bản thân nó đã bị quăng xuống hồ lửa.

Những biến cố được đề cập ở đây: 1) Ma-qui bị xiềng bởi cái xiềng lớn, và bị giam cầm trong hố không đáy (vực thẳm) trong 1000 năm, thời gian Trị-vì nghìn năm của Đấng Christ trên đất. Công việc lừa-dối của nó sẽ không tiếp tục cho đến khi kết thúc giai đoạn này, điều đó chúng ta sẽ thấy sau.

2) "Sự Xét-đoán các dân tộc đang sống" cũng được mô tả lướt qua trong câu 4; điều này chúng ta đã thấy trong bài học trước.

3) Cũng có sự đề cập đến những người chết vì đạo, họ là những người bị chặt đầu vì có Đấng Christ trong những năm khó khăn của kỳ tai-nạn. Họ trải qua sự sống lại, và sẽ sống và cai-trị cùng với Đấng Christ trong kỳ trị-vì của Ngài. Họ tạo thành một phần của số người sống lại để được sống, được phước hạnh trong số những người cùng đi với Đấng Christ. Họ sẽ không bao giờ chịu sự phân chia nào thêm nữa khỏi Đức Chúa Trời, và đừng nói chi đến , "sự chết thứ nhì", đó là sự vĩnh viễn trong Hồ Lửa.

4) Đáng quan tâm chú ý sự đề cập của những biến cố mà nó xảy ra lúc cuối của sự trị-vì 1000 năm. Câu 5 nói, "Còn những kẻ chết khác chẳng được sống cho đến khi đủ một ngàn năm. "Điều này chỉ ra sự khác nhau giữa sự sống lại để được sống và sự sống lại để bị xét-đoán mà Giảng chỉ cho biết trong Giảng 5:28-29. "Chớ lấy điều đó làm lạ; vì giờ đến, khi mọi người ở trong mồ-mả nghe tiếng Ngài và ra khỏi; c.29 ai đã làm lành thì sống lại để được sống, ai đã làm dữ thì sống lại để bị xét-đoán." Họ bị phân chia khoảng 1000 năm, và họ tương phản lẫn nhau theo những kết quả của họ. Tất cả những người mà có phần về sự sống lại thứ nhất trong những thời kỳ khác nhau, để được sống, được cứu-rỗi, và họ sẽ ở trong sự liên hệ với Đấng Christ. Mặt khác, tất cả những người chưa theo đạo mà chết sẽ tham gia trong sự sống lại để bị xét-đoán và sẽ bị trừ bỏ vĩnh viễn khỏi sự hiện diện của Đức Chúa Trời, trong Hồ Lửa.

Biến cố khác xảy ra ở cuối của giai đoạn trị-vì một ngàn năm là biến cố mà Sa-tan sẽ được thả ra, để trở về trên đất trong ít lâu. Sự giải phóng và sự lừa-dối được hồi phục của nó sẽ đặt ra sự thử thách cho dân cư được đặc ân trên đất là những người đã trải qua thời gian 1000 năm sự trị vì của Đấng Christ. Chúng ta không nói nhiều về đặc tính của sự trị-vì đó. Dường như nó sẽ là thời gian rất giống như hoàn cảnh của lạc viên trong Ê-đen. Ở đây chúng ta xem đoạn Kinh thánh trong Ê-sai diễn tả Sự trị-vì trong một nghìn năm:

Ê-sai 65:19-25 "Ta sẽ vui vì Giê-ru-sa-lem, ta sẽ mừng vì dân ta; tại đó sẽ chẳng còn nghe tiếng

khóc-lóc kêu-la nữa. c. 20 Tại đó sẽ không có trẻ con chết non, cũng chẳng có ông già nào chẳng trọn đời mình; vì chết lúc trăm tuổi, còn là chết trẻ, và kẻ có tội lúc trăm tuổi, ấy là bị rửa-sả. c. 21 Dân ta sẽ xây nhà và ở, trồng vườn nho và ăn trái. c. 22 Họ chẳng xây nhà cho người khác ở, chẳng trồng vườn nho cho người khác ăn; vì tuổi dân ta sẽ như tuổi cây, những kẻ lựa-chọn của ta sẽ sẽ hằng hưởng công-việc tay mình làm. c. 23 Họ sẽ không nhọc mình vô ích nữa, không để con ra để gặp sự họa, vì họ là dòng-dõi của kẻ được ban phước bởi Đức Giê-hô-va, con cháu họ cùng với họ nữa. c. 24 Ta sẽ nhậm lời họ trước khi kêu cầu ta; họ còn nói ta đã nghe rồi. c. 25 Muông-sói với chiên con sẽ ăn chung, sư-tử ăn rơm như bò, rắn ăn bụi đất. Sẽ chẳng có ai làm tổn-hại, hay là hủy-phá trong khắp núi thánh ta, Đức Giê-hô-va đã phán vậy."

Đoạn Kinh thánh này và một số đoạn khác diễn tả những hoàn cảnh đẹp về sự thánh khiết và sự công bằng. Chính Chúa, trực tiếp hoặc thông qua một hoàng tử nào đó, sẽ cai trị, và điều xấu sẽ bị xét đoán. Sẽ có sự sống lâu; chết lúc 100 tuổi, còn là chết trẻ. Sẽ không có sự phạm tội nào không bị kiểm chế. Những con thú vật sẽ ngừng sự tàn bạo của chúng. Sẽ có sự dư dật và sự phát đạt cho mọi người. Sẽ có 1000 năm về sự công bằng xã hội. Lý do gì sẽ còn cho con người nổi loạn nghịch cùng Đức Chúa Trời? Nó tự xuất hiện, TUYỆT ĐỐI KHÔNG! Nhưng tới lúc cuối của 1000 năm, Sa-tan sẽ được thả ra khỏi ngục và sẽ đi ra một lần nữa lại chinh phục những tấm lòng của con người và sẽ hướng họ về sự thù hận chống nghịch lại Đức Chúa Trời. Và nó sẽ đạt được mục tiêu của nó! Con người, bất chấp những phúc hạnh của sự trị-vì nghìn năm, sẽ nổi dậy cầm vũ khí chống nghịch lại Chúa. Điều này dạy chúng ta bài học gì? Người đó là tội-nhân từ trong lòng của của mình và căn nguyên sự nổi loạn của người đó không phải là môi trường hoặc sự bất công của cuộc đời. Ngay cả đang trong hoàn cảnh tốt nhất có thể được, người đó sẽ chống đối nghịch lại Chúa và lựa chọn để theo ma-qui.

Đoạn Kinh thánh đó bằng những lời vấn tất chỉ cho chúng ta thấy sự kết cuộc: Tất cả đều bị hủy diệt bởi lửa từ trời rơi xuống, trong khi Sa-tan bị quăng xuống Hồ Lửa, nơi đó đã có Con thú và Tiên-tri Giả trong 1000 năm rồi.

Chúng ta không thể trốn thoát trách nhiệm phải giải thích với Đức Chúa Trời. Ngày nay rất phổ biến người ta đổ lỗi cho sự thiếu trình độ học vấn hay thiếu chính sách xã hội thích hợp, v.v., đối với những tội ác mà chúng ta thấy trong môi trường của chúng ta. Nhưng, căn nguyên của vấn đề là tội-lỗi ở trong lòng con người. Chúng ta đã thấy rằng trong khi không bằng lòng với hoàn cảnh xã hội tốt nhất, con người sẽ quay trở lại chống nghịch Đức Chúa Trời. Chỉ có duy nhất một lời giải đáp đó là sự sống mới mà Đức Chúa Trời ban cho nhờ đức tin nơi Đấng Christ là Đấng cứu-chuộc. Ngài ban cho chúng ta bây giờ, và trên trời, Ngài sẽ cất khỏi chúng ta vĩnh viễn bản tính phạm tội mà nó chống đối Đức Chúa Trời. Đó là sự cứu-rỗi mà chúng ta cần!

NHỮNG CÂU HỎI 16 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hoặc trên tờ giấy rời)

- 1) Sẽ có ảnh hưởng gì trên thế giới như kết quả của điều ma-qui bị xiềng trong thời gian của Thiên niên kỷ?
 - 2) Điều gì sẽ xảy ra cho những người tử vì đạo, "những người phải chết chém" của Khải-huyền 20:4?
 - 3) Có một sự sống lại chung cho tất cả mọi người đã chết hay không? Có những sự khác nhau gì giữa sự sống lại để được sống và sự sống lại để bị xét-đoán?
 - 4) Những biến cố gì sẽ xảy ra dính dáng đến ma-qui lúc kết thúc Thiên niên kỷ? nh. c. 7-9
 - 5) Hành động nổi loạn chống nghịch lại Đức Chúa Trời cuối cùng này sẽ kết thúc bằng cách nào?
 - 6) Chúng ta học về những hoàn cảnh lý tưởng của Thiên niên kỷ, và thực tế của sự nổi loạn lúc cuối cùng. Điều này dạy gì cho chúng ta về căn nguyên tội-lỗi thuộc con người?
 - 7) Phương cách cứu chữa duy nhất mà nó có hiệu lực cho điều ác này là gì?
-

Hai Con đường và hai Số phận #17

CHỦ ĐỀ Sự phán-xét của Tòa Lớn và Trắng

HÃY ĐỌC Khải-huyền 20:11-15 "Bấy giờ tôi thấy một tòa lớn và trắng cùng Đấng đương ngồi ở trên; trước mặt Ngài trời đất đều trốn hết, chẳng còn thấy chỗ nào cho nó nữa. c. 12 Tôi thấy những kẻ chết, cả lớn và nhỏ, đứng trước tòa, và các sách thì mở ra. Cũng có mở một quyển sách khác nữa, là sách sự sống; những kẻ chết bị xử-đoán tùy công-việc mình làm, cứ như lời đã biên trong sách ấy. c. 13 Biển đem trả những người chết mình chứa; Sự chết và Âm-phủ cũng cũng đem trả những người chết mình có. Mỗi người trong bọn đó bị xử-đoán tùy công-việc mình làm. c.14 Đoạn, Sự chết và Âm-phủ bị quăng xuống hồ lửa. Hồ lửa là sự chết thứ hai. c. 15 Kẻ nào không được biên vào sách sự sống đều bị ném xuống hồ lửa."

Trong sự học tập hiện nay này chúng ta sẽ thấy chủ đề uy nghiêm về sự xét-đoán cuối cùng của những kẻ hư-mất. Ở đây tất cả những người từ mỗi một giai đoạn thời gian mà chết trong sự chống nghịch Đức Chúa Trời sẽ bị gọi đến trình diện trong sự phán-xét.

Câu 11 bày tỏ cho chúng ta thấy "một tòa lớn và trắng", cao, oai nghiêm, chói lọi trong sắc trắng, và biểu lộ sự xét-đoán thánh khiết bắt nguồn từ nơi uy nghi đó. Sau đó câu Kinh thánh tập trung sự chú ý của chúng ta đến "Đấng đương ngồi ở trên" hay người làm chủ tòa đó, quan tòa. Câu hỏi đặt ra, "Ai là quan tòa?" Tôi trích dẫn hai câu Kinh thánh mà chúng cho chúng ta câu trả lời:

Giăng 5:22 "Cha cũng chẳng xét-đoán ai hết, nhưng đã giao trọn quyền phán-xét cho Con,"

2 Ti-mô-thê 4:1 "Ta ở trước mặt Đức Chúa Trời và trước mặt Đức Chúa Jê-sus-Christ là Đấng sẽ đoán-xét kẻ sống và kẻ chết, nhân sự đến của Ngài và nước Ngài mà răn-bảo con ..."

Đó là bằng chứng rằng Quan tòa đáng sợ ấy sẽ không ai khác hơn chính là Chúa Jê-sus-Christ, nhưng lúc này trong năng lực của Ngài là Quan tòa. Chúng ta có thể tự hỏi mình, tại sao bản thân Ngài tạo ra vẻ kinh hoàng lớn như thế trong cảnh tượng này? Kinh thánh nói "trước mặt Ngài trời đất đều trốn hết, .." và nó gây cho tôi nghĩ đến sự diễn tả trong Khải-huyền 1:12-16 về sự vinh-hiễn của bản thân Ngài; sự vinh-hiễn mà Ngài bày tỏ tại thời điểm trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời trên trời. "Bấy giờ tôi xây lại đặng xem tiếng nói với tôi đó là gì; c.13 vừa xây lại thấy bảy chân đèm bằng vàng, và ở giữa những chân đèm có ai giống như con người, mặc áo dài, thắt đai vàng ngang trên ngực. c. 14 Đầu và tóc người giống như lông chiên, trắng như tuyết; mắt như ngọn lửa; c. 15 chân như đồng sáng đã luyện trong lò lửa, và tiếng như tiếng nước lớn. c. 16 Tay hữu người cầm bảy ngôi sao; miệng thò ra thanh gươm nhọn hai lưỡi, và mặt như mặt trời khi soi sáng hết sức." Tác giả của sự diễn tả này là sứ đồ Giăng yêu dấu, và mặc dù vậy ông tiếp tục: "Vừa thấy người , tôi ngã xuống chân người như chết; ..." Chúa an ủi ông và làm cho vững tâm ông rằng không có gì sẽ xảy ra với ông.

Tuy nhiên, đối với người chống đối mà đã trải qua cuộc đời của mình từ chối tin Đấng Christ là Chúa và Đấng cứu-chuộc, thì sự gặp mặt này với Ngài với tư cách là Quan-án sẽ là kinh khiếp. Giăng thấy vàng hào quang dữ dội của mặt Ngài, chói lọi như mặt trời soi sáng hết sức. Không ai có thể nhìn thẳng vào mặt trời. Giăng thêm rằng mắt của Ngài như ngọn lửa, nhìn xuyên qua, thâm nhập, gây ra khiếp sợ trong khi xét-đoán vì mắt Ngài phát hiện ra mọi thứ. Tiếng của Ngài như tiếng nước lớn, lưỡi của Ngài như thanh gươm nhọn hai lưỡi, và trong tay hữu Ngài có bảy ngôi sao tượng trưng cho quyền tối cao và uy thế tuyệt đối để phán quyết sự trừng phạt và sự công bình. Sự hiện hữu của Ngài là không thể phủ nhận được. Bạn có quan tâm đến điều này hay không?

Những câu 12, 13 mô tả điều mà Giăng 5:28-29 gọi là "sống lại để bị xét-đoán". Chúng ta thấy "những kẻ chết, cả lớn và nhỏ, đứng trước tòa". "Những kẻ chết" đề cập tới tất cả những người hư-mất mà đã chết. Họ bị nâng dậy để trình diện trong sự xét-đoán trước mặt Đức Chúa Trời, không có sự khác biệt giữa các tầng lớp xã hội, v. v. Sẽ không có sự phân biệt về sự giáo dục, nghề nghiệp, mức thu nhập, tôn giáo hay bản chất dân tộc. Họ dự phần cùng một nhân tố chung lớn -- họ đã từ chối tin Đấng Christ. Khi chúng ta đọc trong câu 13 thấy rằng biển và sự chết đem trả những người chết mình có, nó nói lên sự giao trả những thân-xác còn lại bị để ở đó. Cũng tại thời điểm đó, sự đề cập về âm-phủ trả lại những người chết mình có, phải được hiểu rằng nó trả lại những linh-hồn của những kẻ chết. Họ sẽ lên khỏi âm-

phủ để trở lại hiệp một với thân-xác của họ trong sự việc tạo thánh sự sống lại. Mỗi một người chết sẽ trải qua sự sống lại. Hoặc nó sẽ là sự sống lại "để được sống", để vào sự vinh-hiến với Đấng Christ mãi mãi, hoặc trong trường hợp trang nghiêm này của những người mà chẳng tin, sự sống lại "để bị xét-đoán", khi họ sẽ bị bắt buộc phải trình diện trước mặt Đấng Christ để bị kết án và bị quăng xuống Hồ Lửa đời đời. Bạn có thể thấy rằng sự chết không chấm dứt tất cả hay không?

Tiếp theo những quyển sách được đề cập: "các sách thì mở ra. Cũng có mở một quyển sách khác nữa, là sách sự sống; những kẻ chết bị xử-đoán tùy công-việc mình làm, cứ như lời đã biên trong những sách ấy." Chắc chắn những loại sách khác nhau sẽ có mặt.

a) những quyển sách về tội lỗi của bạn mà nó tạo thành bằng chứng kết tội, đúng luật lệ.

b) Kinh-thánh. Chúa phán trong Giăng 12:46-48 "Ta là sự sáng đã đến thế-gian, để ai tin ta, chẳng ở nơi tối-tăm nữa. c. 47 Lại nếu kẻ nào nghe lời ta mà không vâng-giữ, ấy chẳng phải ta xét-đoán kẻ đó; vì ta đến chẳng để xét-đoán thế-gian, nhưng để cứu-chuộc. c. 48 Người nào bỏ ta ra và không nhận-lãnh lời ta, đã có kẻ xét-đoán rồi; lời ta đã rao-giảng, chính lời đó sẽ xét-đoán họ nơi ngày sau cùng." Chúng ta có lời của Đấng Christ trong Kinh-thánh, và sự hiện diện của Kinh-thánh sẽ là bằng chứng để Đức Chúa Trời cho biết một cách đầy đủ tất cả những điều này liên quan đến con người.

c) Sách Sự sống sẽ có mặt. Nó là quyển sổ về những người được cứu-rỗi, về những người được "tái sanh", những người tin nơi Đấng Christ. Công tìm kiếm những tên của những người có mặt trong sự xét-đoán này trong sách đó sẽ là vô ích. Sự thiếu những tên của họ trong quyển sách này chứng tỏ rằng họ đã chẳng bao giờ tin. Đây không phải là một sự xét-đoán chung bao gồm mọi người. Nó là sự xét-đoán chỉ cho những người hư-mắt; vì điều này, những tên của họ không được tìm thấy trong Sách Sự-sống.

"Các sách thì mở ra", và sự xét-đoán bắt đầu. Mỗi người có thể tưởng tượng cảnh: tất cả những người chết, những người bị hư-mắt, đứng trước mặt Quan-án đó. Sự đời đời của tất cả họ đang ở trước mặt; không thiếu lượt ai. Mỗi một cá nhân sẽ trải qua sự khiếp đảm vì nghe thấy tên của mình bị gọi để trình diện trơ trọi trước uy-quyền tối cao đáng sợ đối với vạn vật. Một lần một người bạn của chúng tôi, khi truyền giảng Tin lành đã hỏi, "Điều gì sẽ khác biệt cho những người mà đã báng bỏ và giơ tay để đánh Chúa Giê-sus, rồi gặp Ngài trong cảnh tượng này: Ngài, bây giờ không phải như Chiên Con của Đức Chúa Trời, nhu mì, bị trói và bị làm nhục, nhưng được đề cao nhất trên Tòa Lớn và Trắng và được mặc trong ánh sáng chói lọi? Họ sẽ bị câm lặng với sự kinh hãi làm sao!" Nhưng họ sẽ không phải là những người duy nhất! Mọi người mà đã có tính trơ tráo từ chối Đấng Christ là Chúa và Đấng cứu-chuộc sẽ trải qua sự khiếp sợ này. Thái độ của bạn đối với Đấng Christ là gì? Nếu bạn không tiếp nhận Đấng Christ để được sự tha thứ tội-lỗi của bạn, bạn sẽ trình diện trong những người bị kết tội đó trong sự phán-xét cuối cùng đáng sợ này. Hãy nghĩ về Giăng 3:36 "Ai tin Con thì được sự sống đời đời; ai không chịu tin Con, thì chẳng thấy sự sống đâu, nhưng cơn thịnh-nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó." Nửa nào của câu này diễn tả bạn là tùy thuộc nơi bạn.

Tôi muốn làm sáng tỏ để hiểu vấn đề khác. Khi đoạn Kinh thánh này phát biểu rằng "Mỗi người trong bọn đó bị xử-đoán tùy công việc mình làm," người ta có lẽ nghĩ rằng đó là kết quả của sự cân nhắc giữa những việc làm tốt và xấu để mà quyết định người đó được lên trời hay phải xuống âm phủ. Khái niệm tôn giáo đó rất phổ biến, nhưng sai lầm. Có rất nhiều lý do tại sao nó là khái niệm sai lầm, và tôi sẽ nhấn mạnh cách ngắn gọn một số lý do ở đây: 1) Sự cứu-rỗi không phải bởi những việc làm, bởi vì không có việc làm tốt nào có khả năng xóa bỏ dù chỉ một tội trước mặt Đức Chúa Trời (Ê-phê-sô 2:8-9). Đúng ra là, ngay cả chỉ một tội cũng là bằng chứng khẳng định rằng người đó là người có tội, và tội-lỗi thì không được hưởng vào trời. Chỉ duy nhất bởi sự chết của Đấng Christ để tội-lỗi được xóa bỏ. 2) Sự phán-xét của Tòa Lớn và Trắng không phải là sự phán-xét chung cho tất cả mọi người, nhưng chỉ cho những người hư-mắt mà Chúa Giê-sus cho là "đã có kẻ xét-đoán rồi." Vậy thì, sự phán-xét đề cập đến điều gì và tại sao những việc làm được xét-đoán? Nó chỉ biểu lộ sự công bình của Đức Chúa Trời để kết án, và để định đoạt tính mãnh liệt hay tính chất nghiêm trọng của sự chịu đựng của người bị kết án. Như chúng ta đã thấy đối với những người tin Chúa trong chủ đề về Tòa án Đấng Christ, nơi đó sẽ có sự khác nhau giữa những phần thưởng được ban cho những người được cứu-rỗi tùy theo sự phục vụ và lòng trung thành của họ đối

với Đấng Christ; ở đây sẽ có mức độ khác nhau của sự chịu đựng đời đời cho những người diệt vong, tùy theo trách nhiệm và hành động của họ chống lại Đấng Christ. Nói tóm lại, tất cả mọi người mà trình diện trong sự phán-xét của Tòa Lớn và Trắng sẽ bị kết tội, và tùy theo những việc làm của họ, bị phó vào những mức độ của sự chịu khổ đời đời.

"Đoạn, Sự chết và Âm-phủ bị quăng xuống hồ lửa. Hồ lửa là sự chết thứ hai. c. 15 Kẻ nào không được biên vào sách sự sống đều bị ném xuống hồ lửa." Những lời này uy nghiêm làm sao! Bạn có thực sự tin những lời đó không? Sự chết thứ hai không phải là kết thúc sự tồn tại của người bị kết tội, vì mỗi một người sẽ tồn tại trong thân-xác suốt thời gian đời đời vô cùng. Họ sẽ hoặc được cùng với Đấng Christ trong sự vui thích biết rõ về sự hiện diện và vinh hiển của Ngài, hoặc trong hồ lửa trong sự chịu khổ thảm thía. Nó được gọi là "sự chết thứ hai" vì nó là sự chia cách không thể sửa chữa được của người bị kết án ra khỏi Đức Chúa Trời, không bao giờ có thể được vào sự hiện diện ơn phước của Ngài. Những đoạn Kinh thánh này làm cảm động chúng ta một cách sâu sắc. Cảm tạ Đức Chúa Trời, tại thời điểm này chúng ta vẫn còn trong thời kỳ ơn phước, khi sự ban cho của sự cứu-rỗi còn tiếp tục và sự tha thứ tội-lỗi là thông điệp của Tận lành, phúc âm...Hãy đọc cùng với tôi những lời quý giá này trong Rô-ma 1:16 "Thật vậy, tôi không hổ-thẹn về Tin-lành đâu, vì là quyền-phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin". Chúng ta đã học tập cùng nhau đoạn Kinh thánh uy nghiêm này về sự phán-xét, trong đó chúng ta thấy rằng quyền-phép tối cao của Đấng Christ, là Người xét-đoán kẻ sống và kẻ chết, sẽ bảo đảm sự đoán-xét đời đời, mà nó không thể được chống án cho những người từ chối tin phúc âm. Nhưng trong Rô-ma 1:16 chúng ta thấy sự thật đáng quý là hôm nay, trong giai đoạn ơn phước, cũng chính quyền-phép đó của Đức Chúa Trời hoạt động nhân danh những người tin Đấng Christ với mục đích là tha thứ tội-lỗi của họ. Nói cách khác, quyền-phép của Ngài bảo đảm cho sự cứu-rỗi của bạn nếu bạn tin Đấng Christ là Đấng cứu-chuộc của bạn.

"Kẻ nào không được biên vào sách sự sống đều bị ném xuống hồ lửa." Đoạn Kinh thánh đó kết thúc như vậy. Cách diễn đạt sinh động làm sao! "bị ném xuống hồ lửa", như là một điều gì đó không được mong chờ sửa lại. Nó là hành động của quyền thế tối cao thuộc vai trò của Đức Chúa Trời. Khi kết thúc tất cả những cách đối xử của Ngài với loài người, Đức Chúa Trời sẽ là Đức Chúa Trời, và sẽ không cho phép một hành động nào chống nghịch Ngài qua được mà không bị trừng phạt. Hoặc tội-lỗi được xử lý bây giờ qua Đấng Christ và được tha thứ, hoặc nếu không, nó sẽ bị kết tội cho người mắc phạm trong sự xét-đoán đời đời trong hồ lửa. Đức Chúa Trời đã tuyên bố như vậy trong lời của Ngài, là Kinh thánh. Có rất nhiều ý kiến tôn giáo thuộc con người khác, nhưng ai sẽ có lời cuối cùng? Không nghi ngờ gì, đó là Đức Chúa Trời. Bạn sẽ làm gì bây giờ với Đấng Christ?

Để kết thúc, tôi muốn thêm sự tham khảo khác về Hồ Lửa, Từ đoạn Kinh-thánh theo sau đoạn đã đọc này: Khải-huyền 21:8 kể chi tiết ai sẽ bị trong Hồ Lửa. "Còn những kẻ hèn nhát, kẻ chẳng tin, kẻ đáng gớm-ghét, kẻ giết người, kẻ dâm-loạn (những tội thuộc tình dục), kẻ phù-phép (cách đối xử bằng dục phẩm và ma thuật), kẻ thờ thần-tượng (thờ phượng tượng thần hoặc bất cứ điều gì khác Đức Chúa Trời), và phạm kẻ nào nói dối, phần của chúng nó ở trong hồ có lửa và diêm cháy bùng-bùng: đó là sự chết thứ hai." Có nhiều tội gây xôn xao dư luận được ghi rõ, nhưng hãy chú ý một cách tỉ mỉ ai đứng đầu danh sách đó: "kẻ hèn-nhát, kẻ chẳng tin". Người "hèn-nhát" nghe Tin-lành, nhưng sợ "những điều người ta sẽ nói" hơn Đức Chúa Trời và những lời cảnh báo uy-nghiêm trong Kinh-thánh. Kẻ "chẳng tin" từ chối tin một cách đơn thuần. Hai hạng người đó đứng đầu danh sách của những người sở hữu những điều thuộc vào Hồ Lửa. Nói cách khác, không nhất thiết phải là người giết người hoặc người tà dâm mới phải xuống âm-phủ. Có nhiều người nói với tôi, "Tôi không làm gì sai cho người khác," để cho hiểu rằng họ không phải là những người có tội; nhưng Kinh-thánh tuyên bố rằng không ai là không có tội; vì thế tất cả chúng ta đều cần phải tiếp nhận Đấng Christ là Chúa và Đấng cứu-chuộc để được cứu-rỗi. Bạn nghĩ gì về tất cả những điều này? Bạn được an toàn khỏi ngày thịnh-nộ này không?

NHỮNG CÂU HỎI 17 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hoặc trên tờ giấy rời)

- 1) Trong "sự phán-xét của Tòa Lớn và Trắng", ai sẽ là những người bị đoán-xét? Và ai là Quan-án?
- 2) Khi nghĩ về Khải-huyền 1:12-16, Tại sao gây ra sự sợ hãi quá lớn trong những người bị đoán-xét?

- 3) Có khái niệm phổ biến nói rằng "sự chết kết thúc tất cả". Điều này đúng không? Giải thích câu trả lời của bạn.
 - 4) Ba quyển sách được mở trong sự phán-xét này là những quyển sách nào? (Khải-huyền 20:12)
 - 5) "Bị xử-đoán tùy công-việc mình làm", có nghĩa gì? (Khải-huyền 20:12)
 - 6) Số phận cuối cùng của kẻ chẳng tin là gì? (Khải-huyền 20:14-15)
 - 7) Những người nào được thấy đầu tiên trên danh sách những người đi vào Hồ Lửa? (Khải-huyền 21:8)
-

Hai Con đường và hai Số phận #18

CHỦ ĐỀ "Không có Con Đường Trung"

Hãy đọc Giăng 3:36 "Ai tin Con, thì được sự sống đời đời; ai không chịu tin Con, thì chẳng thấy sự sống đâu, nhưng cơn thịnh-nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó."

Câu Kinh thánh này cố nhiên định rõ hai thái độ thiêng liêng, những kết quả của chúng, và ...

KHÔNG KỂ ĐẾN LẬP TRƯỜNG TRUNG LẬP NÀO.

Hãy chú ý nội dung trong những câu Kinh thánh ngay trước câu này.

"Đấng từ trên cao đến là trên hết mọi loài. Kẻ từ đất đến là thuộc về đất, và nói ra cũng như là thuộc về đất; còn Đấng từ trời đến thì trên hết mọi loài. c. 32 Ngài làm chứng về điều Ngài đã thấy và nghe; song không có ai nhận lấy lời chứng của Ngài. c. 33 Ai đã nhận lấy lời chứng của Ngài thì làm chứng chắc rằng Đức Chúa Trời là thật. c. 34 Vì Đấng mà Đức Chúa Trời đã sai đến thì rao-truyền lời của Đức Chúa Trời, bởi Đức Chúa Trời ban Thánh-Linh cho Ngài không chừng-mực. c. 35 Cha yêu Con, và đã giao hết mọi vật trong tay Con. c. 36 Ai tin Con, thì được sự sống đời đời; ai không chịu tin Con, thì chẳng thấy sự sống đâu, nhưng cơn thịnh-nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó."

c. 31 "Đấng từ trên cao đến". Với những lời này, Giăng Báp-tít khẳng định Đấng Christ nói về trời với sự nhận biết mắt thấy tai nghe, bởi vì Ngài đến từ trời! Chính Ngài biết sự thánh khiết thắng thế ở đó, và những điều kiện được đòi hỏi để vào đó, đặc tính của Đức Chúa Trời, v. v. Không phải là dường như Ngài từ đất đến, và tự tiện suy đoán hoặc có những ý kiến trái ngược về trời. Chúng ta có thể đánh giá sự cao hơn tuyệt đối của Đấng này từ trên cao đến, như nguồn tin chắc chắn. Bây giờ chúng ta hãy xem những câu này còn cho biết những điều gì nữa:

c. 32 Mặc dù Ngài là người chứng kiến về trời và nói về hoàn cảnh của riêng Ngài, "không có ai nhận lấy lời chứng của Ngài." Điều đó lắng mạ đến Đức Chúa Trời, vì Ngài đã đến chính là "Ngôi-Lời, Đấng thành tín chân thật, Lễ thật," những danh hiệu diễn tả về Chúa Giê-su-Christ.

c. 33 Ai mà thực sự tin Ngài thì "làm chứng chắc rằng Đức Chúa Trời là thật." Nói cách khác, người đó đã nhận lấy lời chứng của Đấng Christ như là lời của Đức Chúa Trời, chân thật và chắc chắn. Làm điều này bày tỏ đức tin nơi Đức Chúa Trời.

c. 34 Đấng Christ, Ngài đã bày tỏ ra sự biết Đức Chúa Trời và là Đấng làm chứng thành tín về những điều thuộc về trời, có sức mạnh vô hạn và ơn phước. Trong số những thuộc tính của Ngài là quyền quyết định số phận đời đời của mỗi một con người.

c. 35 Cha yêu Con, và đã giao hết mọi vật trong tay Con (bao gồm cả những con người), và đặt mọi vật theo sự sắp đặt của Con. Những ai sẽ được Ngài đón nhận đến sự vinh-hiến cùng với Ngài? Chỉ có những người tin cậy và tiếp nhận niềm-tin và sự-sống của Đức Chúa Trời: những người mà tin Ngài chân thật. Đấng Christ sẽ không đón nhận lên trời một ai chẳng tin, hoặc chống đối, hoặc người trung lập, hoặc bất cứ ai chống lại ý chí của họ. Những người như vậy sẽ bị hoàn toàn ra khỏi nơi trên trời, tức là nơi có ngai của Đức Chúa Trời.

Bây giờ, chúng ta hãy nhìn lại c. 36.

"Ai tin Con, thì được sự sống đời đời; ai không chịu tin Con, thì chẳng thấy sự sống đâu, nhưng cơn thịnh-nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó."

Chúng ta thấy câu Kinh thánh suy đi xét lại quanh "tin Con" và "không chịu tin Con". "tin Con" có nghĩa là gì? Thay cho câu trả lời, chúng ta có thể xem lại đoạn Kinh thánh đến trước câu Kinh thánh này trong cùng sách phúc âm của Giăng. Ví dụ, Giăng 1:1-3 khẳng định cho chúng ta thần tánh tồn tại đời đời của Đấng Christ. Ngài luôn luôn thực sự là Đức Chúa Trời, Đức Chúa Con, Ngôi-Lời, Đấng Tạo-hóa muôn-vật, và không thấp kém hơn Đức Chúa Cha, đừng nói chi đến vật thọ tạo, không như một số những tôn giáo sai lầm khẳng định. Câu 14 giải thích rằng Ngài đã đến mang thân-xác loài người, bằng cách này chúng ta gọi là sự hiện thân, để tỏ ra cho chúng ta thấy được Đức Chúa Trời không nhìn thấy được, c. 18. Trong cùng

chương thứ nhất, Giảng Báp-tít dạy chúng ta về sứ mệnh của Chúa Giê-sus khi Ngài đã đến thế gian: "Kìa, Chiên con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội-lỗi thế gian đi." Điều đó đề cập thẳng đến sự chết của Ngài cho tội-lỗi của chúng ta trên cây thập tự. Cuối cùng, trong chương 3, chúng ta thấy đề cập đến sự tha-thứ tội-lỗi và sự cứu-rỗi mà chúng ta có bởi tin nơi Ngài là Đấng Cứu-chuộc của chúng ta: "Vì Đức Chúa Trời yêu-thương thế-gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư-mất mà được sự sống đời đời." (3:16). Tất cả điều này được bao hàm trong "Ai tin Con". Nó không phải chỉ là tin rằng Chúa Giê-sus đã tồn tại. Nó phải là tiếp nhận Ngài là Đấng cứu-chuộc của mình.

Hiển nhiên rằng câu Kinh thánh đó chứa hai phần khác nhau. Ví dụ, tôi thấy rằng nó phân chia giữa người tin và người không chịu tin:

Ai tin Con, thì được sự sống đời đời;

.....

ai không chịu tin Con, thì chẳng thấy sự sống đâu, nhưng cơn-thạnh-nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó.

Cả thiên hạ phải được phân ra bằng cách này, dựa trên nền tảng về thái độ của người đó đối với Chúa Giê-sus; Ngài là ai, và Ngài đã làm gì trong sự chết của Ngài trên cây thập tự giá như sự hy sinh cho tội-lỗi của chúng ta. Mỗi một người hoặc tin nơi Ngài và có sự sống đời đời, hoặc chẳng (từ-chối) tin Ngài và ở dưới cơn thịnh-nộ của Đức Chúa Trời. Mỗi nhóm người có thể được phân chia làm hai; một phần gồm những người tin và phần khác gồm những người chẳng tin. Sự chia này kể cả cho mọi giáo đoàn, hay hội chúng, hay dân số, hay ngay cả số người của mỗi một gia đình. Nhưng chúng ta nên tiến một bước xa hơn; mỗi một người hoặc là ở trong phần đầu hoặc ở phần cuối. Hãy cho phép tôi hỏi bạn; bạn đang ở trong phần nào? Bạn có nhìn nhận rằng bạn là một người có tội trước mặt Đức Chúa Trời, và vì thế ở dưới sự xét-đoán không? Bạn tin rằng Chúa Giê-sus đã đến để chịu chết như là sự hy sinh cho sự xét-đoán đó không? Hãy ôn lại phần mà chúng ta đã xét trước đây liên quan đến điều có nghĩa là "tin Con," và đón nhận cho mình điều mà Đức Chúa Trời hứa như hậu quả; "được sự sống đời đời." Cùng một Đức Chúa Trời hứa ban cho sự sống đời đời hoặc giáng xuống sự xét-đoán đời đời. Cũng đọc Giảng 3:18 để tiến hành tương tự, chia câu đó ra, và xem bạn thích hợp ở trong phần nào?

NHỮNG CÂU HỎI 18 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hoặc trên tờ giấy rời)

- 1) Giảng 3:36 Viết lại đầy đủ câu Kinh thánh.
- 2) Giảng 3:31 Điều gì làm cho Đấng Christ có đủ tư cách như nhân chứng có đủ thẩm quyền liên quan đến trời, Đức Chúa Trời, sự cứu-rỗi, v. v.?
- 3) Giảng 3:32, 33 Một người mà chẳng tin lời chứng của Đấng Christ thì lắng mạ đến ai?
- 4) Hãy xen bài học ở câu 35. Đấng Christ sẽ không nhận ai lên trời?
- 5) "Tin Con" có nghĩa là gì?
- 6) Hãy phân chia câu Kinh thánh như chúng tôi đã đề xuất ở những phần chú ý.

.....

Bạn đang ở trong phần nào?

- 7) Ở đây, Ai là người hứa ban sự sống đời đời cho người tin, và đồng thời, giáng xuống sự xét-đoán cho người từ chối tin?

Hai Con đường và hai Số phận #19

CHỦ ĐỀ Đường đi trong sạch

HÃY ĐỌC Châm ngôn 14:12; 16:25 "Có một con đường coi dường chánh-đáng cho loài người; Nhưng đến cuối-cùng nó thành ra nẻo sự chết."

Chúng ta đã thấy rồi chỉ có hai con Đường, đường hẹp dẫn lên trời, và đường khoảng khoát dẫn đến sự phán-xét. Tuy vậy, trên biểu đồ đường vạch giống như lẽ đường hiện ra được gọi là ĐƯỜNG ĐI TRONG SẠCH, nhưng nó ở trong phạm vi ranh giới của con đường khoảng khoát. Điều đó nói cho chúng ta về con đường mòn của những người, người đó có (hay ít nhất tỏ vẻ là có) một đời sống đạo đức và sự tín ngưỡng cao hơn, không cần nhắc rằng họ đang thuộc vào nhóm người giống như những người nghiện ngập, bạo lực hay những người trái đạo đức. Họ tin tưởng rằng họ không xứng đáng xuống địa ngục. Nhưng biểu đồ chỉ ra đúng những điều mà Kinh thánh bày tỏ; điều đó đưa tới sự bất ngờ cho họ, thực tế họ đang ở trên con đường xa nhất bởi vì họ từ chối chấp nhận lẽ thật của Kinh thánh mà đã tuyên bố rằng tất cả mọi người đều là người có tội, cần thiết sự cứu-rỗi. Tính tự cao và lòng tự ái của họ gây đến sự nguy hiểm, và trong sự phản ứng của họ để bảo chữa cho mình, họ không sẵn lòng để nghe thông điệp mà Đức Chúa Trời có cho họ, Tin lành.

Dân Giu-đa theo tiêu chuẩn để đánh giá rộng đã ở trong hoàn cảnh này.

Trong Rô-ma 10:1-3 sứ đồ nói: "Hỡi anh em, sự ước-ao trong lòng tôi và lời tôi vì dân Y-sơ-ra-ên cầu nguyện cùng Đức Chúa Trời, ấy là cho họ được cứu. c. 2 Vì tôi làm chứng cho họ rằng họ có lòng sốt-sắng về Đức Chúa Trời, nhưng lòng sốt-sắng đó là không phải theo trí-khôn. c. 3 Bởi họ không nhận biết sự công bình của Đức Chúa Trời và tìm cách lập sự công-bình riêng của mình, nên không chịu phục sự công-bình của Đức Chúa Trời;"

"Họ có lòng sốt-sắng về Đức Chúa Trời, nhưng lòng sốt-sắng đó là không phải theo trí-khôn." "Trí-khôn" có nghĩa là sự hiểu biết đúng. Họ là những người ngoan đạo, nhưng khái niệm của họ về Đức Chúa Trời đã không đầy đủ, và đúng ra là họ đã không biết Ngài. Họ đã tưởng rằng Ngài được thỏa mãn với những thông lệ máy móc, thủ tục nghi thức và những lời cầu nguyện của họ, và đã không cần nhắc tới sự thật về cá tính của Ngài và khao khát đến mối quan hệ hòa thuận.

"Không nhận-biết sự công-bình của Đức Chúa Trời." Điều này có lẽ là sự ngu dốt tự nguyện, hay ít nhất, là sự sai lầm bởi vì tin tức thuộc tôn giáo không thích đáng. "Tìm cách lập sự công-bình riêng của mình"... Đã mất tầm nhìn từ độ cao nhất thuộc sự công-bình của Đức Chúa Trời, họ đã lừa dối bản thân bằng cách nghĩ rằng sự công-bình của riêng họ là đủ.

"Nên không chịu phục sự công-bình của Đức Chúa Trời." Kết quả của con đường tự cao tự đại và tính tự phụ tự mãn đã phải chấm dứt trong sự chống nghịch hoàn toàn lại Đức Chúa Trời.

Lu-ca 18:9-14 "Ngài lại phán thí-dụ này về kẻ cậy mình là người công-bình và khinh-dể kẻ khác: c. 10 Có hai người lên đền-thờ cầu-nguyện: một người Pha-ri-si và một người thu thuế. c. 11 Người Pha-ri-si đứng cầu nguyện thàm như vậy: Lạy Đức Chúa Trời, tôi tạ ơn Ngài, vì tôi không phải như người khác, tham-lam, bất-nghĩa, gian-dâm, cũng không phải như người thu thuế này. c.12 Tôi kiêng-ăn một tuần-lễ hai lần, và nộp một phần mười về mọi món lợi của tôi. c. 13 Người thu thuế đứng xa xa, không dám ngước mắt lên trời, đấm ngực mà rằng: Lạy Đức Chúa Trời, xin thương-xót lấy tôi, vì tôi là kẻ có tội! c. 14 Ta nói cùng các người, người này trở về nhà mình, được xưng công-bình hơn người kia; vì ai tự nhắc mình lên sẽ phải hạ xuống, ai tự hạ mình xuống sẽ được nhắc lên."

C. 9 Thí dụ đó nhắm vào những người này trên Con Đường Trong sạch.

Hãy chú giải điều trái ngược với điều Kinh thánh nói (ví dụ như Rô-ma 3:10... "Chẳng có một người công-bình nào hết, dẫu một người cũng không.") Việc quan trọng là mỗi một người so sánh mình với ai. Sự so sánh những người này với những người khác là hợp lý trong nhiều khía cạnh của cuộc sống; nhưng đến khi phải cân nhắc sự công-bình hay sự chính nghĩa, để mà xứng đáng với trời, Đức Chúa Trời đòi hỏi mỗi người được so sánh với Con người của chính mình Ngài, với Đức Chúa Trời! Bởi vì điều này, trong

sự rao-giảng Tin lành, chúng tôi hiến dâng nhiều thời gian để biểu lộ sự công-bình của Đức Chúa Trời và thực tế trái ngược có liên quan là tất cả chúng ta đều là những người có tội và thiếu sự vinh-hiển của Ngài.

C. 10 Tính chất tôn giáo của cả hai người: Họ đã khác nhau trong cách thức nào?

C. 11, 12 "Người Pha-ri-si (cũng xem cả Lu-ca 11:37-40, 12:13)

"đứng cầu nguyện thầm như vậy... tôi không phải như người khác ... bất nghĩa"

Chúng ta thấy rằng sự đánh giá của người đó là rất giả tạo, ông thiếu sự khiêm tốn và sự ăn năn. Sự so sánh của ông chỉ với những người khác, và không so sánh với Đức Chúa Trời.

C. 13 "Người thu thuế ... không dám ngước mắt lên trời."

Trong sự trái ngược chúng ta đánh giá cao thái độ của ông về sự ăn năn và sự khiêm nhường.

"Lạy Đức Chúa Trời, xin thương-xót lấy tôi, vì tôi là kẻ có tội!" " Lạy Đức Chúa Trời, xin thương-xót lấy tôi". Nhưng ông dựa trên cơ sở gì để ông cầu khẩn sự thương-xót? Xin sự thương-xót đồng thời ngụ ý công nhận hoàn toàn về sự có tội của ông và ông xứng đáng nhận sự xét-đoán. Nhưng những lời ông dùng cũng tỏ ra thêm một điều: căn cứ vào sự tiến hành thờ phượng Chúa trong đền thờ, thường luôn luôn có cửa-lễ dâng lên bàn thờ. Đã có cửa-lễ vào buổi sáng, và có cửa-lễ vào buổi chiều, cộng thêm những cửa-lễ khác được dâng. Người thu thuế thỉnh cầu sự thương xót nhờ vào giá trị hoặc tính tốt của-lễ thiêu trên bàn thờ, mà giá trị thiêng liêng ông thỉnh cầu là sự che đậy những tội-lỗi của ông. Sự giết sinh-tế căn cứ vào qui định và mạng lệnh của chính Đức Chúa Trời đã là điều khoản của ông, và người thu thuế đó đã làm điều đúng để thích hợp cho chính ông giá trị của sự hy sinh để trả cho tội-lỗi của ông.

**ĐÓ LÀ ĐIỀU ĐÚNG ĐẮN MÀ NHỮNG NGƯỜI CÓ TỘI TRONG THỜI ĐẠI CỦA CHÚNG TA!
CŨNG PHẢI LÀM**

Bằng đức tin và không phải xưng nhận bất cứ loại công trạng nào, mỗi một người phải quý trọng sự hy sinh của Đấng Christ riêng tư như cách để được tha thứ tội-lỗi của mình, và là nền tảng công bình dựa vào đó Đức Chúa Trời có thể bày tỏ sự thương-xót cho những kẻ có tội và xưng công bình cho những kẻ không công bình.

C. 14 .."người này trở về nhà mình, được xưng công-bình hơn người kia ..." Với những lời súc tích này, Chúa tóm tắt kết quả cho hai người. Người thu thuế bị khinh miệt, người đã nhìn nhận bản thân mình là kẻ không công-bình,, đã được xưng công-bình bởi Đức Chúa Trời, và những tội-lỗi của ông đã được tha thứ. Ngược lại, người Ph-ri-si, người tự xưng mình công-bình, thì bị Đức Chúa Trời xem là còn không công-bình.

Bạn thân mến, bạn có cảm thấy đồng nhất với những người này hay không? Với người nào trong hai người đó? Bạn có thú nhận rằng bạn là người có tội, và bạn có đón nhận cho mình giá trị sự chết của Đấng Christ không? Bạn có thể "trở về nhà mình" được xưng công-bình hay không

NHỮNG CÂU HỎI 19 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hoặc trên tờ giấy rời)

- 1) Châm-ngôn 14:12 Câu này diễn tả "con đường" hay cách suy nghĩ gì?
- 2) Những người trên "Con đường Trong sạch" họ mắc sai lầm cơ bản gì?
- 3) Tại sao họa sĩ đã vẽ Con đường Trong sạch ở vị trí xa Cửa hẹp nhất?
- 4) Người Pha-ri-si đã xem mình "công-bình", nhưng căn cứ theo Đức Chúa Trời thì ông ta đã thực sự là công-bình không?
- 5) Nếu chúng ta muốn là "công-bình", và có thể được chấp nhận vào trời, chúng ta phải so sánh mình với người nào?
- 6) Người thu thuế đã thú nhận rằng ông đã là người có tội, và bởi vậy, là không công-bình. Ông đã được

xưng công-bình (được đánh giá "công-bình") bằng cách nào?

7) Một người có thể được xưng công-bình trước mặt Đức Chúa Trời ngày nay bằng cách nào?

Hai Con đường và hai Số phận #20

CHỦ ĐỀ **Bằng cách nào để đạt được Sự sống Đời đời**

HÃY ĐỌC Giảng 5:21-29 "Vả, Cha khiến những kẻ chết sống lại và ban sự sống cho họ thể nào, thì Con cũng ban sự sống cho kẻ Con muốn thể ấy. c. 22 Cha cũng chẳng xét-đoán ai hết, nhưng đã giao trọn quyền phán-xét cho Con, c. 23 đặng ai nấy đều tôn-kính Con, cũng như tôn-kính Cha vậy. Ai không tôn-kính Con, ấy là không tôn-kính Cha, là Đáng đã sai Con đến. c. 24 Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, ai nghe lời ta mà tin Đáng đã sai ta, thì được sự sống đời đời, và không đến sự phán-xét, song vượt khỏi sự chết mà đến sự sống. c. 25 Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, giờ đến, và đã đến rồi, khi những kẻ chết sẽ nghe tiếng của Con Đức Chúa Trời, và những kẻ nghe sẽ được sống. c. 26 Vì như Cha có sự sống trong mình, thì Cha cũng ban cho Con có sự sống trong mình vậy. c. 27 Cha đã ban quyền thi-hành sự phán-xét cho Con, vì là Con người. c. 28 Chớ lấy điều đó làm lạ; vì giờ đến, khi mọi người ở trong mồ mà nghe tiếng Ngài và ra khỏi; c. 29 ai đã làm lành thì sống lại để được sống, ai đã làm dữ thì sống lại để bị xét-đoán."

Bối cảnh của đoạn Kinh thánh này:

Những người Pha-ri-si tức giận vì Chúa Giê-sus tuyên bố Ngài là Con Đức Chúa Trời, điều đó họ giải thích một cách chính xác là lời xác nhận Ngài ngang bằng với Đức Chúa Trời.

C. 19-21 Chúa Giê-sus đã đáp lại, Ngài đã không phải chỉ thật sự là Đức Chúa Trời mà còn là Đức Chúa Con, Ngài có thuộc tính để ban sự sống cho người nào Ngài muốn, tức là sự thi-hành quyền tối cao đầy đủ của Ngài. Chúng ta sẽ thấy những tiêu chuẩn gì dẫn đến sự ban cho hoặc không ban cho sự sống đời đời của Ngài.

C. 19 Công việc của Ngài đã hoàn toàn hòa hợp với Đức Chúa Cha.

C. 20 Ngài nói rằng Ngài được hưởng tình yêu và sự chấp thuận của Cha trong công việc cùng với Ngài, và ngay cả những công việc lớn lao hơn nữa Ngài sẽ làm.

C. 21 Ngài nêu ra khả năng để ban sự sống cho kẻ nào Ngài muốn, là bằng chứng cao nhất về sự chấp thuận và sự tin tưởng mà Cha đặt nơi Ngài.

C. 22 "đã giao trọn quyền phán-xét cho Con." Ngài là quan-án, người trong quyền phán-xét tối cao riêng của Ngài, quyết định ai là người nhận được sự sống đời đời và ai không.

"ĐẶNG ..."

C. 23 "ai nấy đều tôn-kính Con, cũng như tôn-kính Cha vậy."

Tại sao tôn-kính Ngài là quan trọng và thích hợp?

Bởi vì Ngài là Đáng xác định ai là người mà Ngài sẽ chia phần sự sống đời đời cho. Từ địa vị là Quan án, ngài quan sát và đánh giá sự phản ứng và thái độ của mọi người đối với Đức Chúa Trời và đối với thông điệp của Tin-lành, để nhận thấy những ai là ăn năn và là người tin, hoặc ai còn tiếp tục là người chống đối.

C. 24 Ngài chỉ ra điều là nền tảng hay những tiêu chuẩn dựa vào đó Ngài phán-xét, hoặc quyết định, số phận đời đời cho mọi người. Chúng ta hãy đương đầu với câu Kinh thánh quý giá này theo từng phần:

"Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người..." Hay như trong một số bản dịch khác diễn đạt "Thật vậy, thật vậy, ...". Chúa Giê-sus thường luôn luôn nói cho biết sự thật, đương nhiên là vậy, nhưng ở đây Ngài nhấn mạnh nó.

"ai nghe lời ta," "Nghe lời" thường có nghĩa mạnh hơn chỉ nghe nói, xử dụng đôi tai của bạn: nó có nghĩa vâng lời với sự tin tưởng và sự hiểu biết, thực sự tiêu hóa được lời dạy dỗ. Lời của Ngài bao gồm điều gì? Đó là thông điệp về Tin-lành mà bạn đang lắng nghe.

"mà tin Đấng đã sai ta" Chú ý điều mà phần này diễn đạt. Ai đã sai Chúa Giê-sus? Đức Chúa Cha đã sai Ngài. "Tin nơi Đức Chúa Trời" có ý nghĩa giống như "tin Đức Chúa Trời" không? Phần thứ nhất có nghĩa là chấp nhận sự thật về sự tồn tại và đặc tính của Ngài, nhưng phần thứ hai thì có nghĩa tin và hành động dựa theo điều mà Ngài nói với chúng ta. Phần đông thường chấp nhận rằng có Đức Chúa Trời, nhưng số lượng ít người thực sự tôn-kính Ngài và chú ý tới Lời Ngài trong cuộc đời của họ. Một người tin Đức Chúa Trời, dựa vào thông điệp của Tin-lành, là người chấp nhận rằng mình là người có tội ở dưới sự đoán-xét và Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài lên thập tự giá để trả cho sự phạm tội và sự chết xứng đáng cho tội-lỗi của người đó. Người như thế không dựa vào bất cứ điều gì hoặc bất cứ ai khác để cứu mình: không phải là những việc làm tốt hay sự công-bình của riêng mình; không phải tôn giáo của mình, không phải những thánh đồ và cũng không phải Nữ đồng trinh Ma-ri, v. v.

"được sự sống đời đời" Đức tin của người nghe lời này đưa đến kết quả là trong sự phước hạnh lớn được ban cho bởi chính Đức Chúa Trời, mà kết quả đó được bày tỏ trong ba chi tiết. Ở phần này, "được sự sống đời đời" là trái ngược với sự chết thiêng-liêng, tức là sản phẩm của tội-lỗi trong sự vi phạm của người đó. Nó biểu lộ rằng người có tội đó trước đây đã bị phân cách khỏi Đức Chúa Trời, bây giờ được ràng buộc với Ngài bằng sự sống thiêng-liêng, sự sống đời đời, có dự phần trong sự sống của Đức Chúa Trời. Bây giờ tội-lỗi của người đó không xuất hiện nghịch lại người đó; người đó đã được tha thứ và được xưng công-bình.

"và không đến sự phán-xét" Sự phán-xét xảy ra bởi vì lý do rõ ràng; tội-lỗi. Có sự gạt bỏ tội-lỗi, nguyên nhân của sự phán-xét này được xóa bỏ và người đó được giải thoát khỏi sự phạm tội của mình. Đồng thời, sự biểu lộ này nhắc nhở chúng ta về phương hướng tới nơi mà mỗi cá nhân phải đương đầu: hướng xuống, tới âm phủ (địa ngục). Nó là bằng chứng rằng bây giờ người đó không đi theo hướng đó, bởi vì bây giờ người đó "không đến sự phán-xét." Điều gì đã xảy ra? Câu trả lời đi theo ...

"song vượt khỏi sự chết mà đến sự sống." Chúng ta có thể minh họa bằng cách nhìn vào Cửa Hẹp. Nó là phương pháp duy nhất để thoát khỏi Đường Khoảng khoát dẫn đến âm-phủ, và là lối vào duy nhất đến Đường Chật mà nó dẫn lên trời. Tin là đồng nghĩa với vào cửa hẹp. Hãy nhớ lại điều Chúa Giê-sus đã phán trong Giăng 10:9, "Ta là cái cửa: Nếu ai bởi ta mà vào, thì sẽ được cứu-rỗi;"

Chúng ta hãy xét phần còn lại của đoạn Kinh thánh--

C. 25 diễn tả lời tuyên bố hiện nay về Tin-lành, thông điệp về sự sống cho những kẻ chết (vì làm-lỗi và tội-ác mình). những người này không phải là những người có thân-xác chết, nhưng là những người còn đang ở trên Đường Khoảng khoát. Chúng ta thấy rằng sự nghe là không bắt buộc, phụ thuộc vào ý-muốn của người nghe ("... những kẻ nghe ...")

C. 26-27 Những câu này nói về thuộc tính của Đức Chúa Con mà nó cho Ngài quyền chia phần sự sống thiêng-liêng, sự sống đời đời cho những người tin mà họ nghe lời Ngài. Bởi vậy, nó không phải là sự thừa nhận, vì thế, để người tin nói rằng mình được cứu-rỗi. Người đó phải trích dẫn những lời của Chúa mà chúng có quan hệ tới việc quan trọng này, nó được ban cho bởi quyền phép của Chúa.

C. 28-29 Cách diễn đạt này rất giống với c. 25; dù như thế nào lời phán ở đây được gửi tới những thánh giả khác: mệnh lệnh tương lai đó tới những người mà họ đã chết và được chôn cất về thể xác, ra lệnh họ hiệp lại với thân-xác của họ và sống lại. Chúng ta chú ý ..

a) Sự nghe của họ không phải là tùy ý: họ sẽ phải đáp lại, và sẽ ra khỏi, hoặc đến sự sống vinh-hiến cùng với Đấng Christ, hoặc đến sự đoán-xét đời đời qua sự phán-xét của Tòa Lớn và Trắng.

b) Mọi người chết sẽ trải qua sự sống lại.

So sánh "đã làm lành" với c. 24. "Đã làm lành" là đã nghe lời với đức tin, tức là tin rằng nó là thông điệp từ Đức Chúa Trời và tiếp nhận sự cứu-rỗi.

"Đã làm dữ" là tất cả những việc làm trái ngược lại: thiếu chú ý tới Lời Ngài, và không tin Ngài (Đức Chúa Trời). Dĩ nhiên, Chúa Giê-sus đã không đón nhận vào trời bất cứ ai có thái độ chống nghịch lại Đức Chúa Trời.

NHỮNG CÂU HỎI 20 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hay trên tờ giấy rời)

- 1) (Bối cảnh) Tại sao những người Pha-ri-si bị làm gương xấu như thế?
 - 2) C. 2 Ở đây Chúa Giê-sus xác nhận là có thuộc tính gì làm kinh ngạc?
 - 3) C. 22 Ở đây chúng ta thấy thuộc tính gì khác?
 - 4) C.23 Có những lý do gì khiến chúng ta nên tôn-kính Đức Chúa Con?
 - 5) C. 24 Chúa Giê-sus sẽ quyết định ai để cứu và ai để kết án bằng cách nào?
 - 6) C. 6 Bao nhiêu người chết sẽ được sống lại?
 - 7) C. 29 "Đã làm lành" có nghĩa gì? (Hãy đọc sự giải thích một cách cẩn thận!)
-

Hai Con đường và hai Số phận #21

CHỦ ĐỀ Tên trộm-cướp ăn-năn

HÃY ĐỌC Lu-ca 23:20-25 "Phi-lát có ý muốn tha Đức Chúa Giê-sus, nên lại nói cùng dân-chúng nữa. c. 21 Song chúng kêu lên rằng: Đóng đinh nó trên cây thập-tự đi! Đóng đinh nó trên cây thập-tự đi! c. 22 Phi-lát lại nói đến lần thứ ba, rằng: Vậy người này đã làm điều ác gì? Ta không tìm thấy người có sự gì đáng chết. Vậy, đánh đòn xong, ta sẽ tha. c. 23 Nhưng chúng cố nài, kêu lớn tiếng rằng phải đóng đinh Ngài trên cây thập-tự; tiếng kêu của họ được thắng. c. 24 Phi-lát truyền làm y như lời chúng xin. c. 25 Bèn tha tên tù vì tội dấy loạn và giết người, là người chúng đã xin tha; rồi phó Đức Chúa Giê-sus cho mặc ý họ."

Họ tố cáo Ngài về sự làm phản, cấm nộp thuế cho Sê-sa, và Ngài xưng mình là Vua. Tất cả những lời kiện cáo thuộc chính trị này được có mưu đồ nhằm làm cho Phi-lát quan tâm, nhưng ông đã không tin họ, vì ông xác nhận tính vô tội của Đấng Christ (3 lần trong những câu 4, 14, 22) và đã nói "Ta không tìm thấy người có sự gì đáng chết."

Dù thế nào đi nữa, Phi-lát mặc dù ông đã được làm cho tin về tính vô tội của Ngài, đã nhượng bộ cho sự khăng khăng của họ, có lẽ e ngại về tương lai chính trị riêng của ông. Ông đã ra lệnh đóng đinh Chúa Giê-sus.

Lu-ca 23:32-43 "Chúng cũng đem hai người đi nữa, là kẻ trộm-cướp, để giết cùng với Ngài. c. 33 Khi đến một chỗ gọi là chỗ Sọ, họ đóng đinh Ngài trên cây thập-tự tại đó, cùng hai tên trộm-cướp, một tên bên hữu Ngài, một tên bên tả. c. 34 Song Đức Chúa Giê-sus cầu rằng: Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết mình làm điều gì. Đoạn, họ bắt thăm chia nhau áo-xống của Ngài. c. 35 Dân-chúng đứng đó mà ngó. Các người coi việc nhạo-cười Ngài, rằng: Nó đã cứu kẻ khác; nếu nó là Đấng Christ, Đấng Đức Chúa Trời đã lựa, thì hãy cứu mình đi! c. 36 Quân-lính cũng giỡn-cợt Ngài, lại gần đưa giấm cho Ngài uống, c. 37 mà rằng: Nếu người là Vua dân Giu-đa, hãy tự cứu lấy mình đi! c. 38 Phía trên đầu Ngài, có đề rằng: NGƯỜI NÀY LÀ VUA ĐÂN GIU-ĐA. c. 39 Và, một tên trộm-cướp bị đóng đinh cũng mắng-nhiếc Ngài rằng: Người không phải là Đấng Christ sao? Hãy tự cứu mình người cùng chúng ta nữa! c. 40 Nhưng tên kia trách nó rằng: Người cũng chịu một hình phạt ấy, còn chẳng sợ Đức chúa Trời sao? c. 41 Về phần chúng ta, chỉ là sự công-bình, vì hình ta chịu xứng với việc ta làm; nhưng người này không hề làm một điều gì ác. c. 42 Đoạn lại nói rằng: Hỡi Giê-sus, khi Ngài đến trong nước mình rồi, xin nhớ lấy tôi! c. 43 Đức Chúa Giê-sus đáp rằng: Quả thật, ta nói cùng người, hôm nay người sẽ được ở với ta trong nơi Ba-ra-đi."

Khi nghĩ về chủ đề của chúng ta, chúng ta thấy những điều sau đây liên quan đến những tên trộm-cướp:

C. 32 "Chúng cũng đem hai người đi nữa, là kẻ trộm-cướp, để giết cùng với Ngài." Điều này khiến tôi nghĩ về Ê-sai 53:12; "người ... đã bị kẻ vào hàng kẻ dữ". Tới mức mà theo bất cứ người theo dõi thường nào liên quan, đã có ba kẻ làm việc ác.

C. 33-38 vị trí của những người làm việc ác: Chúa Giê-sus ở giữa, như thể Ngài là người xấu nhất trong số ba người này. Chúng ta thấy được sự vô giác của những tên lính, khi họ bắt thăm chia nhau áo-xống của Ngài, và xấu hơn nữa, khi chúng thêm vào những lời để mà giỡn-cợt Ngài.

Nói chung, chúng ta thấy được sự nhạo-cười của họ về Ngài, làm tăng thêm những lời giỡn-cợt của những người xem, dân-chúng, những kẻ cai-trị và những quân-lính. Tất cả mọi người đã hiệp lại chống nghịch Chúa Giê-sus, và chủ đề về sự giỡn-cợt của họ là: Ngài đã nói rằng Ngài là Vua (C. 35, 37, 38).

Trong sự trái ngược, chúng ta cảm kích thái độ của Chúa Giê-sus, Ngài đã làm gương mẫu trong những Lời Ngài "Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết mình làm điều gì." Thái độ của Ngài là cao thượng, hiền lành, đáng tôn-quí.

C. 39 Riêng biệt, tên trộm-cướp "mắng nhiếc Ngài rằng: Người không phải là Đấng Christ sao? Hãy tự cứu lấy mình người cùng chúng ta nữa!" Thực tế ông ấy đã phạm thượng, vì "phạm thượng" có ý nghĩa là nói xấu, hay trách mắng Đức Chúa Trời. Từ những đoạn Kinh thánh tương tự trong Ma-thi-ơ

27:44 và Mác 15:32, chúng ta nghiên cứu thấy lúc đầu cả hai tên trộm-cướp đã nói xấu Chúa Giê-sus. Tên trộm-cướp này đã đòi hỏi Chúa Giê-sus chăm lo ông, đòi hỏi Ngài giải thoát ông, để trở về cuộc sống cũ của ông. Chúng ta không thấy sự ăn-năn một chút nào; hơn nữa, chúng ta thấy được sự ngạo mạn, thái độ kiêu căng, nổi-loạn và bất kính của ông.

C. 40 Sự việc nổi bật nhất trong cử chỉ gây ngạc nhiên mà tên trộm-cướp ăn-năn đã khiến trách tên trộm-cướp thứ nhất rằng: " Người cũng chịu một hình-phạt ấy, còn chẳng sợ Đức Chúa Trời sao?" Chúng ta có thể nói lại điều này bằng cách khác như "bạn không nghĩ rằng đây là lúc để nghĩ về sự gặp Đức Chúa Trời, thay vì nói xấu nạn nhân khác hay sao?"

ĐIỀU GÌ ĐÃ GÂY RA SỰ THAY ĐỔI NÀY TRONG ÔNG?

a) Ông có thể đã nhìn thấy và nghe nói về Chúa Giê-sus trước đây, và đã có cơ hội biết rằng Ngài đã nói Ngài là Đấng Christ.

b) Không còn nghi ngờ gì, ông đã quan sát và lắng nghe Chúa Giê-sus. Có lẽ trong thời gian những cáo trạng trước mặt Phi-lát, hay ít nhất trong lúc đánh đòn Ngài và quăng đường vác thập tự giá của Ngài đến chỗ Sọ. Ông đã nhìn thấy Ngài trong hoàn cảnh khất khe nhất, thấy Ngài không hề biểu hiện chút nào sự tuyệt vọng hoặc sự bắt đầu nguyên rửa lại những người đã làm đau khổ Ngài. Mà trái lại, ông đã thấy Ngài an ủi những người đã than khóc cho Ngài, hơn là chống lại với những người gây ra đau khổ cho Ngài, hay nguyên rửa những người ngược đãi Ngài và đóng đinh Ngài.

c) Ông đã nghe lời Ngài, "Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết mình làm điều gì."

d) Ông là người chứng kiến về sự lặng thinh của Ngài khi mọi người mắng nhiếc Ngài.

e) Ông đã được làm cho tin rằng trong Chúa Giê-sus hoàn toàn không có sự đối-trá nào và Ngài phải là Đấng như Ngài đã nói Ngài là " Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời."

f) Ông đã thú nhận rằng họ đã xứng đáng bị ở đó, bị đóng đinh, nhưng không phải Ngài.

Với tất cả bằng chứng này, câu hỏi có khả năng đã đến trong tâm trí của ông, "Tại sao Đấng Christ ở đây?" Là một người Do-thái, đoạn Kinh thánh trong Ê-sai 53 đã được biết rõ đối với ông. Có thể ông đã thấy được Đấng Christ là sự ứng nghiệm của đoạn Kinh thánh tiên tri đó. Sau đây là một phần của nó.

Ê-sai 53:5-12 "Nhưng người đã vì tội-lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian-ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa-phạt người chịu chúng ta được bình-an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh. c. 6 Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy: Đức Giê-hô-va đã làm cho tội-lỗi của hết thầy chúng ta đều chất trên người. c. 7 Người bị hiếp-đáp, nhưng khi chịu sự khốn-khổ chẳng hề mở miệng. Như chiên con bị dắt đến hàng làm thịt, như chiên câm ở trước mặt kẻ hót lông, người chẳng từng mở miệng. c. 8 Bởi sự ức-hiếp và sự xử-đoán, nên người đã bị cất lầy; trong những kẻ đồng thời với người có ai suy-xét rằng người đã bị dứt khỏi đất người sống, là vì có tội-lỗi dân ta đáng chịu đánh phạt? c. 9 Người ta đã đặt mồ người với kẻ ác, nhưng khi chết, người được chôn với kẻ giàu; dầu người chẳng hề làm điều hung-dữ và chẳng có sự đối-trá trong miệng. c. 10 Đức Giê-hô-va lấy làm vừa ý mà làm tổn thương người, và khiến gặp sự đau-ốm. Sau khi đã dâng mạng-sống người làm tế chuộc tội, người sẽ thấy dòng-dõi mình; những ngày người sẽ thêm dài ra, và ý-chí Đức Giê-hô-va nhờ tay người được thanh-vượng. c. 11 Người sẽ thấy kết quả của sự khốn-khổ linh-hồn mình, và lấy làm thỏa-mãn. Tôi-tớ công bình của ta sẽ lấy sự thông-biết về mình làm cho nhiều người được xưng công-bình; và người sẽ gánh lầy tội-lỗi họ. c. 12 Vậy nên ta sẽ chia phần cho người đồng với người lớn. Người sẽ chia của-bất với những kẻ mạnh, vì người đã đổ mạng-sống mình cho đến chết, đã bị kể vào hàng kẻ dữ, đã mang lầy tội-lỗi nhiều người, và cầu thay cho những kẻ phạm tội."

Ê-sai 53:12 "Người đã bị kể vào hàng kẻ dữ," Ngài là Con của Đức Chúa Trời, sao Đức Chúa Trời đã để cho Ngài phải chịu đựng một cách bất công như thế. Cũng giống như tên trộm-cướp ăn-năn đã có câu hỏi này trong tâm trí của ông. Tôi mời bạn cũng hỏi bản thân mình chính câu hỏi đó. Tại sao Chúa Giê-sus đã phải chết, khi Ngài là Đấng duy nhất mà không hề phạm tội?

Ê-sai 53:5, 6 Những câu này cho chúng ta câu trả lời. "Nhưng người đã vì tội-lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian-ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa-phạt người chịu chúng ta được bình-an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh. Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy: Đức Giê-hô-va đã làm cho tội-lỗi của hết thầy chúng ta đều chất trên người."

Bây giờ trở về với câu chuyện trong Lu-ca 23, trong c. 42 tên trộm-cướp ăn-năn bày tỏ đức tin và sự tin chắc của ông đến mức cho thấy Chúa Giê-sus là ai, và Chúa sẽ có gì trong tương lai. Đây là những

lời đáng nói quý báu làm sao đối với người sắp tàn!

"Khi Ngài đến trong nước mình rồi, xin nhớ lấy tôi!"

C. 43 Chúa, Ngài đã không phản ứng lại những người tố cáo Ngài cũng không đối phó lại những người xét-xử Ngài, ở đây Ngài không chậm trễ đáp lời tên trộm-cướp ăn-năn. Đó là câu trả lời mang đến sự vui mừng, giữa lúc chịu khổ cực của ông, đối với tên trộm-cướp ăn-năn. Ông cũng có tương lai, trong sự hiện diện thực sự của Chúa.

CHÚNG TA KHÔNG ĐỌC THẤY TÊN TRỘM-CƯỚP KHÁC ĐÃ ĂN-NĂN, TRONG SỰ OÁN HẠN TỪ SỰ Ở GẦN VỚI CHÚA NHƯ THẾ, ÔNG ĐÃ TÁCH KHỎI CHÚA ĐI ĐẾN ĐỊA NGỤC!

Hai tên trộm-cướp đó tiêu biểu cho tất cả nhân loại. Chúng ta tất cả đều đã phạm tội và xứng đáng bị trừng phạt. Một người đã nhìn nhận sự thật này và ăn-năn, và khẩn xin Đáng duy nhất là người có khả năng ban cho mình sự tha thứ tội-lỗi và sự cứu-rỗi. Người đó đã chết với lời hứa của Chúa rằng ông được ở cùng với Ngài. Người khác còn tiếp tục trong sự nổi-loạn và sự thù hận của mình nghịch lại Đức Chúa Trời, và bây giờ ở trong địa ngục, bởi vì ông đã từ-chối tin. Người nào trong hai người đó tiêu biểu cho bạn? Thập tự giá của Đáng Christ đã phân chia hai tên trộm-cướp này; nó tiếp tục phân chia mọi người ngày nay. Bạn ở phía nào? Nếu ngay bây giờ bạn phải chết, linh-hồn của bạn sẽ đi về đâu?

NHỮNG CÂU HỎI 21 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hay trên tờ giấy rời)

- 1) Lu-ca 23:22 Phi-lát đã nghĩ gì liên quan đến sự phạm tội của Chúa Giê-sus?
 - 2) Lu-ca 23:32-33 Những ai cũng bị đem đi để đóng đinh trên cây thập tự cùng với Chúa Giê-sus? Hãy chú giải về đoạn trích trong Ê-sai 53:12 "Ngài ...đã bị kể vào hàng kẻ dử,"
 - 3) Lu-ca 23:34, 36-38 Hãy diễn tả những hành động của những tên-lính, những người cai-trị và những thầy tế lễ. Chủ đề về sự giận-cợt của họ là gì?
 - 4) Lu-ca 23:39-41 Tên trộm-cướp thứ hai đã nói và thú nhận gì mà điều đó đã bày tỏ sự ăn-năn của ông?
 - 5) Lu-ca 23:42-43 Ông đã bày tỏ đức tin của ông nơi Đáng Christ bằng cách nào? Ông đã nhận được câu trả lời gì từ Chúa?
 - 6) Hai tên trộm-cướp này tiêu biểu cho tất cả mọi người trong ý thức gì?
 - 7) Bạn nhận ra mình đồng nhất hóa với tên nào trong hai tên trộm-cướp đó? Hãy nêu lý do cho câu trả lời của bạn.
-

Hai Con đường và hai Số phận #22

CHỦ ĐỀ Sự can thiệp của Đức Chúa Trời

HÃY ĐỌC Giăng 1:29, "Qua ngày sau, Giăng thấy Đức Chúa Giê-sus đến cùng mình, thì nói rằng: Kia Chiên con của Đức chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi thế-gian đi."

Ê-sai 59:1, 2 "Này, tay Đức Giê-hô-va chẳng trở nên ngắn mà không cứu được; tai Ngài cũng chẳng nặng-nề mà không nghe thấy được đâu. c.2 Nhưng ấy là sự gian-ác các người làm xa cách mình với Đức Chúa Trời; và tội-lỗi các người đã che-khuất mặt Ngài khỏi các người, đến nỗi Ngài không nghe các Người nữa."

Rất nhiều người tìm kiếm loại lợi ích vật chất nào đó từ Chúa: họ muốn Ngài can thiệp để giải quyết những vấn đề của họ, để thanh toán những hóa đơn, hàn gắn những mâu thuẫn trong hôn nhân của họ, hay chữa lành bệnh-tật của họ. Hoặc họ có ý định xa hơn và muốn Đức Chúa Trời giải quyết những vấn đề xã hội của thế giới, để chấm dứt những xung đột quân sự và làm cho hết mọi loại bất công. Khi Ngài không làm điều này, họ trách mắng Ngài vì không có quan tâm đến họ, hay ngay cả cho rằng Ngài không tồn tại. "Nếu Đức Chúa Trời tồn tại ..." và họ bày tỏ lời than phiền của họ. Chúng ta thấy rằng phần lớn những vấn đề đến từ căn nguyên của tội-lỗi con người - lòng vị kỷ, hoài bão quyền lực, tính tham lam, v. v. và Đức Chúa Trời không có sự đáng trách nào về điều đó. Sự thật là ĐỨC CHÚA TRỜI KHÔNG LÀM NGỜ CŨNG KHÔNG PHẢI LÀ KHÔNG CÓ QUYỀN NĂNG! Ngài là Đấng TOÀN TRI (biết tất cả) và là Đấng TOÀN NĂNG (làm được mọi sự) Đức Chúa Trời đòi hỏi. Nhưng vẫn còn lại câu hỏi ...

Vậy, tại sao Đức Chúa Trời không can thiệp vào?

Nếu Đức Chúa Trời phải can thiệp vào để sửa chữa mọi thứ cho xứng với ý muốn của Ngài, thì Ngài phải bắt đầu từ đâu? Ngài phải bắt đầu từ nơi mà tội-lỗi và sự bất công được sinh ra . . ở nơi loài người có tội! - ở nơi mỗi một người chúng ta!

Đoạn trích của Ê-sai 59 nói (c. 2) rằng "ấy là sự gian-ác các người làm xa-cách mình với Đức Chúa Trời; và tội-lỗi các người đã che-khuất mặt Ngài khỏi các người, đến nỗi Ngài không nghe các người nữa." Sự có mặt của Ngài, sự giải vây và sự giúp đỡ không đến vô điều kiện. Ngài là thánh khiết, và ghê tởm tội-lỗi. Tội-lỗi là sự nổi-loạn chống nghịch lại Ngài. Có thể Ngài sẽ đến gần để giải vây cho người kêu cầu Ngài khi chính người đó dù sao cũng muốn tiếp tục trong cuộc đời tội-lỗi không? Nhiều người nghĩ rằng họ có thể mong chờ, và đòi hỏi Đức Chúa Trời phải chạy đến để giúp đỡ họ khi họ cần Ngài, và đồng thời, họ sống một cách không vâng lời phần còn lại cuộc đời của họ. Họ muốn sử dụng Đức Chúa Trời như là vật chống đỡ khi họ thấy mình trong sự khó khăn nào đó, nhưng họ không có một chút ý định nào về sự tôn-kính và phục vụ Ngài dù Ngài như thế nào.

Ở đây trong đoạn trích dẫn Kinh thánh đó chúng ta thấy sự nhìn của Đức Chúa Trời quay khỏi họ, đó thực sự là hành động của lòng thương-xót. Nếu Đức Chúa Trời phải nhìn vào họ, Ngài phải đối phó họ về những tội-lỗi của họ; Ngài phải xét-đoán và thi hành sự xử-phạt. Tội-lỗi và sự nổi-loạn phải bị đối phó đầu tiên, trước khi một người có thể dám hỏi Ngài xin những ân-huệ. Tội-lỗi của mỗi một cá nhân lập thành sự lăng mạ nghiêm trọng nghịch cùng Đức Chúa Trời, và bỏ đi vô ích bất cứ lời hứa nào của Ngài như Đấng tạo hóa đối với những vật được sáng tạo. "Tiền công của tội-lỗi là sự chết; .. ." (Rô-ma 6:23); bạn thực sự chắc chắn rằng bạn muốn Đức Chúa Trời làm một số điều tốt đối với bạn, đó là, trả cho bạn những tiền công xứng đáng với bạn hay không?

Giăng 1:29 "Qua ngày sau, Giăng thấy Đức Chúa Giê-sus đến cùng mình, thì nói rằng: Kia, Chiên con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội-lỗi thế-gian đi"

Nhưng nếu sự nhìn của Ngài chệch hướng khỏi chúng ta, vì trong sự thương-xót Ngài không mong sự phán-xét nghịch lại tội-lỗi của chúng ta, vậy thì cái gì là đối tượng tầm nhìn của Ngài? Câu trả lời là: Ngài nhìn hướng về chính nơi mà tội-lỗi được đối phó để Ngài thỏa mãn hoàn toàn. Ngài nhìn vào thập tự giá của Đấng Christ và mời gọi những người có tội cũng nhìn vào ...

Chiên con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội-lỗi thế gian đi . . .

Chúng ta nhớ lại Ma-thi-ơ 1:21 ". . . người khá đặt tên là JÊ-SUS, vì chính con trai ấy sẽ cứu dân mình ra khỏi tội", thông điệp của thiên-sứ Gáp-ri-ên báo cho Giô-sép.

Chúa Giê-sus đã đến thập tự giá thay cho chúng ta; trong sự khổ nhục, Ngài phải gánh tội-lỗi cho chúng ta, và bị xét-đoán như thể Ngài có tội. Nếu bạn muốn biết Đức Chúa Trời nghĩ gì về tội lỗi của bạn, hãy nhìn Chúa Giê-sus bị đóng đinh, bị giỡn-cợt, bị làm nhục, bị mắng nhiếc và bị lia-bỏ bởi Đức Chúa Trời. Ngài đã thay thế cho những người có tội. Ngài thay thế cho bạn, nếu bạn có thể hiểu được điều đó.

Nếu bạn, như một tội-nhân, nhìn nhận trạng thái vi-phạm, có tội của bạn và sự vi-phạm nghiêm trọng như vậy đã gây ra cho Đức Chúa Trời, bạn cũng có thể, bởi đức tin, công nhận rằng Đấng Christ đã thay thế cho bạn trong nơi mà tội-lỗi đã bị phán-xét, trên cây thập tự giá của Chúa. Bởi đức tin, bạn có thể xác nhận rằng Đấng Christ đã chịu khổ cho bạn, để trả cho sự xét-đoán của bạn. Khi bạn làm điều này, thì quan điểm của bạn mới hợp với quan điểm của Đức Chúa Trời; về thập tự giá của Chúa, và Đức Chúa Trời tha thứ những tội-lỗi cho bạn. Ngài khiến bạn trở thành con trai hoặc con gái thiêng-liêng của Ngài qua sự sanh lại, và bạn vào trong mối quan hệ thiêng-liêng với Ngài. Vậy bạn có thể cầu khẩn những sự cần thiết khác mà bạn có.

Bạn sẽ cầu xin điều gì từ Đức Chúa Trời? Vấn đề đầu tiên mà bạn cần phải giải quyết là gì? Bạn phải đối phó vấn đề bị Chúa trừng phạt; vấn đề về tội-lỗi của bạn chống nghịch lại Ngài.

Và, lại một lần nữa, bạn đang nhìn về đâu?

NHỮNG CÂU HỎI 22 (Trả lời vào quyển vở câu hỏi, hay trên tờ giấy rời)

- 1) Phần lớn người ta muốn Đức Chúa Trời làm gì? Bạn có nghĩ giống vậy không?
- 2) Nếu Đức Chúa Trời phải can thiệp vào vấn đề của cuộc đời bạn, Ngài sẽ phải giải quyết điều gì trước nhất?
- 3) Ê-sai 59:1, 2 Căn cứ vào câu này, điều gì đã khiến Đức Chúa Trời quay mắt và tai Ngài khỏi?
- 4) Nếu Đức Chúa Trời phải giải quyết cho chúng ta căn cứ vào điều mà những hành động của chúng ta xứng đáng, tiền công gì Ngài phải trả cho chúng ta? (Rô-ma 6:23)
- 5) Giăng 1:29 Đức Chúa Trời đang nhìn vào đâu?
- 6) Tội lỗi của chúng ta đã được giải quyết ở đâu để làm thỏa mãn hoàn toàn Đức Chúa Trời?
- 7) Tại sao Ngài muốn chúng ta cũng nhìn vào Chiên Con của Đức Chúa Trời?

1) All the Biblical citations are from the King James Version of the Bible.

2) The chart of The Two Roads and the Two Destinies is used with permission of "Christian Material, 1702 N 466 Rd., Baldwin City, KS, 66006, USA. telephone (785) 594-6628.

David Rodgers, Casilla 624, Rancagua, Chile rodgersdv@123.cl June 2005